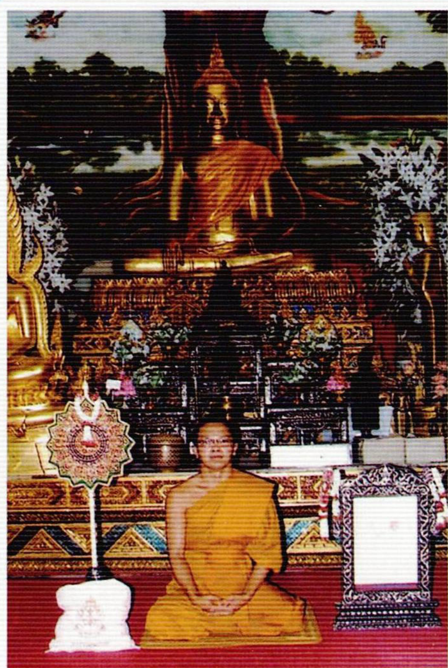

พระวิสุทธิพงษ์เมธี

วัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง

ที่ระลึกงานฉลองสมณศักดิ์ "พระวิสุทธิพงษ์เมธี" (วีระ ป.ธ.๗) ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

มุทิตาสักการะ

ในวโรกาสพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดพระราชทานตั้งสมณศักดิ์

พระครูศรีกิตติสุนทร

(วีระ มหาวีโร ป.ธ.๗, พธ.บ,M.A.)

เจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง

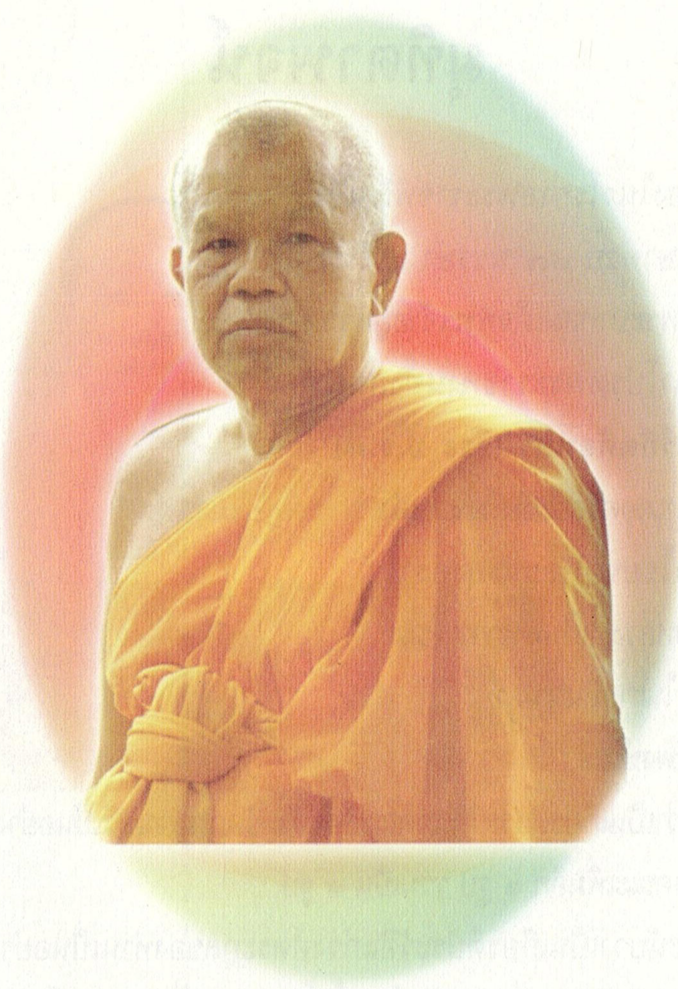
เป็นพระราชาคณะ ชั้นสามัญ ในราชทินนาม ที่

พระวิสุทธิพงษ์เมธี

พระวิสุทธิรังษี (หลวงปู่เปลี่ยน อินฺทสโร)

อดีตเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม องค์ที่ ๕

พระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญฺโญ)
อดีตเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี
อดีตเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม องค์ที่ ๘
พระอุปัชฌาย์

มุทิตาพจน์

เนื่องในวโรกาสพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาครบ ๘๗ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดพระราชทานตั้งสมณศักดิ์ **พระครูศรีกิตติสุนทร (วีระ ป.ธ.๗)** เจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ในราชทินนาม ที่ **พระวิสุทธิพงษ์เมธี**

นับว่าเป็นเกียรติประวัติแก่คณะสงฆ์จังหวัดกาญจนบุรีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มีพระราชาคณะเพิ่มอีก ๑ รูป รวมเป็น ๙ รูป

และนับว่าเป็นเกียรติประวัติแก่วงศ์ตระกูลของท่านเป็นอย่างมาก ที่ได้รับเกียรติอันมีค่าสูงยิ่งของชีวิตในครั้งนี้ อันนำมาซึ่งความสุขให้กับพ่อ แม่ ปู่ย่า ตายาย และญาติพี่น้อง คนใกล้ชิด ญาติโยม ศิษยานุศิษย์ทุกท่าน ต่างอนุโมทนาชื่นชมยินดี และมีความสุขกับท่าน

และนับว่าเป็นเกียรติประวัติแก่วัด และญาติโยมอุบาสกอุบาสิกาของวัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวงของเรา ได้มีพระราชาคณะเพิ่มอีก ๑ รูป รวมเป็น ๔ รูป เป็นเกียรติ เป็นศักดิ์ศรี เป็นบารมีของวัดอย่างแท้จริง

ชีวิตของพวกเรา มีความเป็นอยู่ทุกวันนี้ได้ เพราะพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญฺโญ ป.ธ.๘) อดีตเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี อดีตเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม ถ้าท่านหยั่งรู้ได้ด้วยญาณวิถีใด ท่านก็ต้องอนุโมทนา ยินดีกับศิษย์คนนี้ มีชื่อว่า เจ้าคุณวีระ

บรรทัดนี้ จึงขอน้อมอุทิศบุญกุศลทุกประการ ที่กระผมและศิษยานุศิษย์ ได้ทำมา น้อมถวายแด่พระเดชพระคุณหลวงพ่อด้วยความเคารพอย่างสูง

ด้วยอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และอำนาจบุญบารมีหลวงปู่วัดใต้ หลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์ และอดีตเจ้าอาวาสทุกองค์ จงดลบันดาลให้ท่านเจ้าคุณ พระวิสุทธิพงษ์เมธี หรือท่านเจ้าคุณวีระ มีความสุข มีความเจริญในพระพุทธศาสนายิ่งๆ ขึ้นไปด้วยเทอญ.

(พระราชวิสุทธิเมธี)

รองเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี

เจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง

แสดงความยินดีกับพระวิสุทธิพงษ์เมธี

ในความรู้สึกส่วนตัว ผู้เขียนมีความรู้สึกว่าแม้หลวงพ่อไพบูลย์ (หลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์) อดีตเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม และอดีตเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี ได้มรณภาพไปเป็นเวลา ๑๒ ปีแล้ว แต่งานที่ท่านได้ทำไว้มากมายมหาศาล ในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่นั้น กลับแผ่เป็นบารมีส่งต่อมายังสถานที่ คือวัด และบุคคล คือลูกศิษย์ของท่านที่ช่วยกันทำงานพระศาสนาสืบต่อจากท่าน ไม่ได้ทรุดโทรมเงียบเหงาหรืออับเฉาแต่อย่างใดเลย

การกลับตรงกันข้าม วัดของท่านทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีความเจริญรุดหน้าไปเป็นที่น่าพอใจ ส่วนตัวบุคคล คือลูกศิษย์ของท่านนั้น ในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ได้ช่วยกันทำงานพระศาสนาตามหน้าที่ และความสามารถของตนเองเต็มที่ จนได้รับความไว้วางใจและได้รับความเชื่อถือจากพระผู้ใหญ่ผู้บังคับบัญชา ส่งเสริมให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งตำแหน่งในการปกครองคณะสงฆ์ และทางสมณศักดิ์

ดังเช่นในปี พ.ศ.๒๕๕๗ นี้ ท่านพระครูศรีกิตติสุนทร (วีระ ด้วงปลี ป.ธ.๗) เจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์ ได้รับเมตตาจากพระมหาเถระผู้ปกครอง

ระดับสูงเห็นชอบเสนอชื่อท่านให้เลื่อนชั้นสมณศักดิ์ขึ้นเป็นพระราชาคณะ ต่อองค์เอกอัครศาสนูปถัมภก คือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ

และพระองค์ก็ได้ทรงโปรดพระราชทานเลื่อนชั้นสมณศักดิ์ให้ท่านในราชทินนามที่ พระวิสุทธิพงษ์เมธี คือท่านเจ้าคุณ พระวิสุทธิพงษ์เมธี ตามที่เราท่านทั้งหลายได้รับทราบด้วยความยินดีนั่นเอง

เมื่อพูดถึงพระราชาคณะองค์ใหม่ของวัดใต้ที่เพิ่มขึ้นมาอีก ๑ องค์นี่ถือว่าเป็นเกียรติประวัติเป็นครั้งแรกของวัดไชยชุมพลชนะสงคราม (วัดใต้) ที่มีพระสงฆ์ทรงสมณศักดิ์ชั้นเจ้าคุณถึง ๔ รูปในคราวเดียวกัน นอกจากพระอารามหลวงใหญ่ๆ ในกรุงเทพฯ แล้ว วัดในต่างจังหวัดเป็นไปได้ยากมาก จึงถือเป็นเกียรติประวัติเป็นอย่างมาก อันนี้ ผู้เขียนมีความเห็นเป็นส่วนตัวว่า

๑. เป็นเพราะบารมีของหลวงพ่อไพบูลย์ (หลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์) ที่ท่านได้ทำไว้มากมายมหาศาลเมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่ ได้กลายเป็นบารมีบุญที่ผ่านมายังลูกศิษย์ของท่านที่รับงานการพระพุทธศาสนาต่อจากท่าน ผู้เขียนยังรู้สึกว่า ดวงวิญญาณของท่านก็คงจะดีใจ และสุขใจไม่น้อยเลย และ

๒. เป็นเครดิต (Credit) คือความเชื่อถือของเจ้าอาวาสองค์ปัจจุบันคือท่านเจ้าคุณพระราชวิสุทธิเมธี (ปัญญา ครุฑวงศ์ ป.ธ.๙) ที่เมื่อท่านรับตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม ท่านก็ได้ทุ่มเททำงานในวัดด้วยความอุตสาหะ และได้เดินรอยตามปฏิปทาที่หลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์ได้ทำเป็นแบบอย่างไว้ทุกประการ จนวัดเจริญก้าวหน้าเป็นที่ชื่นชมของพระมหาเถระผู้ปกครอง และเป็นที่อนุโมทนาสาธุของญาติโยมทั่วไป

และเนื่องในโอกาสที่ทางวัดจะจัดฉลองสมณศักดิ์พัดยศให้กับท่านเจ้าคุณพระวิสุทธิพงษ์เมธี ในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ นี้ ซึ่งตรงกับวันครบรอบวันมรณภาพปีที่ ๑๒ ของหลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์ ซึ่งคณะศิษยานุศิษย์ ได้ทำบุญให้กับหลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์ตลอดมานั้น

ผู้เขียนตั้งใจจะพิมพ์หนังสือทำเนียบสมณศักดิ์ถวายเป็นมุทิตากับท่าน แต่ท่านแจ้งว่าขอเป็นหนังสือเล่มอื่น ผู้เขียนจึงตกลงให้ท่านจัดพิมพ์เอง จะพิมพ์หนังสือชื่ออะไร จำนวนเท่าไรแล้วแต่ท่าน โดยผู้เขียนจะรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายตรงนี้เอง ทั้งนี้เหตุก็เพราะว่า ท่านนั้นเคยทำหน้าที่เป็นเลขานุการเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรีซึ่งผู้เขียนเป็นเจ้าคณะอำเภอเมืองฯ และเป็นรองเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี ได้ช่วยงานผู้เขียนมาหลายปี

ที่ได้ไว้วางใจให้ท่านได้ช่วยงานเป็นเลขานุการนั้น ก็เพราะว่าเมื่อช่วงต้นๆ ปี ๒๕๔๒ ผู้เขียนมีธุระต้องเดินทางไปมหาวิทยาลัยเดลลี กรุงนิวเดลลี ประเทศอินเดีย ซึ่งผู้เขียนเคยศึกษาอยู่ ด้วยธุระว่า ลูกสาวของเพื่อนสนิทกำลังสอบปริญญาโทปีสุดท้าย (Final year) จึงเดินทางไปเพื่อดูและให้กำลังใจ ซึ่งขณะนั้น ท่านเจ้าคุณพระวิสุทธิพงษ์เมธี ก็เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนกับลูกสาวของเพื่อนผู้เขียน และท่านก็ต้องสอบด้วย แต่ท่านได้สละห้องพักของท่านที่หอพัก (Mansarora Hostel) ของมหาวิทยาลัยให้ผู้เขียนได้พักแทน และยังได้เป็นผู้ดูแลเรื่องอาหารเช้า – กลางวัน เป็นเวลาตลอด ๑๐ กว่าวันที่พักอยู่ที่นั้น

เมื่อท่านจบการศึกษากลับมา จึงให้ท่านได้มาเป็นเลขานุการเพื่อช่วยงานผู้เขียน และต่อมาก็ช่วยงานในตำแหน่งรองเจ้าคณะอำเภอเมืองฯ จนท่านได้รับความไว้วางใจจากผู้ใหญ่ให้ไปดูแลงานคณะสงฆ์ที่อำเภอศรีสวัสดิ์ ใน

ฐานะเจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๕ จนวันนี้ ท่านได้รับเลื่อนชั้นสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะ ชั้นสามัญ (สมณศักดิ์ชั้นเจ้าคุณ) ในราชทินนามที่ พระวิสุทธิพงษ์เมธี

ผู้เขียนขอแสดงความยินดีกับท่านเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ ขอให้ท่านมีความเจริญงอกงามในพระพุทธศาสนา และเจริญรุ่งเรืองในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ.

(พระไสภณกาญจนาภรณ์)

เจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี

ประวัติ

พระวิสุทธิพงษ์เมธี

(พระมหาวีระ มหาวีโร (ด้วงปลี)

(ป.ธ.๗, พธ.บ., ปว.ค., M.A., กำลังศึกษาปริญญาเอก ม.มจร.)

วัดไชยชุมพลชนะสงคราม (วัดใต้) พระอารามหลวง

ตำบลบ้านใต้ อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

๑. เจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์

๒. ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง

๓. อาจารย์สอนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ห้องเรียน จังหวัดกาญจนบุรี

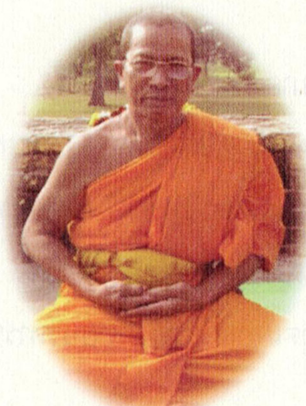
๔. พระธรรมทูตเผยแผ่ธรรม สายบริหารประจำจังหวัดกาญจนบุรี

สถานะเดิม

เกิดวันพฤหัสบดีที่ ๔ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๑๔ ตรงกับปีจอ (นับแบบโบราณ) บิดาชื่อ นายจำนงค์ ด้วงปลี มารดาชื่อ นางสุรินทร์ ด้วงปลี (สาระศาลิน) ณ บ้านตลุงใต้ เลขที่ ๓๔/๓ หมู่ที่ ๖ ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

บิดาขณะนี้ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุอยู่ที่วัดสันติคีรี (ตลุงใต้) มีชื่อว่า พระครูใบฎีกาจำนงค์ สทฺธิโก ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสวัดสันติคีรี (ตลุงใต้) ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

พระครูใบฎีกาจำนง สทฺธิโก (ด้วงปลี)

การศึกษาในวัยเด็ก

พ.ศ.๒๕๒๖ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านตลุง ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

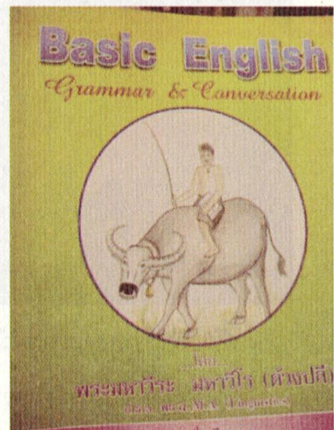

อาคารเรียนโรงเรียนบ้านตลุง (หลังเก่า)

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีพ.ศ.๒๕๒๕

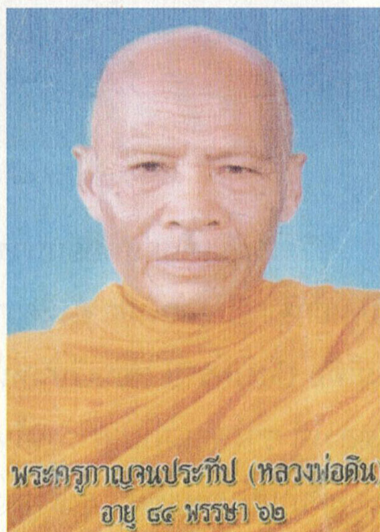
ชีวิตในวัยเด็กก่อนออกบวชตอนอายุ ๑๓ ปี นอกจากเรียนหนังสือ ยังมีความถนัดอีกอย่างก็คือ เลี้ยงควาย ตอนเรียนหนังสืออยู่ที่บ้านตลุงใต้ ช่วงพ่อแม่ไปเผาถ่านในป่า ได้ไปอาศัยอยู่ที่บ้านป้าขนมเทียน ลุงสำรอง อยู่เอี่ยม อยู่หลายปี ขณะที่อยู่บ้านลุงกับป้า มีหน้าที่หลัก คือ ถูบ้าน กับเลี้ยงควาย ช่วงเสาร์อาทิตย์ และ

ช่วงปิดเทอม เลี้ยงควายอย่างเดียว แทบไม่ได้ไปที่ไหนจวบจนกระทั่งจบการศึกษาปีที่ ๖ จึงได้ออกบวช

บรรพชาเป็นสามเณร

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๒๖ ปู่กิ่ง ด้วงปลี ซึ่งเป็นปู่แท้ๆ ได้พานั่งรถมอเตอร์ไซโดยมีอาไหมเป็นคนขับ พาไปบรรพชาเป็นสามเณรที่วัดเขารักษ์ ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา (เดิมขึ้นกับอำเภอพนมทวน) จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีพระครูกาญจนประทีป (หลวงพ่อดิน) ซึ่งเป็นเจ้าคณะตำบลดอนแสลบในขณะนั้น เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อบวชแล้ว ปู่จึงได้พากลับมาอยู่ที่วัดสันติคีรี (ตลุงใต้) ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

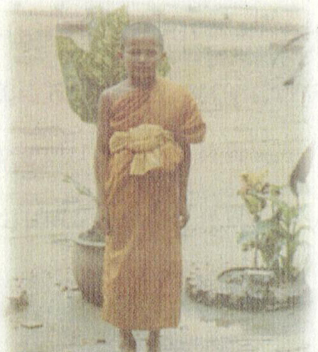
ปู่กิ่ง ด้วงปลี ผู้พาไปบวชเณรที่วัดเขารักษ์ หลวงพ่อพระครูกาญจนประทีป (หลวงพ่อดิน) เจ้าอาวาสวัดเขารักษ์ เป็นพระอุปัชฌาย์

ชีวิตในวัยสามเณร (ตลุงใต้ สู่วัดใต้)

ประมาณ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๒๖ ลุงสมาน โตแก้ว ได้พาเดินทางจากวัดสันติคีรี (ตลุงใต้) เข้ามาในเมือง ได้ฝากให้อยู่ที่วัดไชยชุมพลชนะสงคราม (วัดใต้) พระอารามหลวง ตำบลบ้านใต้ อำเภอเมืองฯ จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกนักธรรม และบาลี ซึ่งมีหลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญฺโญ ป.ธ.๘) (สมณศักดิ์ในขณะนั้น คือ พระราชปัญญาสุธี) เป็นเจ้าอาวาส อยู่ในความดูแลของพระมหาสุรินทร์ อภินนฺโท ผู้ช่วยเจ้าอาวาส (ต่อมาคือ พระครูกาญจนชัยวัฒน์ และได้ลาสิกขาแล้ว)

พ.ศ.๒๕๓๐ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานสามเณร วัดไชยชุมพลชนะสงคราม (วัดใต้)

พ.ศ.๒๕๓๐ ได้รับแต่งตั้งเป็นครูสอนพระปริยัติธรรม สำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

จากวัดใต้ กาญจนบุรี สู่วัดมหาธาตุ กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.๒๕๓๐ หลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์ (สมณศักดิ์ในขณะนั้นคือ พระเทพปัญญาสุธี) ได้ส่งเข้าไปศึกษาต่อในกรุงเทพมหานคร โดยการนำพาของพระมหาณรงค์ (โต) ชื่นชม ให้มาอยู่กับท่านที่วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ คณะ ๒ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร เจ้าอาวาสในขณะนั้น คือ เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (อาจ อาสภมหาเถร) ท่านได้มรณภาพเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๒ เจ้าอาวาสวัดมหาธาตุฯ องค์ใหม่คือ หลวงพ่อพระสุเมธาธิบดี (สมณศักดิ์ที่รับตำแหน่งเจ้าอาวาสคือ พระธรรมมหาวีรานุวัตร)

หลวงพ่อพระสุเมธาธิบดี เจ้าอาวาสวัดมหาธาตุฯ ท่านพำนักอยู่ที่คณะ ๒ และท่านก็ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะกรุงเทพมหานคร จึงทำให้มีโอกาสได้สนองงานท่าน ช่วยงานพิมพ์เอกสารต่างๆ ของท่านมาโดยตลอด และช่วยทำกิจกรรมต่างๆ ของคณะสามเณร

พ.ศ.๒๕๓๓ เป็นรองประธานสามเณรวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์

พ.ศ.๒๕๓๔ เป็นประธานสามเณรวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์

คณะผู้บริหารสามเณรวัดมหาธาตุ ปี ๒๕๓๕

ภาพกิจกรรมขณะเป็นสามเณรวัดมหาธาตุ

ภาพนี้ ถ่ายปี ๒๕๓๕ ขณะเป็นประธานสามเณรวัดมหาธาตุ ถ่ายร่วมกับหลวงพ่อพระสุเมธาธิบดี อธิบดีสงฆ์วัดมหาธาตุฯ และเพื่อนๆสามเณรวัดมหาธาตุในภาพนี้ ปัจจุบันเป็นพระเถระผู้ใหญ่หลายรูป เช่น สามเณรสุทัศน์ ปัจจุบันคือพระราชปริยัติโมลี รองเจ้าคณะภาค ๙ เจ้าอาวาสวัดโมลีโลกยาราม, สามเณรบัวทอง ปัจจุบันคือ พระอุดมปัญญาภรณ์ รองเจ้าคณะจังหวัดยโสธร วัดอัมพวัน, สามเณรไสว ปัจจุบันคือ พระภาวนาวิริยคุณ พระวิปัสสนาจารย์ประจำวัดมหาธาตุฯ สามเณรสุริโย ปัจจุบันคือ พระมหา

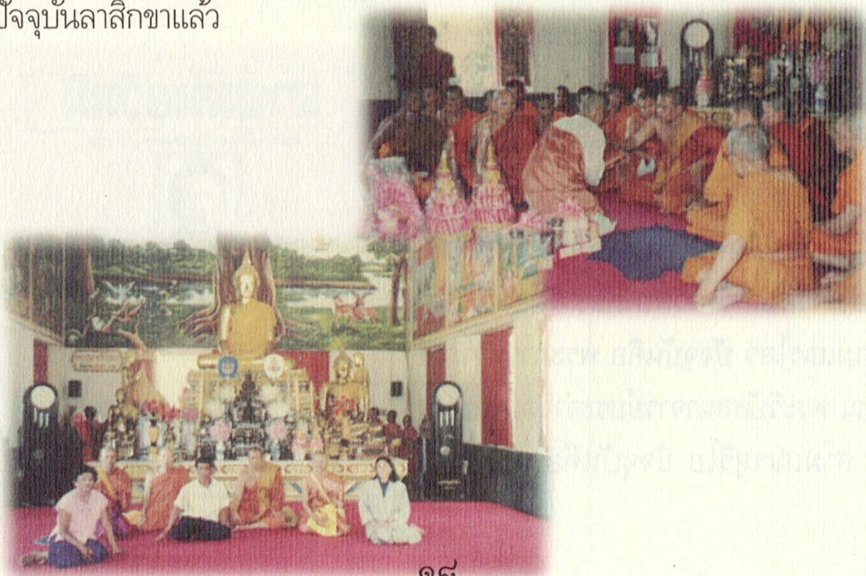
สุริโย อุตฺตเมธี ป.ธ.๙,ดร. เจ้าคณะอำเภอวารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

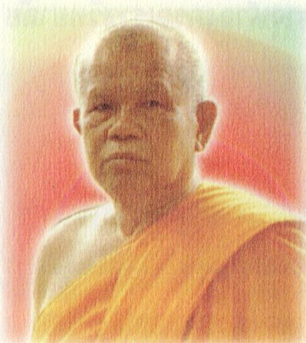
อุปสมบท

พ.ศ.๒๕๓๕ อายุ ๒๑ ปี ถึงกาลที่จะอุปสมบทเป็นพระภิกษุ จึงเดินทางกลับไปอุปสมบทที่พระอุโบสถวัดไชยชุมพลชนะสงคราม ตำบลบ้านใต้ อำเภอเมืองฯ จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีหลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญฺโญ ป.ธ.๘) เจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี และเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม **เป็นพระอุปัชฌาย์**

พระกรรมวาจาจารย์ คือ พระธรรมสุธี (พีร์ สุชาโต) (สมณศักดิ์ในขณะนั้น คือ พระเมธีธรรมาจารย์) วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์

พระอนุสาวนาจารย์ คือ พระครูกาญจนชัยวัฒน์ (สุรินทร์ อภินนฺโท) วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ตำบลบ้านใต้ อำเภอเมืองฯ จังหวัดกาญจนบุรี ปัจจุบันลาสิกขาแล้ว

พระธรรมคุณาภรณ์

พระอุปัชฌาย์

พระธรรมสุธี

พระกรรมวาจาจารย์

พระครูกาญจนชัยวัฒน์

พระอนุสาวนาจารย์

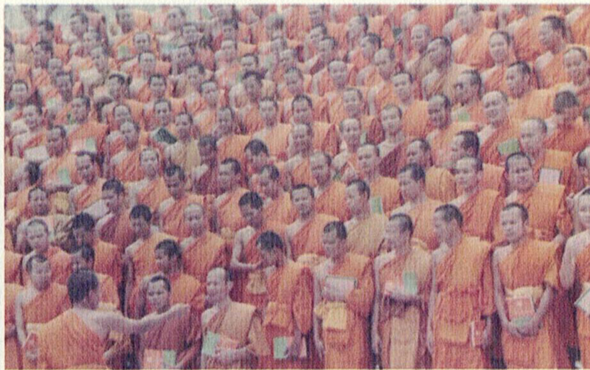
พระราชวิสุทธิเมธี เป็นผู้เทศน์สอนนาค

ภาพกิจกรรมสมัยเรียนมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รับปริญญาบัตร พุทธศาสตรบัณฑิต รุ่นที่ ๔๑

ประวัติด้านการศึกษา

พ.ศ.๒๕๒๖ สอบไล่ได้นักธรรมชั้นตรี ในนามวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๒๗ สอบไล่ได้นักธรรมชั้นโท ในนามวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

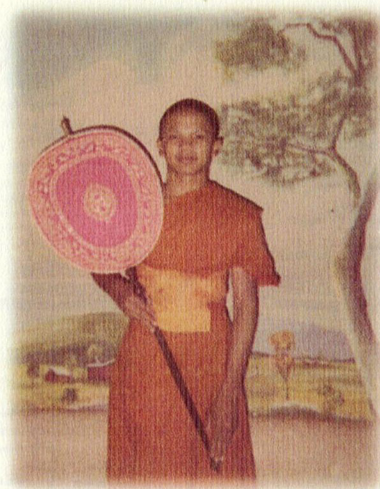
พ.ศ.๒๕๒๘ สอบไล่ได้นักธรรมชั้นเอก ในนามวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๒๙ สอบไล่ได้บาลีประโยค ๑-๒ ในนามวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๓๐ สอบไล่ได้เปรียญธรรม ๓ ประโยค ในนามวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๓๒ สอบไล่ได้เปรียญธรรม ๔ ประโยค ในนามวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์

พ.ศ.๒๕๓๔ สอบไล่ได้เปรียญธรรม ๕ ประโยค ในนามวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์

พ.ศ.๒๕๓๕ สอบไล่ได้เปรียญธรรม ๖ ประโยค ในนามวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์

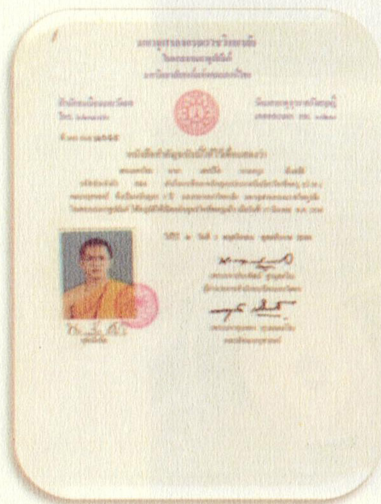

พ.ศ.๒๕๕๖ สอบไล่ได้เปรียญธรรม ๗ ประโยค ในนามวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๓๕ ได้ใช้วุฒิเปรียญธรรม ๕ ประโยค สมัครสอบเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุท่าพระจันทร์ กรุงเทพมหานคร ศึกษาคณะสังคมศาสตร์ วิชาเอก รัฐศาสตร์ (สาขาการบริหารรัฐกิจ)

พ.ศ. ๒๕๓๖ สำเร็จหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สอบเทียบ ม.๖)

พ.ศ. ๒๕๓๘ สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพครู (ป.วค.) จาก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุฯ กรุงเทพมหานคร

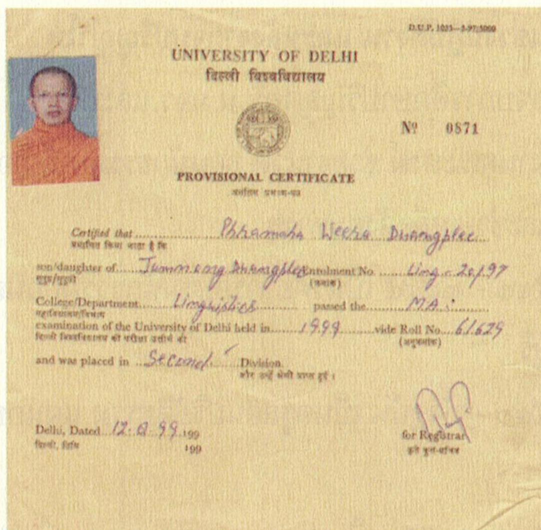
พ.ศ. ๒๕๓๙ สำเร็จพุทธศาสตร์บัณฑิต (พธ.บ.) ปริญญาตรี จาก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุฯ กรุงเทพมหานคร คณะสังคมศาสตร์ วิชาเอกรัฐศาสตร์ (สาขาการบริหารรัฐกิจ)

จากวัดมหาธาตุ กรุงเทพมหานคร สู่วัดใต้ กาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๓๙-๒๕๔๐ เดินทางกลับไปปฏิบัติงานตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ณ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม เป็นการหวนกลับมาอยู่วัดเดิมอีกครั้ง ปฏิบัติงานอยู่ ๒ ปี หลวงพ่อ พระธรรมคุณาภรณ์ เจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงครามในขณะนั้น ได้สนับสนุนทุนการศึกษาส่งไปศึกษาต่อระดับปริญญาโท (M.A.) สาขาวิชา ภาษาศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยเดลลี ประเทศอินเดีย เป็นเวลา ๒ ปี

D.U.P. 1035—3-97/5000

UNIVERSITY OF DELHI
दिल्ली विश्वविद्यालय

№ 0871

PROVISIONAL CERTIFICATE

Certified that Phramaha Weera Duangplee

son/daughter of Jummeang Duangplee Enrolment No. Ling. 20/97

College/Department Linguistics passed the M.A.

examination of the University of Delhi held in 1999 vide Roll No. 61629

and was placed in Second Division.

Delhi, Dated 12.8.99 199

for Registrar

ภาพกิจกรรมสมัยเรียนปริญญาโท ที่อินเดีย

กิจกรรมเมื่อครั้งเรียนปริญญาโท (M.A.) ที่มหาวิทยาลัยเดลี อินเดีย

หน้าที่การงานในช่วงปฏิบัติงาน และหลังจากจบปริญญาโท

หลังจากจบการศึกษาปริญญาตรี ม.มจร และปริญญาโท จากอินเดีย ได้กลับมาสนองงานคณะสงฆ์ ช่วยงานวัด สอนนักธรรมบาลี สอนนักเรียนตามโรงเรียนต่างๆ และช่วยเหลือสังคมต่างๆ

พ.ศ.๒๕๔๐ - ๒๕๔๕ เป็นวิทยากรอบรมนักธรรมก่อนสอบ คณะสงฆ์จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๐ - ปัจจุบัน เป็นครูสอนปริยัติธรรม แผนกธรรมศึกษา ในโรงเรียนต่างๆ

พ.ศ.๒๕๔๐ - ๒๕๕๐ เป็นประธานประสานงานการจัดสอนธรรมศึกษาในโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๐ - ปัจจุบัน เป็นกรรมการสอบสนามหลวงแผนกบาลีจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๐ - ๒๕๔๘ เป็นครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ประจำในโรงเรียนกาญจนานุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๐ - ๒๕๔๔ เป็นประธานบริหารโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๒ - ๒๕๔๙ เป็นเลขานุการสนามสอบธรรมศึกษา ของคณะสงฆ์อำเภอเมืองกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๒ - ๒๕๔๕ เป็นหัวหน้าจัดอบรมครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนของคณะในสังกัดสามัญศึกษาจังหวัด และสังกัดการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๓ - ปัจจุบัน เป็นวิทยากรอบรมบาลีก่อนสอบ คณะสงฆ์ภาค ๑๔

พ.ศ.๒๕๔๓ - ๒๕๕๐ เป็นครูสอนบาลี โรงเรียนสหศึกษาบาลี สำนักเรียนคณะจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๓ - ๒๕๕๔ เป็นผู้แทนแม่กองธรรมสนามหลวงประจำสนามสอบ อำเภอเมืองกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๔ - ๒๕๔๗ เป็นประธานจัดอบรมจริยธรรม และค่ายคุณธรรม ของนักเรียนในจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นหัวหน้าจัดโครงการปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นอาจารย์ประจำโครงการขยายห้องเรียน คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดกาญจนบุรี

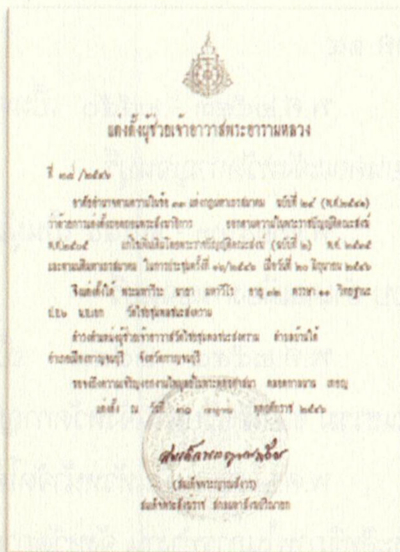
พ.ศ.๒๕๕๔ - ปัจจุบัน เป็นผู้แทนแม่กองธรรมสนามหลวงประจำสนามสอบ อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี

ตำแหน่งงานคณะสงฆ์

พ.ศ.๒๕๔๒ เป็นเลขานุการเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี คือ ท่านเจ้าคุณพระโสภณกาญจนาภรณ์ วัดไชยชุมพลชนะสงครามข

พ.ศ.๒๕๔๖ เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง

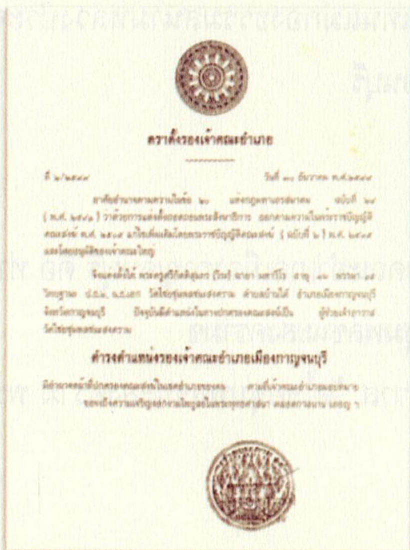

แต่งตั้งผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวง

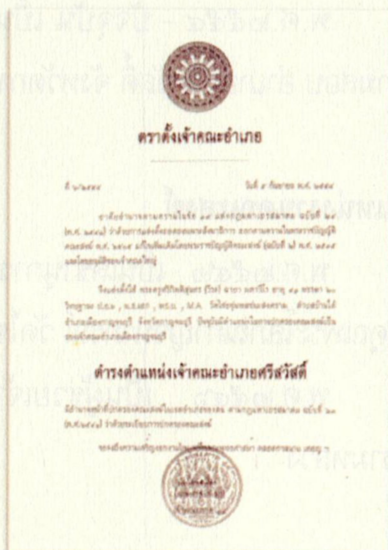
พ.ศ.๒๕๔๙ เป็นรองเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๕๔ เป็นเจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์

ตราตั้งรองเจ้าคณะอำเภอ

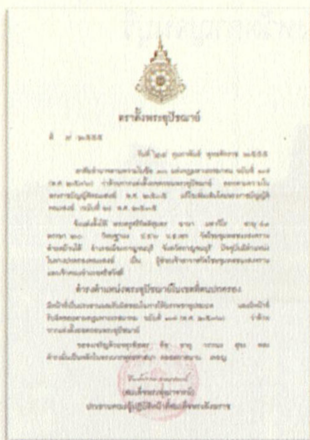
ดำรงตำแหน่งรองเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี

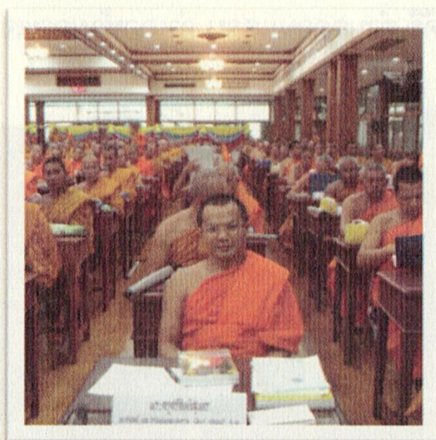
ตราตั้งเจ้าคณะอำเภอ

ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์

พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นพระอุปัชฌาย์

ตราตั้งพระอุปัชฌาย์

ผลงานการก่อสร้างเพื่อพัฒนาบ้านเกิด

พ.ศ.๒๕๔๕-๔๖ เป็นประธานดำเนินการสร้างอาคารเรียน **"อนุสรณ์เจ้าคุณไพบูลย์ วีระราษฎร์ประชาอุปถัมภ์"** เพื่อเป็นอนุสรณ์ให้กับพระธรรมคุณาภรณ์ อดีตเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี โรงเรียนบ้านตลุง อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๘ ดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์ **"กุฏิศรีกิตติสุนทร ๑"** ณ วัดสันติคีรี ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๙ ดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์ **"กุฏิศรีกิตติสุนทร ๒"** ณ วัดสันติคีรี ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๙ ดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์ **"กุฏิศรีกิตติสุนทร ๓"** ณ วัดสันติคีรี ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๕๐ ดำเนินการก่อสร้างศูนย์บรรเทาโรคภัยไข้เจ็บประจำหมู่บ้าน เฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษามหาราช ณ วัดสันติคีรี ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๕๐ ดำเนินการก่อสร้างหอวิปัสสนากรรมฐาน ณ วัดสันติคีรี ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๕๖ ดำเนินการก่อสร้างหอสมุด ศรีกิตติสุนทร ณ โรงเรียนบ้านตลุงใต้ ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

สมณศักดิ์

พ.ศ.๒๕๔๗ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญบัตร ผจล.ชพ.
ที่ **พระครูศรีกิตติสุนทร**

งานฉลองสมณศักดิ์ พระครูสัญญาบัตร ผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวง (ผจล.ชพ.)

ป.ธ.๗

๑๘ ปีที่รอคอย..

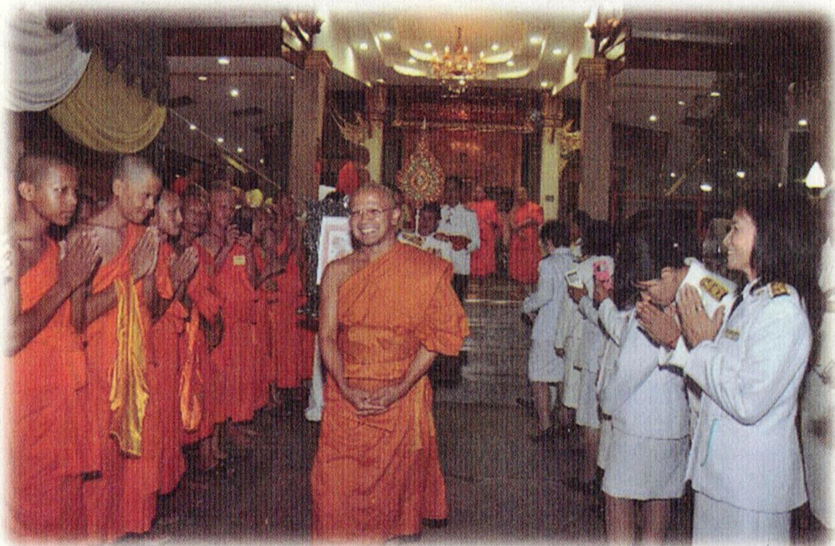

เป็นชั้นประโยคบาลีที่สร้างสถิติโลกให้กับตัวเองมากที่สุดในชาตินี้ก็ว่าได้ กว่าจะสอบได้ ต้องสอบถึง ๑๘ ครั้ง หรือ ๑๘ ปี หมายความว่า สอบตกเป็นเวลา ๑๗ ครั้ง สอบได้ในครั้งที่ ๑๘

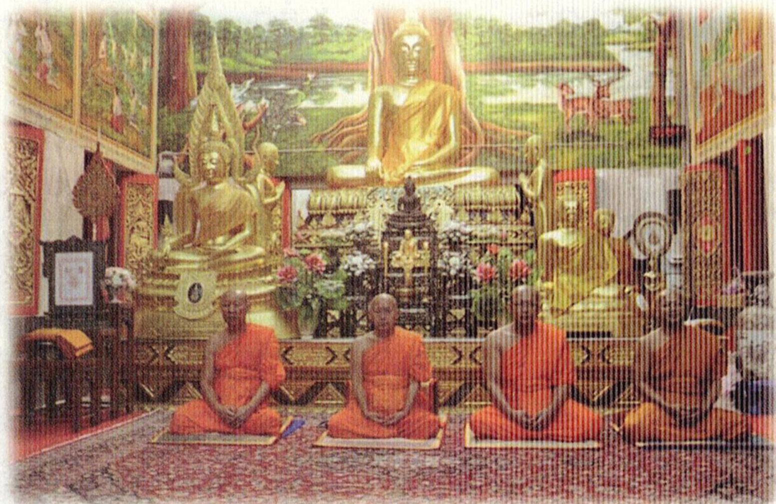
ทำไมถึงสร้างสถิติได้ยิ่งใหญ่ขนาดนี้ บางรูปเคยบอกว่า ประโยค ป.ธ. ๗ เป็นประโยคพักผ่อน ง่าย ไม่ต้องดูมาก แต่ทำไมเราถึงตกแล้วตกอีก ขอเล่าความเป็นไปเป็นมาของสถิติที่ยากจะหาใครลบได้ให้ฟังด้วยความภูมิใจว่า..

ข้าพเจ้า สอบประโยค ป.ธ.๖ ได้ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๕ (ขณะเป็นสามเณร) ในนามสำนักเรียนวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ จากนั้นก็เข้าอุปสมบทหรือบวชเป็นพระภิกษุในปีเดียวกัน

พ.ศ.๒๕๕๗ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็น พระราชาคณะ ชั้นสามัญ สป. ที่ **พระวิสุทธิพงษ์เมธี**

พระราชาคณะของวัดไชยชุมพลชนะสงคราม ๔ รูป

๑. พระราชวิสุทธิเมธี (๒๕๕๐) เจ้าอาวาส

๒. พระโสภณกาญจนาภรณ์ (๒๕๕๓) รองเจ้าอาวาส

๓. พระเมธีปริยัติวิบูล (๒๕๕๖) ผู้ช่วยเจ้าอาวาส

๔. พระวิสุทธิพงษ์เมธี (๒๕๕๗) ผู้ช่วยเจ้าอาวาส

ปี พ.ศ.๒๕๓๖ จึงเริ่มสอบประโยค ป.ธ.๗ เป็นปีแรก ในนามชื่อใหม่ว่า พระมหาวีระ มหาวีโร สำนักเรียนวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์เช่นเดิม ถ้าถามความรู้สึกจริงๆเกี่ยวกับบาลีในช่วงนั้น ซึ่งเป็นช่วงที่กำลังเรียนปริญญาตรีมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย บอกได้เลยว่าไม่อยากเรียนแล้ว เคยตั้งใจไว้ตอนที่เรียนประโยค ป.ธ.๖ ว่า เราเป็นคนเรียนไม่เก่ง ขอประโยค ๖ อีกสักประโยคก็พอแล้วชาตินี้ บวกกับเหนื่อยล้ากับการดูหนังสือสอบประโยค ป.ธ.๖ ซึ่งเป็นช่วงที่มีกิจกรรมของสามเณรหลายอย่าง ในฐานะประธานสามเณรวัดมหาธาตุและกำลังเรียนมหาจุฬาด้วย

หากเลิกเรียนบาลี ก็เกรงใจหลวงพ่อเจ้าอาวาส ซึ่งอยู่คณะเดียวกับท่าน และยังมีความรู้สึกเกรงใจหลวงพ่อวัดใต้ที่เมืองกาญจน์ หลวงพี่พระมหาณรงค์ (หลวงพี่โต) ที่ท่านพาเรามาอยู่ด้วย และมีความคิดอีกอย่างหนึ่งว่า ลงสอบในนามวัดก็ยังดี สอบตกก็ไม่เป็นไร เพราะไม่ได้หวังอยู่แล้ว จึงสมัครสอบประโยค ป.ธ.๗ ปี ๒๕๓๖ ในนามวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์

สอบประโยค ป.ธ.๗ ปีแรก ไม่ได้ตื่นเต้นอะไร เพราะไม่ได้เรียนเลย อ่านหนังสือเองบ้างนิดหน่อย จึงไม่มีความหวังหรือไม่มีอะไรให้ลุ้น มาตามหน้าที่ก็ว่าได้ รู้สึกแปลกบ้างมีเพียงสถานที่เท่านั้น เพราะสอบที่วัดสามพระยาเป็นครั้งแรก สอบที่ศาลาประชุมสงฆ์วัดสามพระยา กรุงเทพมหานคร ข้อสอบออกเรื่องไหน หน้าไหนไม่ใช่เรื่องสำคัญ สิ่งสำคัญคือทำให้เสร็จ เสร็จแล้วก็กลับวัด จึงทำข้อสอบไปตามประสบการณ์ที่พอมี และทำจนเสร็จทั้งสองวัน วันประกาศผลก็ไม่ได้ลุ้นอะไร เพราะรู้ผลตั้งแต่วันสอบแล้ว

ในปีถัดมา พ.ศ.๒๕๓๗ ไม่ได้ไปสอบ เนื่องจากวัดสันติคีรี (ตลุงใต้) อ.ห้วยกระเจา จ.กาญจนบุรี วัดบ้านเกิดมีงานปิดทองฝั่งลูกนิมิต ซึ่งตรงกันพอดี จึงตัดสินใจไม่ไปสอบทั้งๆ ที่ได้สมัครสอบไว้แล้ว เลือกอยู่ช่วยงานของวัดบ้านเกิดดีกว่า เพราะไปสอบก็ต้องสอบตกอยู่แล้ว

ปี พ.ศ.๒๕๓๘ ได้สมัครสอบในนามวัดมหาธาตุอีกครั้ง การเตรียมตัว การสอบ และผลของการสอบเหมือนเดิม เพราะปีนี้กำลังเรียนมหาจุฬาปีสุดท้าย จึงไม่มีใจเรียนบาลีเลยแม้แต่น้อย แต่ยังคงไปสอบตามหน้าที่ และทำข้อสอบครบทุกข้อเหมือนเดิม

ปี พ.ศ.๒๕๓๙ ได้ย้ายกลับมาอยู่วัดไชยชุมพลชนะสงคราม เพราะสำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ภาคทฤษฎี ต้องออกมาปฏิบัติงานตามนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ต่างจังหวัด จึงย้ายกลับมาอยู่ที่วัดไชยชุมพลชนะสงคราม จังหวัดกาญจนบุรี มาเป็นครูสอนนักเรียนบาลี สอนชั้นต้นๆ แต่ได้สมัครสอบประโยค ป.ธ.๗ อีก สมัครสอบในนามวัดไชยชุมพลชนะสงคราม สมัครสอบทั้งๆ ที่ไม่ได้เรียนเหมือนเดิม สอบเพื่อเป็นสถิติของวัดว่ามีนักเรียนประโยค ป.ธ.๗ สอบ แต่ยังพอได้ดูหนังสือบ้าง ซุ่มดูที่คิดว่าน่าออก เดินทางไปสอบที่วัดสามพระยา กรุงเทพมหานคร ตึกสุหัทรังสรรค์เหมือนปีที่แล้ว วันประกาศผลสอบ ได้ลุ้นเพียงลูกศิษย์ที่สอบชั้นต้นๆ ส่วนของตัวเองรู้ผลตั้งแต่วันสอบแล้ว

ปี พ.ศ.๒๕๔๐ และ พ.ศ.๒๕๔๑ ได้หยุดสอบอีก เพราะได้เดินทางไปศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเดลลี ประเทศอินเดีย เป็นเวลา ๒ ปี

ปี พ.ศ.๒๕๔๒ จบปริญญาโทกลับมาอยู่วัดไชยชุมพลชนะสงครามเป็นการถาวร ครั้งนี้ ได้รับมอบหมายหน้าที่การงานโดยลำดับ งานสอนนักธรรม สอนบาลีภายในวัด งานสอนนักเรียนตามโรงเรียนต่างๆ งานบรรยายตามสถานที่ต่างๆ งานสอนมหาวิทยาลัย งานนำคณะไปแสวงบุญ ณ ประเทศอินเดีย-เนปาล และงานคณะสงฆ์ เริ่มตั้งแต่เป็นผู้ช่วยกองงานเลขานุการเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเลขานุการเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรีในสมัยนั้น คือ พระมหาปัญญา วิสุทฺธิปญฺโญ (สมณศักดิ์ปัจจุบันคือ พระราชวิสุทธิเมธี รองเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี เจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม) ต่อมาทำงานเป็นเลขานุการเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี เป็นรองเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี และปัจจุบัน (ปี ๒๕๕๗) เป็นเจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์ ตามลำดับ

ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๒ ได้ไปสอบประโยค ป.ธ.๗ เรื่อยมาเป็นประจำทุกปีมิได้ขาด ถือว่าเป็นนักสอบที่ดี ไปทุกสอบทุกปี และทำข้อสอบครบทุกปี เพียงแต่ไม่ได้เป็นนักเรียนที่ดี เพราะไม่ได้เรียน ฝึกอ่านฝึกเขียนเองบ้าง ซุ่มดูที่คิดว่าน่าออก (ดูเก็ง) สอบแต่ละครั้งก็หวังว่าคงฟลุคดูหนังสือตรงเข้าสักปี แต่ไม่ได้เน้นอะไร สอบตกก็ไม่ได้เสียใจอะไร กอปรกับมีภาระงานมากขึ้น เวลาในการดูหนังสือน้อยลง และมีงานที่ต้องพาคณะผู้แสวงบุญไปนมัสการสังเวชนียสถานที่ประเทศอินเดีย – เนปาลทุกปี ซึ่งส่วนใหญ่ไปช่วงใกล้สอบ ยิ่งแทบไม่มีเวลาดูหนังสือเลย เพราะยุ่งกับการเตรียมเรื่องขอวีซ่าอินเดีย พอกลับมาจากอินเดียมีเวลาดูหนังสือไม่ถึง ๑๐ วัน

เคยคุยกับญาติโยมที่เดินทางไปนมัสการสังเวชนียสถานด้วยกันเกี่ยวกับการสอบประโยค ป.ธ.๗ ว่ายังสอบทุกปี แต่สอบไม่ได้ ซึ่งโยมก็ลุ้น

อยากให้สอบได้ เคยเล่าให้ญาติโยมคณะธรรมสถานปารมิตาฟังเมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๕๔๕ ว่าที่สอบไม่ผ่าน อาจเป็นเพราะพัดยศประโยค ป.ธ.๖ หักก็ได้ ตอนงานบวชของตัวเอง เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๕ เอาพัดยศประโยค ป.ธ.๖ ที่ได้รับพระราชทานจากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เมื่อครั้งสอบ ป.ธ.๖ ไปตั้งในงานบวช ตอนถือไปวัด ปรากฏว่าพัดหล่นคอพัดหัก ด้ามกับพัดหักขาดไปเลย คงเป็นลางร้ายว่าได้แค่ประโยค ป.ธ.๖ คงไม่ถึงประโยค ป.ธ.๗ ญาติโยมคณะนี้จึงแก้เคล็ดด้วยการสั่งซื้อพัดยศประโยค ป.ธ.๖ ด้านใหม่ให้เลย แต่ผลสอบประโยค ป.ธ.๗ ยังคงสอบตกเหมือนเดิม

รือาจเป็นเพราะเคยตั้งความปรารถนาไว้ว่า เราเป็นคนเรียนไม่เก่ง ชีวิตนี้ได้แค่ประโยค ป.ธ.๖ ก็พอแล้ว เลยทำให้ได้อยู่แค่นี้

แต่สาเหตุจริงๆ ที่สอบไม่ได้ ไม่ได้มาจากเหตุผลอื่น นอกจากไม่ได้ดูหนังสือนั่นเอง ซึ่งก็ยอมรับความจริงข้อนี้ได้มาโดยตลอด เพราะนานวันงานมากขึ้น ความตั้งใจที่จะเรียนจริงจังน้อยลง เพียงแต่ยังไม่ทิ้งการสอบเท่านั้นเอง เคยพูดกันเล่นๆ สำนวนคล้ายโคลงพระราชนิพนธ์ของล้นเกล้ารัชกาลที่ ๖ ว่า

“หากสนามสอบยังอยู่ยั้ง ยืนยง
เราก็คง สอบด้วย
หากสนามสอบพินาศลง เราก็คงเลิกสอบฯ

แต่หลังจากได้รับสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นพิเศษ หรือเป็นพระครู เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๗ แล้ว ถือว่าเป็นโอกาสดีของตนเอง เพราะหากสอบ

ป.ธ.๗ ได้ขณะที่เป็นพระครูชั้นพิเศษนี้ สามารถขอปรับพัดเป็นพระราชาคณะหรือเจ้าคุณได้ จึงเป็นแรงบันดาลใจให้สอบได้เป็นอย่างดี

ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๘ ได้ลงสอบในนามชื่อใหม่ว่า พระครูศรีกิตติสุนทร เคยคิดว่า สอบในนามชื่อ พระมหาวีระ มหาวีโร มา ๑๓ ปี สอบไม่ได้ เปลี่ยนชื่อใหม่คงเป็นนิมิตหมายที่ดี กอปรกับมีแรงบันดาลใจว่าถ้าสอบได้สามารถปรับเป็นเจ้าคุณได้

แต่ทุกอย่างเหมือนเดิม แรงบันดาลใจก็ช่วยอะไรไม่ได้ เพราะแรงดูหนังสือ หรือเรียนหนังสือไม่มี เหลือเพียงแค่ดูเก็งที่คิดว่าน่าออกเหมือนดังเช่นทุกปี เวลาดูหนังสือจริงๆ ก็ประมาณ ๑๐ กว่าวันเท่านั้น บางครั้งเคยคิดว่าวาสนาเราคงได้แค่ ป.ธ.๖ จริงๆ กระมัง

แต่ข้อสอบประโยค ป.ธ.๗ ช่วงหลังมานี้ เหมือนโชคเข้าข้างพอสมควร โดยเฉพาะวิชาแปลไทยเป็นมคธ ซึ่งเป็นวิชาที่ถือว่ายากนั้นดูตรงเกือบทุกปี แต่ตรง ๑ ข้อบ้าง ๑ ข้อครึ่งบ้าง ครึ่งข้อบ้าง แต่ก็สอบไม่ได้เช่นเดิม (ข้อสอบมี ๒ วิชาๆ ละ ๒ ข้อ) เคยพูดกับตัวเองว่า เรานี่หากสอบได้ คงต้องดูหนังสือตรงทุกข้อมั่ง เพราะขนาดดูตรง ๑ ข้อครึ่งยังสอบไม่ได้เลย

ปี พ.ศ.๒๕๕๔ ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าคณะภาค ๑๔ ให้ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์ และปี พ.ศ.๒๕๕๕ ได้เสนอให้เข้าอบรมเป็นพระอุปัชฌาย์ ซึ่งเป็นช่วงสอบบาลี ประโยค ป.ธ.๖-๙ พอดี และช่วงนั้น เกิดความรู้สึกอยากสอบได้มากขึ้น พยายามหาเวลาดูหนังสือให้มาก ดูเนิ่นๆ และไปขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ให้ช่วยด้วย (เริ่มหันมาหาไสยศาสตร์แล้ว) ช่วงอบรมพระอุปัชฌาย์ที่วัดพิชยญาติการาม ได้เข้าไปกราบพระประธานในพระ

อุโบสถเกือบทุกวัน และได้หวนคิดว่าเราเคยตั้งความปรารถนาไว้ว่าชีวิตนี้ขอแค่ประโยค ป.ธ.๖ ก็พอแล้ว เป็นเหตุทำให้เราสอบไม่ได้สักที เห็นทีต้องถอนคำสาบานสะแล้ว จึงได้ถอนคำสาบานกับพระประธานเสียเลย ผลสอบปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ยังสอบตกเหมือนเดิมทั้งๆ ที่ดูข้อสอบตรงข้อ ๒ ทั้งหมดเลย

ปี พ.ศ.๒๕๕๖ สมัครเรียนปริญญาเอก ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา สาขารัฐประศาสนศาสตร์ เพราะอยากเป็นด๊อกเตอร์ขึ้นมา หลังจากจบปริญญาโทมานานถึง ๑๕ ปี

ประโยค ป.ธ.๗ ปี ๒๕๕๖ นี้ ตั้งใจใหม่ ตั้งจิตอธิษฐานว่าหากเรามีบุญวาสนาเหมือนดังที่คนอื่นพูดไว้ ขอให้สอบประโยค ป.ธ.๗ ได้ในปีนี้ คิดวางแผนใหม่ ตั้งใจไว้ว่าก่อนสอบจะไปอบรมบาลีที่วัดสร้อยทอง กรุงเทพมหานคร ตามคำเชิญของท่านเจ้าคุณพระราชปัญญาสุธี (อุทัย ญาโณทโย ป.ธ.๙) เพื่อจักได้ทำการฝึกเขียน ฝึกแต่งประโยค ฝึกแปลให้มากกว่าทุกครั้ง จึงได้แบ่งงานเรื่องการขอวีซ่าอินเดีย และเนปาล (ซึ่งจะเดินทางวันที่ ๒๐ ก.พ.- ๖ มี.ค.๕๖) ให้เลขานุการของตัวเอง และคุณอนัญญดา ตระกูลทองวัฒนาช่วย

เมื่อไปอบรมบาลีประโยค ป.ธ.๗ ที่วัดสร้อยทอง ได้เข้าห้องเรียน ได้ฝึกเขียนทั้งวิชาแต่งและวิชาแปล แม้ไม่ครบทุกวัน เพราะต้องไปเรียนปริญญาเอกที่วังน้อย แต่ถือว่าได้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น ได้ฟังอาจารย์อธิบาย อย่างน้อยก็ถือว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีที่เราได้เข้าห้องเรียน

ประโยค ป.ธ.๗ มี ๒ วิชา คือ วิชาแปลไทยเป็นมคธ (วิชาแต่ง) และวิชาแปลมคธเป็นไทย (วิชาแปล) ส่วนใหญ่มุ่งเน้นดูเก็งแต่วิชาแปลไทยเป็นมคธ เพราะรู้สึกว่ายาก ส่วนวิชาแปลมคธเป็นไทย ไม่เคยเอาหนังสือมาแปล

ได้แต่ฟังเทปสำนวนที่เขาแปลไว้ ฟังทุกปี มากบ้างน้อยบ้างเพื่อให้รู้ว่าวิชานี้เราดูแล้ว และยอมรับว่าประมาทวิชานี้ คิดว่าข้อสอบออกอะไรมาก็แปลได้อยู่แล้วแปลได้มาทุกปี ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว คิดผิดมาก พอได้เข้าห้องเรียน ฟังอาจารย์อธิบายวิชานี้ ทำให้รู้ว่า เป็นวิชายากเหมือนกัน หากแปลไม่ถูกไวยากรณ์ หรือไม่มีประสบการณ์ในการแปล ทำให้แปลผิดสำนวนได้ สอบตกได้ จึงเป็นไปได้ว่า ที่ผ่านมาอาจตกเพราะวิชานี้ก็ได้

หากว่าไปแล้ว ปีนี้ถือว่ามีการเตรียมความพร้อมได้ดีกว่า ๑๗ ที่ผ่านมา แม้ไม่ได้ดูหนังสือมากมาย แต่รู้สึกเหมือนดวงจะดี ค่อนข้างมีความมั่นใจว่าจะดูหนังสือตรง

ทุกปีเมื่อมาสอบบาลีที่วัดสามพระยา ส่วนใหญ่ไปพักที่วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ ซึ่งเป็นวัดเดิมที่เคยอยู่ในช่วงเป็นสามเณรและบวชเป็นพระใหม่ๆ พักที่คณะของท่านเจ้าคุณพระสุวิมลธรรมาภรณ์

ปีนี้ ตอนมาพักสอบที่วัดมหาธาตุ ได้เข้าไปกราบพระประธานในพระอุโบสถวัดมหาธาตุ คือหลวงพ่อพระศรีสรรเพชร สวดมนต์ต่อหน้าพระประธาน ขอพรท่าน และขอถอนคำสาบานอีกครั้ง หรือถอนคำที่เคยตั้งความปรารถนาไว้แค่ประโยค ป.ธ.๖ ว่าลูกขอประโยค ป.ธ.๗ อีกสักประโยคเถิด

ปีนี้ ประโยค ป.ธ.๖-๗ สอบวันที่ ๑๒-๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๖ สอบวันแรก วิชาแปลไทยเป็นมคธ ปรากฏว่าดูมาตรงทั้งสองข้อ จริงๆแล้ว เนื้อตรงนี้ก็ดูเป็นประจำทุกปี มาตรงชัดๆ ในปีนี้ ด้วยความดีใจ จึงบรรจงทำอย่างสุดความสามารถ เพราะการสอบบาลี หากพลาดนิดเดียวอาจตกได้ ได้ทำด้วย

ความระมัดระวัง สอบเสร็จวันแรกรู้สึกพอใจ แต่ก็มีกังวลใจบางที่ที่ผิดเหมือนกัน

เมื่อสอบวันแรกเสร็จ เดินทางกลับวัดมหาธาตุ พักผ่อนพอสมควรใกล้ๆ หกโมงเย็น เตรียมดูหนังสือวิชาแปลมคธเป็นไทยที่จะสอบในวันพรุ่งนี้ครั้งนี้ ตั้งใจจะแปลเอง เพื่อให้คุ้นสำนวนให้มากที่สุด ไม่ฟังเทปสำนวนคนอื่น แต่หนังสือวิชานี้เป็นภาษาบาลีเล่มใหญ่มากไม่สามารถอ่านได้หมดอย่างแน่นอน หนังสือบาลี ๑ เล่ม มีคำแปลเป็นภาษาไทย ๓ เล่ม (เล่ม ๑ – ๒ – ๓) คิดอยู่ว่าจักเริ่มฝึกแปลตรงไหน หากเลือกแปลเก็ง ก็ค้นหาเนื้อหาภาษาไทยยากไม่รู้ว่าอยู่หน้าไหน จึงตัดสินใจว่าเริ่มแปลตั้งแต่หน้าแรกของหนังสือบาลี เพราะเนื้อหาภาษาไทยก็ต้องเป็นเล่ม ๑ หน้าแรกเหมือนกัน เพราะหาง่าย ถึงอย่างไรเราก็ไม่รู้อยู่แล้วว่าข้อสอบจักออกอะไร เผื่อปีนี้ คนออกข้อสอบออกหน้าแรกก็ได้

จึงหยิบหนังสือบาลีสมันตปาสาทิกาเล่มหนาทีเดียว พร้อมกับเนื้อหาแปลภาษาไทยเล่ม ๑ เปิดพร้อมกัน เตรียมที่จะแปล แต่อ้าว..หนังสือเนื้อหาแปลภาษาไทยเล่มนี้ ซึ่งมีไว้ครอบครองหลายสิบปี ถือติดตัวมาสอบด้วยทุกปี แต่ไม่เคยเปิด วันนี้เปิดเทียบกัน ปรากฏว่าไม่ใช่เนื้อหาแปลของประโยค ป.ธ.๗ น่าจะเป็นของประโยค ป.ธ.๘ มั่ง เสียความตั้งใจสะแล้ว ด้วยความตั้งใจที่จะแปลเริ่มต้นเล่ม ก็ไม่ละความพยายาม จึงห่มผ้าออกจากวัดไปหาซื้อหนังสือแปลภาษาไทยเล่ม ๑ เวลาประมาณขณะนั้น ๖ โมงเย็น ๒ ร้านที่เคยมีขายประจำ คือร้านจุฬาบรรณาคาร และร้านเรืองปัญญา ปิดเรียบร้อยไปหมดแล้ว ผิดหวัง จึงกลับมาที่ห้องพัก เมื่อแปลเริ่มหน้าแรกของภาษาไทยเล่ม ๑ ไม่ได้ ก็

แปลหน้าแรกของภาษาไทยเล่ม ๒ ที่มีอยู่แล้ว ซึ่งเป็นหนังสือประโยค ป.ธ.๗ แน่นอน จึงหยิบเนื้อหาภาษาไทยเล่ม ๒ ขึ้นมา เริ่มแปลหน้าแรกเลย เพราะจัก ได้หาเนื้อหาบาลีในหนังสือสมันตปาสาทิกาได้ง่าย เพราะเป็นบทใหม่

บทใหม่ของหนังสือบาลีสมันตปาสาทิกาที่ตรงกับหน้าแรกของหนังสือ เนื้อหาภาษาไทยเล่ม ๒ ว่าด้วยเรื่องปาราชิก ข้อ ๑ พูดถึงพระสุทิน เสพเมถุน กับอดีตภรรยาของตนเอง ด้วยเหตุที่ภรรยามาขอทายาทไว้สืบพันธุ์ จึงเป็นเหตุ ทำให้พระพุทธเจ้าต้องบัญญัติอาบัติข้อที่ ๑ ของปาราชิก ซึ่งเป็นอาบัติหนัก เรื่องราวที่แปลมีประมาณนี้

ได้แปลหนังสือบาลีเทียบเคียงกับหนังสือคำแปลเนื้อหาภาษาไทย เกี่ยวกับเรื่องพระสุทินล้วนๆ แปลช่วงกลางคืนด้วย เช้าวันรุ่งขึ้นมีเวลาก็แปล ต่ออีก แปลได้ประมาณ ๒๐ กว่าหน้าของหนังสือบาลี สิบโมงหมดเวลาแปล แล้ว ต้องเตรียมตัวเดินทางไปสอบ

การได้ฝึกแปลด้วยตนเอง ได้สังเกตสำนวนการแปล แม้ไม่ได้มาก แต่ ถือว่ายังเคยได้แปลบ้าง ไม่ว่าข้อสอบจักออกเรื่องไหน หน้าไหน อาจทำให้เรา คุ้นเคยสำนวนบ้างไม่มากก็น้อย

สอบวันที่สอง วันชี้ชะตาว่าอยู่หรือไป เพราะเมื่อวานทำไว้ค่อนข้างดี วิชานี้เมื่อก่อนเคยปรามาสว่าไม่ยาก แปลเอาความให้ได้ แกะสำนวนตาม หนังสือโยชนา (หนังสือโยชนา หนังสือประกอบการแปล อนุญาตให้เอาเข้าห้อง สอบได้ หากใครดูเป็น ดูเข้าใจก็ช่วยวิชาแปลได้มาก) ก็สอบได้ แต่บัดนี้ วิชา แปลมคธเป็นไทย เป็นวิชาที่มีความยากและง่ายเท่ากับวิชาแปลไทยเป็นมคธ แปลได้ความ แต่ผิดไวยากรณ์ก็ตกได้เหมือนกัน จึงประมาทไม่ได้เลย

วันแรก ดูหนังสือมาตรงกับข้อสอบ จึงทำข้อสอบได้ค่อนข้างดี ถือว่าโชคเข้าข้าง แต่วันนี้ จักเป็นอย่างไร หากข้อสอบออกยาก ไม่เคยเห็นมาก่อน (เป็นไปได้สูงมาก เพราะหนังสือมีตั้ง ๖๐๐ กว่าหน้า แต่แปลมาแค่ ๒๐ หน้าเอง) ก็คงเสียดายเมื่อวานนี้ที่ทำได้ค่อยข้างดี เมื่อดีมาครึ่งทางแล้ว อีกครึ่งทางต้องพยายามทำให้ดีอย่างสุดความสามารถ หากบุญวาสนามีจริงตามคำที่คนอื่นบอกไว้ สอบวันที่สองนี้ ก็ต้องตรงกับที่ดูมาอีกครั้งหนึ่ง หรือไม่ตรงก็ขอให้ข้อสอบไม่ยากจนเกินไป..สาธุ..

จะว่าเป็นปาฏิหาริย์ก็ว่าได้ หรือเป็นเพราะเรามีบุญวาสนาจริงๆ ข้อสอบวิชาแปลมคธเป็นไทยทั้งสองข้อ ออกเรื่องปฐมปาราชิกเกี่ยวกับพระสุทินที่ได้แปลเมื่อคืนและตอนเช้าทั้งหมด รู้สึกทันทีว่าโชคเข้าข้างเราอีกแล้ว ก่อนลงมือทำข้อสอบที่ได้แปลมาเมื่อคืนกับเมื่อเช้า จิตได้นึกถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ที่เราได้เคยกราบไหว้ นึกถึงความดีต่างๆ ที่เคยทำ นึกถึงครูอาจารย์ต่างๆ ที่ท่านเมตตา นึกถึงแม่และพ่อ บัดนี้ สิ่งต่างๆ ได้ประทานพรให้กับเราแล้ว แม้ไม่ได้แปลทวนจนเกิดความชำนาญ แปลเพียงเที่ยวเดียว แต่ก็พอจำความได้บ้าง จำศัพท์ได้บ้าง อาศัยหนังสือโยชนาประกอบด้วย และที่สำคัญคือ ตั้งใจทำอย่างดีที่สุด พยายามไม่ดีใจจนเผลอหรือทำให้ประมาท ประกอบสติให้มั่น ทำจนเสร็จ

เป็นคนที่ไม่เคยกลับมาตรวจดูหลังจากทำข้อสอบแล้วว่าผิดตรงไหนบ้าง ถูกตรงไหนบ้าง กลัวว่าตรวจดูแล้วจะเห็นข้อผิดพลาดมากจนไม่สบายใจ แต่ครั้งนี้ ค่อยข้างมั่นใจ จึงได้ตรวจดูทั้งวันแรกและวันที่สอง โดยเฉพาะวันแรกเห็นบางที่ผิดเหมือนกัน ก็ไม่สบายใจจริงๆ

พอกลับถึงวัด เล่าให้หลวงพ่อพระราชวิสุทธิเมธี (หลวงพ่อปัญญา) เจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงครามฟัง ท่านก็บอกทุกครั้งให้สวดมนต์มากๆ ช่วยได้ ซึ่งก็คงต้องใช้วิธีนี้ช่วยด้วยจริงๆ

วันประกาศผลสอบ ตื่นเต้นมาก เพราะครั้งนี้มีความหวังมากที่สุดตั้งแต่สอบมา หากตกอีก คงหาโอกาสอย่างนี้ไม่มีอีกแล้ว โดยเฉพาะช่วงบ่าย ๒ โมงที่หลวงพ่อพระพรหมดิลก เลขานุการแม่กองบาลีสนามหลวง ประกาศผลสอบ ป.ธ.๗ – ๙ ผ่านไมค์ในห้องประชุมวัดสามพระยา แต่ตัวเรานั้น ลุ้นอยู่ที่วัดในศาลาทรงไทย มณฑปหลวงปู่เปลี่ยน รอคอยว่าถ้าสอบได้ พระมหาศิริ (พระเมธีปริยัติวิบูล) หรือใครสักคนที่อยู่ที่วัดสามพระยาในขณะนั้นต้องโทรมาบอกอย่างแน่นอน ตอนเช้าได้บอกกับพระมหาศิริไว้แล้วว่า ถ้าผมสอบได้ให้รีบโทรมาบอกทันที แต่ถ้าสอบตกไม่ต้องโทรบอก

เวลาผ่านล่วงไปถึงบ่าย ๒ โมงครึ่ง ยังไม่มีเสียงโทรศัพท์จากบุคคลดังกล่าว นั่งสมาธิก็แล้ว เดินจงกรมก็แล้ว ตื่นเต้นอย่างบอกไม่ถูก แต่ด้วยเวลาผ่านล่วงไปเยอะจนคิดว่าเขาไม่โทรมาแสดงว่าเราสอบไม่ผ่านอีกแล้ว เวลานั้น ได้รวบรวมสติบอกตัวเองตลอดเวลาว่าเราสอบตกอีกแล้ว ทำใจเสียเถอะตกมาทุกปีอย่าเสียใจเลย ปีก่อนๆ ก็เคยหวังอย่างนี้ตกก็ทำใจได้ คงไม่มีบุญวาสนาเสียแล้ว

จนเวลาใกล้บ่าย ๓ โมง ความหวังริบหรี่ลงเรื่อยๆ ความรู้สึกเริ่มทำใจได้บ้างแล้วว่าปีนี้สอบตกเหมือนกับ ๑๗ ปีที่ผ่านมา เดินออกจากห้องหลวงปู่กำลังคิดว่าจะกลับกุฏิ ทันใดนั้น เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น เริ่มมีความหวังขึ้นมาหากเบอร์โทรเป็นเบอร์ของพระมหาศิริ หยิบโทรศัพท์ของดูเบอร์ หัวใจลุกฟู

ขึ้นมาอีกทันทีเมื่อเห็นเบอร์ของพระมหาศิริโทรเข้ามา เมื่อรับสาย ได้ยินเสียงของพระมหาศิริประโยคแรกว่า "พี่ พี่สอบประโยค ๗ ได้แล้ว ยินดีด้วยครับ"

อาการขณะนั้น บรรยายไม่ถูกจริงๆ จำได้ว่าขนลุกชูชันด้วยความดีใจ โทรไปบอกหลวงพ่อปัญญา ท่านก็ดีใจ โทรไปบอกโยมแม่ที่บ้าน แม่ดีใจมาก เพราะลุ้นมาหลายปี แม่บอกว่าปีนี้ ไม่ถามเกี่ยวกับเรื่องสอบ เพราะถามทุกปีก็สอบตกทุกปี จึงเงียบมาโดยตลอด

เย็นวันนั้น หลวงพ่อพระพรหมดิลก เจ้าอาวาสวัดสามพระยา เจ้าคณะกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้เป็นอดีตเจ้าคณะภาค ๑๔ ไปเมื่อไม่กี่วัน ได้เมตตาโทรศัพท์สายตรงมาแสดงความยินดี ซึ่งสมัยท่านยังเป็นเจ้าคณะภาค ๑๔ ท่านได้พูดให้กำลังใจทุกปี โดยมากท่านจะพูดว่า "แก่สอบให้ได้เสียทีสิ จะได้ถือพัดยอดแหลมกับเขา" กราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง

ประโยค ป.ธ.๗ เคยเป็นประโยคที่ไม่ได้ตั้งความหวังไว้ และเป็นประโยคที่ไปสอบเป็นสถิติให้กับวัดที่เราอาศัยอยู่ แต่วันนี้ ได้กลายเป็นประโยคสำคัญ เป็นประโยคที่ให้อนาคตที่งดงามแก่ตนเอง แม้เป็นประโยคที่สอบมากที่สุด แต่ก็เป็นประโยคที่ภูมิใจที่สุด ถึงแม้สอบได้ช้า แต่สอบได้ครั้งนี้ ก็ไม่รู้สึกเสียเวลาที่ผ่านมา เพราะเวลาที่ผ่านมา แม้สอบประโยค ป.ธ.๗ ไม่ได้ แต่ก็ได้ทำสิ่งที่มีคุณค่า คุณประโยชน์ให้กับพระพุทธศาสนาและสังคมอยู่บ้าง

อีกประการหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าได้แสดงให้เห็นความจริงก็คือ "ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น"

ความสำเร็จที่ได้จากการสอบประโยค ป.ธ.๗ ได้ ทำให้เห็นว่าสอบได้ช้า หรือสอบได้ในวันนี้นั่นดีแล้ว หากสอบได้ตั้งแต่ยังเป็นพระมหาวีระ มหาวีโร

ชีวิตอาจไม่ได้เปลี่ยนแปลอะไร สอบได้ในขณะเป็นพระครูศรีกิตติสุนทร ชีวิตจึงได้รับการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี

ชีวิตข้าพเจ้า ไม่อาจก้าวเดินได้ด้วยคนเดียวเพียงลำพัง มีผู้นำที่คอยแนะนำ มีผู้พยุงที่คอยดูแลไม่ให้ล้ม มีผู้เป็นแรงเชียร์ที่คอยสนับสนุนด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณแม่และพ่อที่ให้กำเนิดเกิดมาในชาตินี้ และขอขอบพระคุณผู้มีพระคุณทั้งหลายที่คอยให้โอกาส คอยให้กำลังใจ และคอยให้การสนับสนุนลูกชาวนาคนนี้จนมีวันนี้ อาทิ..อดีตหลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญฺโญ) พระอุปัชฌาย์ที่ให้การสนับสนุนการศึกษาและทุกอย่างมาโดยตลอดจนท่านสิ้นชีวิต, พระธรรมสุธี (เจ้าอาวาสวัดมหาธาตุ) ที่ให้ความเตตาตลอดเวลาที่อยู่วัดมหาธาตุกับท่าน, หลวงพ่อพระราชวิสุทธิเมธี (เจ้าคุณปัญญา) เจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม ที่ให้ความเมตตาตลอดตั้งแต่เมื่อครั้งเป็นสามเณร, พระโสภณกาญจนาภรณ์ (เจ้าคุณทอมสัน) เป็นอาจารย์ที่ให้กำลังใจมาโดยตลอด, พระมหาณรงค์ (มหาโต) จิตฺตสํวโร ที่ท่านเมตตาพาไปอยู่ที่กรุงเทพฯกับท่าน, นายสุรินทร์ สาระศาลิน (อดีตพระครูกาญจนชัยวัฒน์) ที่เลี้ยงดูมาตั้งแต่เป็นสามเณร และครูบาอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน ญาติโยมที่คอยให้ความอุปถัมภ์ และให้กำลังใจทุกคน

ตำนานพระราชาคณะ (เจ้าคุณ) ของวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

วัดไชยชุมพลชนะสงคราม (วัดใต้) ตำบลบ้านใต้ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำแม่กลองด้านทิศตะวันออก เป็นวัดสำคัญทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสงครามระหว่างไทยกับพม่า ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๑ เมื่อทหารของกองทัพไทยเดินทางไปรบกับพม่า ส่วนมากต้องเดินทางผ่านจังหวัดกาญจนบุรี เมื่อกองทัพทหารเดินทางผ่าน ต้องมาพักแรมชุมพลที่ตำบลปากแพรกหรือบริเวณวัดไชยชุมพลฯ กันเกือบทุกครั้ง

ตามตำนานประวัติศาสตร์กล่าวว่า เมื่อได้ชุมพลเหล่าทหารที่วัดแห่งนี้ก็จะได้รับชัยชนะกลับมาทุกครั้ง จึงเป็นที่มาแห่งนามวัดว่า "ไชยชุมพลชนะสงคราม"

ในปี พ.ศ.๒๕๒๑ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ได้รับพระราชทาน ยกฐานะเป็น พระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ ตามตำนานของวัดมีเจ้าอาวาสตามลำดับจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.๒๕๕๗) จำนวน ๙ รูป ซึ่งมีรายนามดังต่อไปนี้

๑.พระอธิการสวด เกิดที่บ้านชุกโดน ต.บ้านใต้ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

๒.พระอธิการเกต เกิดที่บ้านถ้ำ ต.เขาน้อย อ. ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

๓.พระอธิการคง เกิดที่บ้านชุกโดน ต.บ้านใต้ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

๔.พระครูวิสุทธิรังษี (ช้าง) เกิดที่บ้านท่าน้ำตื้น ตำบลแก่งเสี้ยน อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ได้รับสมณศักดิ์เป็นพระครูเมื่อใดไม่ปรากฏและเป็น

เจ้าคณะจังหวัด (คณะเมือง) กาญจนบุรีองค์แรกดำรงตำแหน่งมาจนถึง พ.ศ. ๒๔๔๔

๕.พระวิสุทธิรังษี (เปลี่ยน อินทสโร) เกิดเมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๔๐๔ ที่บ้านม่วงชุม ต.ม่วงชุม อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี อุปสมบทเมื่ออายุ ๒๒ ปี ที่วัดพิไชยธาราม ตำบลม่วงชุม อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี มรณภาพวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ.๒๔๙๐

๖.พระปลัดจู จนฺทโชติ เกิดที่บ้านชุกโดน ต.บ้านใต้ อ.เมืองฯ จ.กาญจนบุรี อุปสมบทที่วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๐ - ๒๔๙๓

๗.พระครูวัตตสารโสภณ (หลวงพ่อก้าน) เกิดที่บ้านชุกโดน ต.บ้านใต้ อ.เมืองฯ จ.กาญจนบุรี อุปสมบทที่วัดไชยชุมพลชนะสงคราม อดีตเจ้าคณะอำเภอพนมทวน และศึกษาธิการจังหวัดกาญจนบุรี ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๓ - ๒๕๐๕

๘.พระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญฺโญ ป.ธ.๘) เกิดวันจันทร์ที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๗๓ ที่บ้านหมู่ที่ ๕ ต.พนมทวน อ,พนมทวน จ.กาญจนบุรี อุปสมบทเมื่ออายุ ๒๐ ปี ที่วัดสาลวนาราม อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๐๘ มรณภาพเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ณ ประเทศอินเดีย

๙.พระราชวิสุทธิเมธี (ปัญญา วิสุทธิปญฺโญ ป.ธ.๙) เกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๙๘ ที่บ้านท่าเสา (วัดกาญจนบุรีเก่า) อ.เมือง จ.กาญจนบุรี อุปสมบทเมื่อปี ๒๕๑๙ โดยมี พระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญฺโญ) เป็น

พระอุปัชฌาย์ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ - ปัจจุบัน (๒๕๕๗)

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วัดไชยชุมพลชนะสงคราม มีพระราชาคณะหรือพระเจ้าคุณทั้งที่อยู่ประจำในวัด และออกไปดำรงตำแหน่งนอกวัด จำนวนทั้งสิ้น ๗ รูป มีดังนี้

พระวิสุทธิรังษี (เปลี่ยน อินทสโร)

ประวัติโดยสังเขป
พระวิสุทธิรังษี (เปลี่ยน อินฺทสโร)
อดีตเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี อดีตเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม
อดีตเกจิอาจารย์ชื่อดังแห่งจังหวัดกาญจนบุรี

นามเดิม เปลี่ยน พูลสวัสดิ์

ชาติภูมิ เกิดเมื่อวันเสาร์ขึ้น ๖ค่ำ เดือน ๕ ปีจอ

ตรงกับวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๔๐๕ (เสาร์ ๕) ณ บ้านม่วงชุม ตำบลม่วงชุม อำเภอวังขนาย จังหวัดกาญจนบุรี

โยมบิดาชื่อ หมื่นพรหม (นิ่ม) โยมมารดาชื่อดอน พูลสวัสดิ์

บรรพชาและอุปสมบท

เมื่อท่านมีอายุได้ ๑๒ ปี ซึ่งเป็นวัยแก่การเล่าเรียน บิดามารดาจึงได้นำไปฝากพระอธิการกรณ์ เจ้าอาวาสวัดชุกกะพี้ เพื่อศึกษาหนังสือไทยและขอม อย่างโบราณ

ชีวิตประวัติของท่านในวัยหนุ่ม เมื่อออกจากวัดไปแล้ว ปรากฏว่าเป็นไปในทางที่เรียกว่านักเลง เพราะโดยอุปนิสัยท่านเป็นผู้มีใจกว้างขวางทั้งห้าวหาญ นิยมกับการคบหากับบุคคลทั่วไปและโดยรูปสมบัติก็เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง มีลักษณะเป็นหัวหน้าคนอันเป็นที่พึงยำเกรงจึงมีพรรคพวกมิตรสหายมาก และเป็นหัวหน้าคนอันเป็นที่พึงยำเกรงของเพื่อนมิตร

ท่านได้อุปสมบทเมื่ออายุได้ ๒๒ ปี พระครูวิสุทธิรังษี (ช้าง) วัดไชยชุมพลชนะสงคราม เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอธิการการณ์ วัดชุกกะพี้ เป็นพระ

กรรมวาจาจารย์ พระอธิการรอด วัดทุ่งสมอ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า อินทสโร

สมณศักดิ์

เมื่ออุปสมบทแล้วได้ย้ายไปอยู่กับพระวิสุทธิรังษี (ช้าง) พระอุปัชฌายที่วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งฐานานุกรมของพระครูวิสุทธิรังษี (ช้าง) ดังนี้ :-

พ.ศ.๒๔๓๑ เป็นพระใบฎีกา

พ.ศ.๒๔๓๖ เป็นพระปลัด และเป็นรองเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๔๔๐ เป็นพระใบฎีกาเปลี่ยน

พ.ศ.๒๔๔๕ ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส และได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตร ที่พระครูวิสุทธิรังษี

พ.ศ.๒๔๕๘ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ เจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ให้พระครูวิสุทธิรังษี (เปลี่ยน อินฺทสโร) เป็นพระราชาคณะที่ "พระวิสุทธิรังษี ชินศาสนโสภี สังฆปาโมกข์" เจ้าเมืองกาญจนบุรี

พระวิสุทธิรังษี (เปลี่ยน อินฺทสโร) ท่านเป็นคนที่เกิดตรงกับวันเสาร์ ขึ้น ๖ ค่ำ ยังนับว่าเป็น ๕ ค่ำ ตามดิถีในปฏิบัติทินโหราศาสตร์ และเดือน ๕ ทั้งวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๔๐๕ อีก เรียกว่าเกิดวันเสาร์ ๕ ที่ถือว่าเป็นวันขลังมาแต่โบราณ เป็นที่นิยมนับถือในทางเป็นพระอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาธน์เครื่องคุ้มครองในทางขลัง

พระวิสุทธิรังษี (เปลี่ยน อินฺทสโร) เป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนวิสุทธรังสี ต.ท่าล้อ อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

พระวิสุทธิรังษี (เปลี่ยน อินทสโร) ได้มรณภาพด้วยอาการอันสงบ เมื่อวันศุกร์ที่ ๔ เมษายน พ.ศ.๒๔๙๐ เวลา ๐๙.๒๕ น. สิริอายุครบ ๘๖ ปีบริบูรณ์

พระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญฺโญ)

ประวัติโดยสังเขป

พระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญโญ ป.ธ.๔)

อดีตเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี

อดีตเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง

นามเดิม ไพบูลย์ กลีบทอง

ชาติภูมิ วันจันทร์ เดือน ๑๑ ขึ้น ๑๔ ค่ำ ปี มะเมีย ตรงกับวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๗๓ มีโยมบิดาชื่อหน่วง กลีบทอง โยมมารดาชื่อน้ำเตียน (แช่มช้อย) กลีบทอง

การบรรพชาและอุปสมบท

อุปสมบทเมื่ออายุ ๒๐ ปี ณ พัทธสีมาวัดสาลวนาราม (วัดดอนตาเพชร) ต.พนมทวน อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี เมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ.๒๔๙๓ (วันแรม ๔ ค่ำ เดือน ๕)

พระอุปัชฌาย์คือ พระปลัดซ้ง อินทสาโร วัดสาลวนาราม

พระกรรมวาจาจารย์คือ พระครูพนมคุณาธาร (ณรงค์) วัดห้วยสะพาน

พระอนุสาวนาจารย์คือ พระครูสังขละบุรารักษ์ (เพิ่ม) เจ้าคณะอำเภอสังขละบุรี

หน้าที่การงานและตำแหน่งการปกครองโดยสังเขป

พ.ศ.๒๔๙๖ เป็นครูสอนพระปริยัติธรรมสำนักเรียนวัดสาลวนาราม

พ.ศ.๒๔๙๙ เป็นครูสอนพระปริยัติธรรมสำนักเรียนวัดปากน้ำภาษีเจริญ

พ.ศ.๒๕๐๐ เป็นกรรมการตรวจบาลีสนามหลวง

พ.ศ.๒๕๐๓ เป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งสำนักนักเรียนบาลีขึ้นที่ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

เป็นผู้ดำเนินการขอเปิดสอบบาลีเป็นครั้งแรกของสนามสอบ จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๐๕ เป็นรองเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๐๗ เป็นผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๐๘ เป็นเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๑๐ เป็นผู้รักษาการแทนเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๑๑ เป็นเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕1๕ เริ่มจัดตั้งโครงการอบรมศาสนศึกษาภาคฤดูร้อนแก่ เยาวชนโดยการบรรพชาเป็นสามเณรฤดูร้อน จนถึงปัจจุบัน

เริ่มจัดตั้งโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม เพื่ออบรมสั่งสอนศีลธรรมแก่ เยาวชน จนถึงปัจจุบัน

เป็นผู้ดำเนินการจัดให้มีการอบรมพระภิกษุสามเณร ก่อนเข้าสอบธรรมสนามหลวงชั้นตรี - โท - เอก ของคณะสงฆ์จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๑๙ ตั้งมูลนิธิวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๒๐ เป็นผู้ก่อตั้งพิพิธภัณฑ์สงคราม อักษะเชลยศึก

ทำให้มีนักท่องเที่ยวมาชมกันเป็นประจำทุกวัน

พ.ศ.๒๕๒๓ เป็นเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม (เมื่อยกฐานะเป็นพระอารามหลวง)

พ.ศ.๒๕๔๒ เป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนสหศึกษาบาลี จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๔ เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งห้องเรียนมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สาขาจังหวัดกาญจนบุรี วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

งานด้านสิ่งก่อสร้างสาธารณวัตถุ

พ.ศ.๒๕๐๘ ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคาร ๒ ร.ร.วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๑๒ ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคาร ๓ ร.ร.วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๑๖ ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคาร ๔ ร.ร.วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๑๘ ได้ดำเนินการซ่อมแซมอาคาร ๑ ร.ร.วัดไชยชุมพลชนะสงคราม เพื่อให้มีรูปทรงเหมือนกับอาคารอื่น ๆ

พ.ศ.๒๕๒๗ สร้างตึกพยาบาล “ตึกพระเทพปัญญาสุธี” และตึกพยาบาลพิเศษให้โรงพยาบาลพหลพลพยุหเสนา โรงพยาบาลประจำจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๒๘ ดำเนินการสร้างวัดไทยนครเมลเบอร์น เมืองเมลเบอร์น ประเทศออสเตรเลีย

เป็นผู้อำนวยการก่อสร้างอุโบสถวัดหลุมหิน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๓๐ ดำเนินการสร้างสวัดไทยพุทธาราม นครบรินเบนส์ ประเทศออสเตรเลีย

เป็นผู้อำนวยการสร้างสะพานเฉลิมพระเกียรติ รัชกาลที่ ๙ ข้ามแม่น้ำแม่กลอง ที่บ้านพงตึก ณ วัดดงสัก อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๓๒ เป็นผู้อำนวยการก่อสร้างโรงพยาบาลเจ้าคุณไพบูลย์ โรงพยาบาลประจำอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

ได้ดำเนินการสร้างหอวัฒนธรรม เป็นตึกทรงไทย ๒ ชั้น ให้โรงเรียนวิสุทธรังสี โรงเรียนประจำจังหวัดกาญจนบุรี สิ้นค่าก่อสร้าง ๓๐๐,๐๐๐ บาท

พ.ศ.๒๕๓๔ ดำเนินการก่อสร้างอุโบสถ และกุฏิสงฆ์ วัดบ้องตี้ล้านพูลผลาราม อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๓๕ ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียน ขนาด ๒ ชั้น ๘ ห้องเรียน ให้กับโรงเรียนห้วยสะพาน อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี

ปัจจุบันใช้เป็นสำนักงานเขตการศึกษากาญจนบุรี เขต ๒

พ.ศ.๒๕๓๖ ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียน ขนาด ๒ ชั้น ๖ ห้องเรียน ให้กับโรงเรียนบ้านหลุมหิน อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๑ ดำเนินการก่อสร้างอาคารอำนวยการวิทยาลัยการอาชีพพนมทวน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ขนาด ๒ ชั้น

พ.ศ.๒๕๔๒ ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียน ขนาด ๒ ชั้น ให้กับโรงเรียนบ้องตี้ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๒ ดำเนินการก่อสร้างอุโบสถวัดทุ่งมะสัง ต.หนองกุ่ม อ.บ่อพลอย

พ.ศ.๒๕๔๔ ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียน ขนาด ๒ ชั้น ๘ ห้องเรียน

ให้กับโรงเรียนบ้านอุโลกสี่หมื่น อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี

ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียน ขนาด ๒ ชั้น ๘ ห้องเรียน

ให้กับโรงเรียน บ้านดอนมะขาม อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๕ ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียน ขนาด ๓ ชั้น ๙ ห้องเรียน ๑ ห้องประชุม ให้กับโรงเรียนบ้านตลุงใต้ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียน ๗๒ ปี เจ้าคุณไพบูลย์ขนาด ๔ ชั้น ๑๖ ห้องเรียน ให้กับร.ร.อนุบาลวัดไชยชุมพลชนะสงคราม หลังนี้ เป็นหลังสุดท้ายที่หลวงพ่อวางรากฐานตอกเสาเข็ม เสร็จแล้วท่านก็เดินทางไปนมัสการสังเวชนียสถาน ณ ประเทศอินเดีย และมรณภาพที่นั้นในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ ศิษยานุศิษย์ จึงได้ดำเนินการสร้างต่อจนเสร็จ

การสนับสนุนการศึกษา

พระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญฺโญ ป.ธ. ๘) ได้ให้การสนับสนุนอุปถัมภ์การเรียนแก่พระภิกษุสามเณร (ศิษย์วัดใต้) จนจบการศึกษาระดับต่างๆ มากมาย มีรายนามผู้ที่ยังอยู่ในเพศบรรพชิต และอยู่ในเขตปกครองคณะสงฆ์จังหวัดกาญจนบุรี มีดังนี้

๑.พระราชวิสุทธิเมธี (ปัญญา วิสุทฺธิปญฺโญ ป.ธ.๙) สำเร็จปริญญาตรี พธ.บ.จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, จบปริญญาโท (M.A) จากมหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นรองเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี และเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง)

๒.พระโสภณกาญจนาภรณ์ (ทอมสันต์ จนฺทสุวณฺโณ ป.ธ.๔) สำเร็จปริญญาตรี พธ.บ. จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, สำเร็จปริญญาโท (M.A.)และเตรียมปริญญาเอก (M.Phil) จากมหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี, รองเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคาราม พระอารามหลวง

๓.พระครูสิริกาญจนาภิรักษ์,ดร. (ศุภชัย ปญฺญาวชิโร ป.ธ. ๕) สำเร็จปริญญาตรี พธ.บ. จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, สำเร็จปริญญาโท (M.A), ปริญญาเอก (Ph.D.) จากมหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอบ่อพลอย และเจ้าอาวาสวัดทุ่งมะสัง อ.บ่อพลอย จ.กาญจนบุรี

๔.พระครูกิตติชัยกาญจน์ (จรัล กิตฺติสมฺปนฺโน ป.ธ.๔) สำเร็จปริญญาตรี พธ.บ. จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และสำเร็จปริญญาโท (M.A.) จากมหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม (พระอารามหลวง)

๕.พระครูกาญจนสุตาภรณ์ (นัฐพล ปสนฺโน ป.ธ.๔) สำเร็จปริญญาตรี พธ.บ. จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และสำเร็จปริญญาโท (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม (พระอารามหลวง)

๖.พระวิสุทธิพงษ์เมธี (วีระ มหาวีโร ป.ธ.๗) สำเร็จปริญญาตรี พธ.บ. จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, สำเร็จปริญญาโท (M.A.) จาก

มหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์ และผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม (พระอารามหลวง)

๗. พระมหาบุญรอด มหาวีโร ป.ธ.๗ สำเร็จปริญญาตรี พธ.บ. จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และสำเร็จปริญญาโท (M.A.) จากมหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเลขานุการเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี และผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม (พระอารามหลวง)

๘.พระครูศรีกาญจนวิสุทธิ์ (ไพรัช อินฺทวิสุทฺโธ ป.ธ.๖) สำเร็จปริญญาตรี พธ.บ. จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, สำเร็จปริญญาโท (M.A.) และเตรียมปริญญาเอก (M.Phil) จากมหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม (พระอารามหลวง) และเลขานุการรองเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี

๙.พระเมธีปริยัติวิบูล, ดร. (ศิริ สิริธโร ป.ธ.๙) สำเร็จปริญญาตรี พธ.บ. จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, สำเร็จปริญญาโท (M.A.) และปริญญาเอก (Ph.D.) จากมหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม (พระอารามหลวง) และรองเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี

๑๐.พระมหาจีรพันธ์ ธมฺมปสฏฺโฐ สำเร็จปริญญาตรี พธ.บ.และ สำเร็จปริญญาโท (พธ.ม.) จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม (พระอารามหลวง) และเป็นเลขานุการรองเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี

รวมทั้งศิษย์วัดไชยชุมพลฯที่ลาสิกขาเป็นฆราวาสเป็นอาจารย์ที่มีชื่อเสียงในมหาวิทยาลัย เช่น

๑.ศ.ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ (ป.ธ.๙) จบปริญญาโท (M.A.) สาขา Philosophy (First class เหรียญทอง) จากมหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย, จบปริญญาเอก สาขาปรัชญา มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปัจจุบันเป็นศาสตราจารย์ประจำ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

๒.ผศ.ดร.มนตรี สิระโรจนานันท์ (สืบด้วง) (ป.ธ.๙) จบปริญญาโท (M.A.) สาขาธรรมนิเทศ, ปริญญาเอก จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เป็นอาจารย์อยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

สมณศักดิ์

พ.ศ.๒๕๑๒ เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ที่ พระวิสุทธิรังษี

พ.ศ.๒๕๑๖ เป็นพระราชาคณะชั้นราช ที่ พระราชปัญญาสุธี

พ.ศ.๒๕๒๖ เป็นราชาคณะชั้นเทพ ที่ พระเทพปัญญาสุธี

พ.ศ.๒๕๓๓ เป็นราชาคณะชั้นธรรม ที่ พระธรรมคุณาภรณ์

วาระสุดท้ายของชีวิต

ในปี ๒๕๔๔ หลวงพ่อนำคณะทั้งพระ และญาติโยมไปนมัสการสังเวชนียสถาน ณ ประเทศอินเดีย เป็นเวลา ๑๖ วัน ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ หลวงพ่อนำคณะผู้แสวงบุญไหว้พระ ณ สังเวชนียสถาน และพุทธสถานครบทุกแห่ง จากวันที่ ๒๕ ธันวาคมเป็นต้นไปจะเป็นทัศนศึกษาหากำไร

ชีวิตเที่ยวสถานสำคัญของประเทศอินเดีย คณะของเราได้เดินทางมุ่งตรงไปเมืองอัครา เพื่อเที่ยวชมทัชมาฮัล อนุสรณ์แห่งความรักของกษัตริย์ชาวฮินดู

ระหว่างที่หลวงพ่อนำคณะผู้แสวงบุญเดินทางไปเมืองอัครา เช้ามืดของวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๕ คณะได้แวะพักเข้าห้องน้ำ และรับประทานอาหารเช้าที่ร้านค้าเล็กๆ ข้างทาง เมื่อหลวงพ่อเดินลงจากรถบัสเพียงเล็กน้อย ท่านได้ล้มลงกับพื้นและสิ้นใจในเวลาต่อมา แม้หมอ พยาบาล และพวกเราจะช่วยกันปั้มหัวใจอย่างไร หลวงพ่อก็ไม่พื้นคืนกลับมาได้

หลวงพ่อพระธรรมคุณาภรณ์ ได้ถึงแก่มรณภาพลงด้วยโรคหัวใจล้มเหลว ขณะเดิน ทางไปบำเพ็ญศาสนกิจ ณ ประเทศอินเดีย เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๕ สิริอายุได้ ๗๒ ปี ๒ เดือน ๑๙ วัน รวมพรรษากาลได้ ๕๒ พรรษา

ชีวิตของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ เป็นชีวิตหนึ่งที่เกิดมาตั้งอยู่และแตกสลายไปเหมือนคน ทั่วๆ ไป แต่เกียรติคุณและผลงานอันยิ่งใหญ่ คือสิ่งที่คงอยู่คู่โลกไปอีกนานแสนนาน เป็นตำนานเล่าขานสืบไปไม่มีวันลืมถึงพระมหาเถระรูปหนึ่งซึ่งสถิตอยู่ในหัวใจมหาชนจนได้รับสมญานามว่า **“เทพเจ้าของชาวกาญจน์”**

พระราชวิสุทธิเมธี (ปัญญา วิสุทฺธิปญฺโญ)

ประวัติโดยสังเขป

พระราชวิสุทธิเมธี (ปัญญา วิสุทฺธิปญฺโญ ป.ธ.๙, พธ.บ. M.A.)

รองเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี

เจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง

นามเดิม ปัญญา ครุฑวงศ์

ชาติภูมิ เกิดวันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๙๘

มีโยมบิดาชื่อ นายทองดี โยมมารดาชื่อ นางสำราญ ครุฑวงศ์

เกิดบ้านเลขที่ ๙๗-๙๙ ต.ลาดหญ้า อ.เมืองฯ จ.กาญจนบุรี

บรรพชา เมื่อวันที่ ๑๒ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๑๒

ที่วัดกาญจนบุรีเก่า ต.ลาดหญ้า อ.เมืองกาญจนบุรี จ.กาญจนบุรี

พระอุปัชฌาย์ พระครูกาญจโนปมคุณ (พระมงคลสิทธิคุณ) วัดทุ่งลาดหญ้า

อุปสมบท เมื่อวันที่ ๑๓ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๑๙

ที่วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พระอุปัชฌาย์คือ พระธรรมคุณาภรณ์

วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ต.บ้านใต้ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

พระกรรมวาจาจารย์คือ พระครูกาญจโนปมคุณ (พระมงคลสิทธิคุณ) วัดทุ่งลาดหญ้า อ.เมืองฯ จ.กาญจนบุรี

พระอนุสาวนาจารย์คือ พระครูศรีกาญจนาภรณ์ (พระราชรัตนวิมล) วัดกาญจนบุรีเก่า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๑๒ สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จากโรงเรียนวัดลาดหญ้า

พ.ศ. ๒๕๑๕ สอบได้นักธรรมชั้นเอก

ในสำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๒๕ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีพุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.)

มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๕๒๙ สำเร็จปริญญาโท สาขาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเดลี อินเดีย

พ.ศ. ๒๕๓๖ สอบได้ ป.ธ.๙ ในสำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

หน้าที่การงานและตำแหน่งการงานปกครอง

พ.ศ.๒๕๒๔ เป็นพระกรรมวาจานุสาวนาจารย์

พ.ศ.๒๕๒๖ เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวง

พ.ศ.๒๕๒๖ เป็นเลขานุการเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๒๖ เป็นอาจารย์ใหญ่สำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๓๖ เป็นอาจารย์ใหญ่สำนักเรียนคณะจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๓๙ เป็นพระอุปัชฌาย์

พ.ศ.๒๕๓๙ เป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสหศึกษาบาลี จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๒ เป็นเจ้าคณะอำเภอสังขละบุรี

พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง

พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นผู้อำนวยการโครงการขยายห้องเรียน คณะพุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดกาญจนบุรี

หน้าที่งานการศึกษา

พ.ศ.๒๕๑๖ เป็นครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม ประจำสำนักเรียน วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๑๙ เป็นครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกบาลี ประจำสำนักเรียน วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๑๙ เป็นอาจารย์สอนโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๒๓ เป็นวิทยากรการอบรมบาลีก่อนสอบสนามหลวง คณะสงฆ์ภาค ๑๔ วัดไร่ขิง นครปฐม

พ.ศ.๒๕๒๕ - ปัจจุบัน เป็นกรรมการตรวจธรรมสนามหลวง

พ.ศ.๒๕๓๔ - ปัจจุบัน เป็นกรรมการตรวจบาลีสนามหลวง

พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นเจ้าสำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๔๘ ได้รับมอบหมายจากเจ้าคณะจังหวัด ให้ดูแลรับผิดชอบงานด้านการศึกษาของสำนักเรียนคณะจังหวัดกาญจนบุรี

สมณศักดิ์

พ.ศ.๒๕๔๓ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ที่ **พระศรีวิสุทธิโสภณ**

พ.ศ.๒๕๕๐ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นราช ที่ **พระราชวิสุทธิเมธี**

พระโสภณกาญจนาภรณ์ (ทอมสันต์ จนฺทสุวณฺโณ)

ประวัติโดยสังเขป
พระโสภณกาญจนาภรณ์
(ทอมสันต์ จนฺทสุวณฺโณ ป.ธ.๔,พธ.บ.,M.A.,M.Phil.,)
เจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี
รองเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง

นามเดิม	ทอมสันต์ ทองเปราะ
ชาติภูมิ	เกิดวันพุธที่ ๑ เดือน เมษายน พ.ศ.๒๔๙๐ ปีกุน โยมบิดาชื่อ นายสรูเป้ มารดาชื่อ นางบุญมี ทองเปราะ บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๒ ต.ศรีมงคล อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี
บรรพชา	เมื่อวันที่ ๑๘ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๐๔ ที่วัดถ้ำมะเดื่อ ตำบลสิงห์ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี
พระอุปัชฌาย์	คือพระครูสุกิจวิริยากร วัดดงสัก ต.พงตึก อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี
อุปสมบท	เมื่อวันที่ ๒๒ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๑๑ ที่วัดจรเข้เผือก ต.จรเข้เผือก อ.ด่านมะขามเตี้ย (อ.เมืองฯ ในขณะนั้น) จ.กาญจนบุรี พระอุปัชฌาย์คือ พระครูเหมคุณาธาร วัดจระเข้เผือก ต.จรเข้เผือก อ.ด่านมะขามเตี้ย พระกรรมวาจาจารย์ พระธรรมคุณาภรณ์ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ต.บ้านใต้ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

พระอนุสาวนาจารย์ พระอธิการถนอม สนฺตจิตโต

วัดด่านมะขามเตี้ย ต.ด่านมะขามเตี้ย อ.ด่านมะขามเตี้ย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.๒๕๐๔ สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

จากโรงเรียนวัดท่ามะเดื่อ อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๐๗ สอบได้ น.ธ.เอก สำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๑๑ สอบได้ ป.ธ.๔ สำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๑๖ สำเร็จบาลีเตรียมอุดมศึกษา (ระดับ ม.ศ.๕)

พ.ศ.๒๕๒๑ สำเร็จปริญญาตรีพุทธศาสตร์บัณฑิต (พธ.บ.)

จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัดมหาธาตุฯ กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.๒๕๒๕ สำเร็จปริญญาโท (M.A.) สาขาพุทธศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเดลี

ประเทศอินเดีย

พ.ศ.๒๕๒๖ สำเร็จการศึกษาชั้นเตรียมปริญญาเอก (M.Phil.)

จากมหาวิทยาลัยเดลี

พ.ศ.๒๕๒๘ สำเร็จวิชาครูชุด พ.ม.กรมการฝึกหัดครูกระทรวงศึกษาธิการ

หน้าที่การงานและตำแหน่งการงานปกครอง

พ.ศ.๒๕๒๐ เป็นพระกรรมวาจานุสาวนาจารย์

พ.ศ.๒๕๒๑-๒๕๒๓ เป็นเจ้าคณะอำเภอทองผาภูมิ

พ.ศ.๒๕๒๑-๒๕๒๓ เป็นรองเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

(ก่อนได้รับพระราชทานยกฐานะเป็นพระอารามหลวง)

พ.ศ.๒๕๒๒ เป็นพระอุปัชฌาย์

พ.ศ.๒๕๒๙ เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวงวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๓๔ เป็นรองเจ้าอาวาสพระอารามหลวงวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๓๔ เป็นรองเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๓๖ เป็นเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๖ เป็นรองประธานกรรมการมูลนิธิวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๔๖ เป็นประธานดูแลอุปถัมภ์วัดไทยในประเทศออสเตรเลีย ๒ วัด

หน้าที่งานการศึกษา

พ.ศ.๒๕๑๓-๒๕๔๐ เป็นครูสอนธรรมและบาลี
สำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนสงคราม

พ.ศ.๒๕๑๕ เป็นอาจารย์สอนโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์
วัดไชยชุมพลฯ

พ.ศ.๒๕๒๒ เป็นกรรมการตรวจข้อสอบธรรมสนามหลวง
ของคณะสงฆ์ภาค ๑๔

พ.ศ.๒๕๓๐ เป็นคณะกรรมการสถานศึกษา
โรงเรียนอนุบาลวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๓๖ เป็นกรรมการคุมสอบธรรมแผนกบาลี
สำนักเรียนคณะจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๓๖-๒๕๔๙ เป็นประธานสอบธรรมสนามนวกะ
ในเขตอำเภอเมืองกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๓๖ เป็นประธานสอบธรรมสนามหลวงในเขต อำเภอเมืองกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๓๖ เป็นรองผู้อำนวยการศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดไชยชุมพล

พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ห้องเรียนคณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๘ เป็นอาจารย์พิเศษ ห้องเรียนคณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดกาญจนบุรี

เกียรติคุณที่ได้รับ

พ.ศ.๒๕๕๒ ได้รับพระราชทานเสาเสมาธรรมจักร สาขาส่งเสริมการศึกษา

สมณศักดิ์

พ.ศ.๒๕๒๙ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตร ผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวง ชั้นเอก (ผจล.ชอ.) ที่ **พระครูกาญจนชัยสิทธิ์**

พ.ศ.๒๕๓๔ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตร รองเจ้าอาวาสพระอารามหลวง ชั้นเอก (รจล.ชอ) ในราชทินนามเดิม

พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้รับพระราชทานตั้งสมณศักดิ์ เป็นพระราชาคณะ ชั้นสามัญ ที่ **พระโสภณกาญจนาภรณ์**

พระศรีพุทธิวิเทศ (ชลทิช อภิชฺชญฺญู)

ประวัติโดยสังเขป

พระศรีพุทธิวิเทศ (ชลทิช อภิชฺชญฺญู ป.ธ.๙, พธ.บ.,อม.)

ปฏิบัติศาสนกิจ เป็นเจ้าอาวาสวัดไทยพุทธาราม

นครบริสเบน ประเทศออสเตรเลีย

นามเดิม	ชลทิช จันทร์หอม
ชาติภูมิ	เกิดวันอาทิตย์ที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๑๓ บิดาชื่อ นายเหลย มารดาชื่อ นางปลิว จันทร์หอม เกิดที่ ๑๐๔/๑ ม.๖ ต.ห้วยกระเจา อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี
บรรพชา	เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๒๖ ณ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ต.บ้านใต้ อ.เมืองกาญจนบุรี จ.กาญจนบุรี พระอุปัชฌาย์ พระธรรมคุณาภรณ์ (พระราชปัญญาสุธี) วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ต.บ้านใต้ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี
อุปสมบท	**อุปสมบทเป็นนาคหลวง** เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๖ **ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม** แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร พระอุปัชฌาย์คือ สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พระกรรมวาจาจารย์คือ สมเด็จพระมหาธีราจารย์ วัดชนะสงคราม กรุงเทพฯ

พระอนุสาวนาจารย์ สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์

(พระธรรมปัญญาบดีในขณะนั้น) วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.๒๕๒๘ สอบได้นักธรรมชั้นเอก วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๓๖ สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค สำนักเรียนวัดปากน้ำ กรุงเทพมหานคร (ขณะเป็นสามเณร)

พ.ศ.๒๕๓๙ สำเร็จปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ.๒๕๔๐ สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปะการพูดต่อชุมชนเพื่อเป็นผู้นำ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ.๒๕๔๓ สำเร็จปริญญาโท อักษรศาสตรมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยมหิดล

หน้าที่การงานและตำแหน่งการงานปกครอง

พ.ศ.๒๕๔๓-๒๕๕๐ เป็นรองประธานบริหาร (ผู้ช่วยเจ้าอาวาส) วัดไทยพุทธาราม นครบริสเบน ประเทศออสเตรเลีย

พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นเจ้าอาวาสวัดไทยพุทธาราม นครบริสเบน

พ.ศ.๒๕๕๕ เป็นพระอุปัชฌาย์

หน้าที่งานการศึกษา

พ.ศ.๒๕๓๒ เป็นคณะกรรมการตรวจธรรมสนามหลวง

พ.ศ.๒๕๓๔ เป็นคณะกรรมการตรวจบาลีสนามหลวง

พ.ศ.๒๕๓๕-๓๗ เป็นวิทยากรอบรมบาลีก่อนสอบ ชั้น ป.ธ.๓ ณ วัดไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

พ.ศ.๒๕๓๖ เป็นพระอนุจรติดตามพระเถระนำข้อสอบบาลีไปเปิดสอบสนามสอบจังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ.๒๕๓๗ เป็นผู้นำข้อสอบบาลีสนามหลวง ไปเปิดสอบสนามสอบจังหวัดแพร่

พ.ศ.๒๕๓๗ เป็นวิทยากรอบรมบาลี วัดต้นสน จังหวัดอ่างทอง

พ.ศ.๒๕๓๗ เป็นอาจารย์สอนโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดไชยชุมพล

พ.ศ.๒๕๓๗ เป็นครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี ชั้นประโยค ป.ธ.๓ ประจำสำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๔๐-๒๕๔๓ เป็นคณะทำงานแม่กองบาลีสนามหลวง วัดปากน้ำ กรุงเทพฯ

พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ และเป็นประธานอำนวยการ โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดไทยพุทธาราม นครบริสเบน ประเทศออสเตรเลีย

งานด้านเผยแผ่

พ.ศ.๒๕๓๕ เป็นคณะจารึกพระไตรปิฎกหินอ่อน ภาษาบาลี ประดิษฐาน ณ หอพระไตรปิฎกหินอ่อน พุทธมณฑล จังหวันครปฐม

พ.ศ.๒๕๔๓ เป็นพระธรรมทูตสายต่างประเทศ โดยมติมหาเถรสมาคมปฏิบัติศาสนกิจประจำวัดไทยพุทธาราม นครบริสเบน

ออสเตรเลีย

พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นประธานจัดโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน ณ วัดไทยพุทธาราม นครบริสเบน ประเทศออสเตรเลีย

เกียรติคุณด้านการเผยแผ่

พ.ศ.๒๕๕๔ ได้รับประกาศเกียรติคุณจาก Royal Thai-Consulate General Brisbane กงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ไทย ประจำนครบริสเบน ประเทศออสเตรเลีย ว่าเป็นผู้ทำคุณประโยชน์ด้านการเผยแพระพุทธศาสนา และเผยแพร่วัฒนธรรมไทย

พ.ศ.๒๕๕๔ ได้รับประกาศเกียรติคุณ จาก Thai-Australian Association of Queensland สมาคมไทย-ออสเตรเลียนแห่งรัฐควีนส์แลนด์ ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและการสร้างความสามัคคีให้กับชาวไทยในรัฐควีนส์แลนด์

พ.ศ.๒๕๕๔ ได้รับประกาศเกียรติคุณ จากสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศออสเตรเลีย ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและส่งเสริมวัฒนธรรมไทยให้กับชาวไทยและชาวต่างประเทศ

สมณศักดิ์

พ.ศ.๒๕๕๕ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญที่ **พระศรีพุทธิวิเทศ**

พระเมธีปริยัติวิบูล (ศิริ สิริธโร)

ประวัติโดยสังเขป

พระเมธีปริยัติวิบูล (ป.ธ.๙, พธ.บ.,M.A.,Ph.D)

รองเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

นามเดิม ศิริ นามสกุล พุ่มน้อย

ชาติภูมิ เกิดเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๗ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๒๐
บิดาชื่อ นายเจริญ มารดาชื่อ นางลออ พุ่มน้อย
ที่บ้าน ๑๙/๒ ม.๒ ต.ดอนแสลบ อ.ห้วยกระเจา จ.กาญจนบุรี

บรรพชา เมื่อวันพุธที่ ๑๑ เดือน เมษายน พ.ศ.๒๕๓๓
ที่วัดดอนแสลบ ต.ดอนแสลบ อ.ห้วยกระเจา จ.กาญจนบุรี
พระอุปัชฌาย์คือ พระครูจันทสโรภาส วัดดอนแสลบ

อุปสมบท เมื่อวันเสาร์ที่ ๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๑
ที่วัดยานนาวา แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพ
พระอุปัชฌาย์คือ พระพรหมโมลี วัดยานนาวา
พระกรรมวาจาจารย์ พระธรรมคุณาภรณ์
วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ต.บ้านใต้ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี
พระอนุสาวนาจารย์ พระราชปริยัติสุธี
(ปัจจุบันคือ พระเทพสุวรรณโมลี) วัดป่าเลไลย์ ต.รั้วใหญ่
อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.๒๕๓๓ สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จากโรงเรียนวัดบ้านพนมนาง อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๓๕ สอบได้ น.ธ.เอก สำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๓๙ สอบได้ ป.ธ.๖ สำนักเรียนวัดยานนาวา เขตสาธร

พ.ศ.๒๕๔๓ สอบได้ ป.ธ.๙ สำนักเรียนวัดยานนาวา

พ.ศ.๒๕๔๖ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีพุทธศาสตร์บัณฑิต (พธ.บ.) จากมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ.๒๕๔๘ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (M.A.) สาขาพุทธศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย

พ.ศ.๒๕๔๙ สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาเอก (M.Phil.) สาขาพุทธศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย

หน้าที่การงานและตำแหน่งการงานปกครอง

พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นเลขานุการรองเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นพระกรรมวาจานุสาวนาจารย์

พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นอาจารย์ใหญ่ฝ่ายบาลี สำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๕๔ เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวง วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๕๔ เป็นรองเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี

หน้าที่งานการศึกษา

พ.ศ.๒๕๓๙ เป็นวิทยากรโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน

วัดไชยชุมพลชนะสงคราม จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๓๙-๒๕๔๕ เป็นครูสอนปริยัติธรรม แผนกบาลี

สำนักเรียนวัดยานนาวา แขวงยานนาวา เขตสาธร กรุงเทพ

พ.ศ.๒๕๔๑ เป็นกรรมการสนามหลวง แผนกธรรม

พ.ศ.๒๕๔๔ เป็นกรรมการสนามหลวง แผนกบาลี

พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นครูสอนปริยัติธรรม แผนกธรรม สำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม อำเภอเมืองฯ จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๕ เป็นครูสอนปริยัติธรรม แผนกบาลี สำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม อำเภอเมืองฯ จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๕ เป็นครูสอนปริยัติธรรม แผนกธรรมศึกษา ในโรงเรียน

พ.ศ.๒๕๔๕ เป็นประธานบริหารโรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม อำเภอเมืองฯ จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๕๔ เป็นอาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ห้องเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม จังหวัดกาญจนบุรี

สมณศักดิ์

พ.ศ.๒๕๕๖ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็นพระราชาคณะ ชั้นสามัญ ที่ **พระเมธีปริยัติวิบูล**

พระวิสุทธิพงษ์เมธี (วีระ มหาวีโร)

ประวัติโดยสังเขป

พระวิสุทธิพงษ์เมธี (วีระ มหาวีโร ป.ธ.๗, พธ.บ.,M.A.)

เจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์,

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม พระอารามหลวง

นามเดิม วีระ นามสกุล ด้วงปลี

ชาติภูมิ เกิดวันพฤหัสบดีที่ ๔ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๑๔
บิดาชื่อ นายจำนงค์ มารดาชื่อ นางสุรินทร์
เกิดที่ ๓๔/๓ ม.๖ ต.ดอนแสลบ อ.ห้วยกระเจา จ.กาญจนบุรี

บรรพชา เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๒๖
ที่วัดเขารักษ์ ต.ดอนแสลบ อ.ห้วยกระเจา จ.กาญจนบุรี
พระอุปัชฌาย์คือ พระครูกาญจนประทีป วัดเขารักษ์

อุปสมบท เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๓๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๕
ที่วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ต.บ้านใต้ อ.เมืองฯ จ.กาญจนบุรี
พระอุปัชฌาย์คือ พระธรรมคุณาภรณ์
วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ต.บ้านใต้ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี
พระกรรมวาจาจารย์ พระธรรมสุธี
วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ แขวงพระบรมมหาราชวัง
เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
พระอนุสาวนาจารย์ พระครูกาญจนชัยวัฒน์
วัดไชยชุมพลชนะสงคราม ต.บ้านใต้ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.๒๕๒๖ สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จากโรงเรียนบ้านตลุง ตำบลดอนแสลบ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๒๘ สอบได้ น.ธ.เอก สำนักเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๓๕ สอบได้ ป.ธ.๖ สำนักเรียนวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ แขวงบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.๒๕๓๖ สำเร็จการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.๖)

พ.ศ.๒๕๓๘ สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพครู (ป.วค.) จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ.๒๕๓๙ สำเร็จพุทธศาสตร์บัณฑิต (พธ.บ.) จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ.๒๕๔๒ สำเร็จปริญญาโท (M.A.) สาขาภาษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย

หน้าที่การงานและตำแหน่งการงานปกครอง

พ.ศ.๒๕๔๒ เป็นเลขานุการเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๒ เป็นผู้ดูแลศิษย์วัดไชยชุมพลชนะสงคราม จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๕ เป็นพระกรรมวาจานุสาวนาจารย์

พ.ศ.๒๕๔๖ เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวง วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๔๙ เป็นรองเจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๕๔ เป็นผู้รักษาการแทนเจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์

พ.ศ.๒๕๕๔ เป็นเจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์

พ.ศ.๒๕๕๕ เป็นพระอุปัชฌาย์

หน้าที่งานการศึกษา

พ.ศ.๒๕๒๘ เป็นวิทยากรโครงการอบรมศาสนศึกษาภาคฤดูร้อน วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

พ.ศ.๒๕๓๑ เป็นอาจารย์โรงเรียนพุทธศาสนาวัดอาทิตย์วัดไชยชุมพลฯ

พ.ศ.๒๕๓๗ เป็นครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกนักธรรม สำนักเรียน วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.๒๕๓๘-๓๙ เป็นครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนวัดดุสิตาราม กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.๒๕๔๐ เป็นวิทยากรอบรมนักธรรมก่อนสอบ คณะสงฆ์จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๐ เป็นครูสอนปริยัติธรรม แผนกธรรมศึกษา ในโรงเรียน

พ.ศ.๒๕๔๐ เป็นกรรมการสอบสนามหลวง แผนกบาลี จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๐-๔๙ เป็นครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ประจำโรงเรียนกาญจนานุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๐-๔๔ เป็นประธานบริหารโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๒-๔๙ เป็นเลขานุการสนามสอบธรรมศึกษา ของคณะสงฆ์อำเภอเมืองกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๒-๔๗ เป็นหัวหน้าจัดอบรมครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนของคณะในสังกัดสามัญศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๓ เป็นวิทยากรอบรมบาลีก่อนสอบ คณะสงฆ์ภาค ๑๔

พ.ศ.๒๕๔๓ เป็นครูสอนบาลี โรงเรียนสหศึกษาบาลี สำนักเรียนคณะจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๓-๕๔ เป็นผู้แทนแม่กองธรรมสนามหลวงประจำสนามสอบ อำเภอเมืองกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นหัวหน้าจัดโครงการปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นอาจารย์ประจำโครงการขยายห้องเรียน คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๕๔ เป็นผู้แทนแม่กองธรรมสนามหลวงประจำสนามสอบ อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี

สมณศักดิ์

พ.ศ.๒๕๕๗ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็นพระราชาคณะ ชั้นสามัญ ที่ **พระวิสุทธิพงษ์เมธี**

ปกิณณกธรรม

โดย

พระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญฺโญ ป.ธ.๘)

พระราชวิสุทธิเมธี (ปัญญา วิสุทฺธิปญฺโญ ป.ธ.๙)

พระวิสุทธิพงษ์เมธี (วีระ มหาวีโร ป.ธ.๗)

พระธรรมเทศนา เรื่อง สัทธาธิกถา

แสดงโดย พระธรรมคุณาภรณ์ (ไพบูลย์ กตปุญฺโญ ป.ธ.๘)

เจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี เจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม กาญจนบุรี

ในการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลทรงพระราชอุทิศถวายพระบรมศพ

สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ในพระบรมมหาราชวัง

วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๘ เวลา ๑๐.๒๐ น.

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺสฯ (๓ จบ)

สทฺโธ สีเลน สมฺปนฺโน ยโสโภคสมปฺปิโต

ยํ ยํ ปเทสํ ภชติ ตตฺถ ตตฺเถว ปูชิโตติฯ

บัดนี้ จักรับพระราชทานถวายวิสัชนาพระธรรมเทศนาในสัทธาธิกถา เพื่อฉลองพระเดชพระคุณประดับพระปัญญาบารมี ในการบำเพ็ญพระราชกุศลบุญราศีทักษิณานุปทานกิจที่สมเด็จบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าทั้งสองพระองค์ ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้ราชนิกุลบำเพ็ญพระราชกุศลอุทิศถวายแด่สมเด็จบรมบพิตรสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ผู้ซึ่งได้เสด็จสวรรคตล่วงแล้ว เป็นส่วนปุพพเปตพลีธรรมบรรณาการ ซึ่งสำเร็จด้วยอำนาจพระกตัญญูกตเวทีอันมีบริบูรณ์ในพระราชหฤทัย ตามภูมิธรรมพระอุปนิสัยของสาธุชน ดังพระพุทธนิพนธ์ภาษิตที่ตรัสไว้ว่า

ภูมิ เว สาธุรูปานํ กตญฺญูกตเวทิตา

ความกตัญญูกตเวที เป็นภูมิธรรมของสาธุชน ดังนี้

สมเด็จบรมบพิตรสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ได้ทรงมีพระเดชพระคุณมากเป็นล้นพ้นโดยอเนกประการในสมเด็จบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าตลอดจนได้มีพระคุณูปการแก่พระพุทธศาสนาและประชาชนเป็นอเนกประการ จะขอพระราชทานโดยย่อ พอเป็นที่ตั้งแห่งอนุสติภาวนามัยบุญกุศล

สมเด็จบรมบพิตรสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงพรั่งพร้อมด้วยพระบุญญาธิการเป็นที่ปรากฏแจ้งชัด ดังที่เสด็จพระราชสมภพเพียงไม่นานปี ยังทรงพระเยาว์พระพรรษาอยู่ก็มีบุญญาธิการอันทรงกระทำแล้วในบุรพชาติโอบอุ้มเข้าสู่พระบรมมหาราชวัง ทรงได้อยู่ในพระเมตตาอุปการะของสมเด็จพระบรมราชเทวีและสมเด็จพระราชธิดาในพระมหากษัตริย์ สำคัญยิ่งคือ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จนถึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ทรงอภิเษกสมรสกับสมเด็จเจ้าฟ้ามหิดลอดุลยเดชกรมขุนสงขลานครินทร์ ทั้งทรงมีพระบุญญาธิการโอบอุ้มให้ทรงมีพระราชโอรสทรงเป็นสมเด็จพระมหากษัตริยาธิราชเจ้าแห่งไทยประเทศผู้สุดประเสริฐถึงสองพระองค์ ส่องให้เห็นชัดว่าทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจเพื่อประเทศชาติมาเป็นเวลานานแสนนาน ตั้งแต่พระราชโอรสทั้งสองพระองค์ยังทรงเยาว์พระพรรษาสืบมาไม่ว่างเว้น

อนึ่ง สมเด็จบรมบพิตรสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงพร้อมด้วยพระราชจริยาวัตรปฏิบัติต่อประเทศชาติบ้านเมืองเป็นคุณูปการ โดย

ได้ทรงเป็นองค์อุปถัมภ์สมาคมมูลนิธิ ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย โดยเหตุนี้ไซร้ทางการจึงถวายพระเกียรติยศ โดยกำหนดเอาวันพระราชสมภพของพระองค์ ซึ่งตรงกับวันที่ ๒๑ ตุลาคม เป็นวันสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ และได้เสด็จพระราชดำเนินประพาสหัวเมืองใหญ่น้อยทั่วประเทศ ทั้งทางบก และทางน้ำ ทรงตั้งหน่วยแพทย์อาสา สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ในปัจจุบันมีชื่อย่อเรียกว่า พอ.สว.นับว่าเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติในด้านการสาธารณสุขเป็นอย่างดี สมกับที่ได้ทรงศึกษาวิชาพยาบาลมาแต่ครั้งก่อนในด้านการบำรุงพระพุทธศาสนา ซึ่งศาสนาประจำชาติไทยมาแต่บุราณกาล ก็ทรงมีพระราชศรัทธาปสาทะในพระพุทธศาสนาอย่างมั่นคง ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลจริยาสัมมาปฏิบัติเป็นนิจนิรันดร์ ทรงบริจาคกัปปิยภัณฑ์ สร้างในโรงเรียน ศาสนสถานทั้งอาคาร เสนาสนะ ในอารามหลายแห่งดังมีแจ้งที่วัดศรีโสดา จังหวัดเชียงใหม่เพื่อให้ภิกษุสามเณรชาวเขาได้รับความสะดวกสบายในการศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัย เพื่อได้รู้หลักในการประพฤติปฏิบัติ อีกทั้งได้ทรงพระราชศรัทธาบำรุงและซ่อมแซม พระตำหนักเพชรและพระตำหนักจันทร์ในวัดบวรนิเวศวิหารที่สมเด็จบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าปรารภจะทรงผนวชด้วยพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ ทั้งนี้ นับได้ว่าทรงบำเพ็ญประโยชน์สนับสนุนพระพุทธศาสนาให้รุ่งเรืองไพโรจน์เป็นหิตานุหิตประโยชน์อันยิ่งใหญ่ไพศาลแก่พระพุทธศาสนาโดยแท้

ฝ่ายประโยชน์อันมีแก่ประชาชนนั้น ก็ได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ให้สร้างโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารและให้ตำรวจตระเวนชายแดนการสอนพร้อมทั้งทั้งหน่วยแพทย์อาสาให้ไปรักษาพยาบาลผู้อยู่ห่างไกลจากถิ่น

เจริญพระราชทานความสุขสำราญแก่ผู้ป่วยไข้ทุกถ้วยหน้า สร้างความเจริญมั่นคงให้แก่ตามนิยมชนบททั้งหลาย อันเป็นเหตุให้ประเทศชาติมั่นคงและเจริญรุ่งเรือง

สมเด็จบรมบพิตรสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทรงสมบูรณ์บริบูรณ์ด้วยพระคุณสมบัติอันเป็นสิริสวัสดิมงคล ทรงประกอบด้วยพระราชศรัทธาเชื่อมันในผลแห่งการทำกิจทั้งปวง ทรงดำรงพระองค์ไว้ชอบประกอบด้วยศีลจารินี ยังความยินดีปราโมทย์แก่ประสกนิกรทุกหมู่เหล่าเท่าที่ได้เสด็จไปทรงเยี่ยมอนุเคราะห์ ด้วยเหตุดังนี้สมเด็จบรมบพิตร จึงเป็นที่เคารพนับถือของประชาชนทุกแห่งหนทั้งที่ใกล้และทั้งที่ไกลทั่วไป ทั้งคฤหัสถ์และบรรพชิต แม้จะเสด็จสวรรคตไปในพระปัจฉิมวัย ก็ยังไม่วายจะเสียดายอาลัยเศร้าโศกาลัยอย่างยิ่งไม่เว้น ดังจะเห็นว่าราษฎรในที่ต่างๆ ของประเทศไทย ต่างมาถวายความเคารพพระบรมศพอย่างล้นหลาม ไม่มีครั้งไหนที่มีประชาชนมากมาย ซึ่งต่างมาเคารพพระบรมศพเหมือนในครั้งนี้

สมเด็จบรมบพิตรสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงสมบูรณ์บริบูรณ์ด้วยพระคุณาลังการดังแสดงมานี้ สมด้วยพระพุทธภาษิตที่ปรากฏในธรรมบทขุททกนิกาย พระสุตตันตปิฎกว่า

สทฺโธ สีเลน สมฺปนฺโน ยโสโภคสมปฺปิโต
ยํ ยํ ปเทสํ ภชติ ตตฺถ ตตฺเถว ปูชิโตฯ

ความว่า ผู้มีศรัทธาความเชื่อมั่น สมบูรณ์ด้วยศีล ถึงพร้อมด้วยยศและโภคะจะไปสู่สถานใดๆ ย่อมเป็นผู้ที่ชนทั้งหลายบูชาในสถานที่นั้นๆ ดังนี้

เนื้อความตามพระคาถานี้ สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสรับรองไว้ โดยแสดงว่า บุคคลประพฤติปฏิบัติในธรรม ๔ ประการ คือ ๑.มีศรัทธา ๒. สมบูรณ์ด้วยศีล ๓. มียศคือความปลื้มใจ ๔. มีโภคะคือทรัพย์ทั้งภายในและภายนอก ย่อมเป็นผู้ที่ชนทั้งหลายเคารพบูชาในที่ที่ไปและเป็นอยู่ (ธรรมทั้งสิ้นมีอรรถาธิบายโดยสังเขปดังนี้)

สัทธา ความเชื่อ ได้แก่การเชื่อตามหลักธรรมที่เป็นจริง โดยเห็นว่าทำดีย่อมได้ดี ทำชั่วย่อมได้ชั่ว ดังเช่น คนหว่านพืชในท้องนาที่ๆ ประสงค์จะหว่านจะหว่านจะหวานข้าวก็คงเป็นข้าว หว่านถั่วงาก็คงเป็นถั่วงา เป็นต้น สมตามนิพนธ์ภาษิตที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ว่า

ยาทิสํ วปเต พีชํ ตาทิสํ ลภเต ผลํ

กลฺยาณการี กลฺยาณํ ปาปการี จ ปาปกํ

บุคคลหว่านพืชเช่นไรย่อมได้รับผลเช่นนั้น ผู้ทำกรรมดีย่อมได้รับผลดี ผู้ทำกรรมชั่วย่อมได้รับผลชั่ว

สัทธา คือความเชื่อที่พระพุทธองค์มีพุทธประสงค์ก็คือ สัทธาที่ประกอบด้วยปัญญาอันเรียกว่า สัทธาญาณสัมปยุต ซึ่งจำแนกได้เป็น ๔ ประการ ได้แก่ เชื่อว่าการทำเช่นไรต้องมีผล เรียกว่า กัมมสัทธา ๑ เชื่อว่าบุคคลหรือสัตว์ต่างๆ เกิดมาจากผลของการกระทำ เรียกว่าวิปากสัทธา ๑ เชื่อว่าสัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของๆ ตน มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์รับผลของกรรมสืบๆ มาเรียกว่า กัมมัสสกตาสัทธา ๑ และเชื่อในความตรัสรู้ขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า พระพุทธเจ้าพระองค์นั้นเป็นพระอรหันต์ตรัสรู้เองโดยชอบ ค้นพบจนรู้ว่าทุกข์คือความทนได้ยากและเป็นทุกข์นี้ เกิดขึ้น

เพราะความทะยานอยากคือตัณหา จะดับได้ก็ต้องอาศัยดำเนินในอริยมรรค อันเป็นทางสายกลางคือมัชฌิมาปฏิปทา เรียกว่า ตถาคตโพธิสัทธา ๑ เมื่อบุคคลมีสัทธาประกอบด้วยคุณธรรม ๔ ประการ นี้จึงชื่อว่าผู้มีสัทธาตามพุทธประสงค์

สำหรับผู้ที่มีกาย วาจา เรียบร้อยตามขนบธรรมเนียมที่ดีงาม ตามจารีตประเพณีที่ดีงาม ประพฤติปฏิบัติ ตามเหตุ ตามผล ตามกาลเวลา ตามบุคคลและหมู่คณะนั้นๆ มีกิริยาวาจาอ่อนน้อมและอ่อนโยนในที่ทุกสถานในกาลทุกเมื่อ เรียกว่าเป็นผู้สมบูรณ์ ด้วยศีล คือมีกาย วาจา เป็นปกติ

ความเป็นผู้ที่มีความเอิบอิ่มปลื้มใจในตัวของตัวเอง เพราะบำเพ็ญประโยชน์ทำกิจการทั้งปวงเป็นประโยชน์ตนและประโยชน์ส่วนรวมด้วย ความที่บุคคลอื่นทราบความประพฤติปฏิบัติในกิจที่ดีงามแล้วพากันยกย่อง สรรเสริญดีใจและปลื้มใจด้วย ชื่อยศ คือความดีใจ ท่านตรัสไว้เป็นสังเขป ๓ ประการคือ

การประพฤติปฏิบัติโอบอ้อมอารี ทั้งขวนขวายในกิจที่ชอบที่พอจะทำด้วยตนเองด้วย ให้ผู้อื่นทำด้วยและปฏิบัติในสังคหธรรม ๔ ประการคือ เป็นผู้ให้แก่บุคคลที่ควรให้ ๑ กล่าววาจาด้วยถ้อยคำอันไพเราะ ๑ ประพฤติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ ๑ ความเป็น ผู้ที่มีตนสม่ำเสมอ ไม่ถือเราถือเขา ๑

เมื่อประพฤติดังนี้ ย่อมเป็นที่รักเคารพของหมู่ชนและชนนั้นๆ ย่อมเป็นพวกพ้องบริวาร เรียกว่า บริวารยศ อนึ่ง เมื่อมีบริวารเคารพนับถือมากจะไปในทิศใดๆ ก็มีคนแซ่ซ้องสรรเสริญให้เกียรตินอบน้อม อย่างนี้เรียกว่าเกียรติยศ และในหมู่คณะตลอดถึงชุมชนใหญ่ๆ จนถึงประเทศชาติ เมื่อ

หัวหน้าหรือผู้ปกครองได้สดับความดีงาม เช่นนั้นก็ยกย่องให้ปรากฏแก่ชนทั้งปวง เรียกว่า อิสริยยศ

ความเป็นผู้มีโภคะ คือ โภคทรัพย์อย่างพรั่งพร้อมทั้งทางโลกและทางธรรม ทางโลกก็สมบูรณ์ด้วยบุตรธิดาเป็นผู้ดำรงวงศ์สกุลสืบมาด้วยดีและทางธรรมก็มีทรัพย์ ภายในอันเป็นอริยทรัพย์คือทรัพย์อันประเสริฐ ๗ ประการ ดังพุทธบรรหารที่ตรัสไว้ว่า

สทฺธาธนํ สีลธนํ หิริ โอตฺตปฺปิยํ ธนํ
สุตธนญฺจ จาโค จ ปญฺญา เว สตฺตมํ ธนํฯ

ทรัพย์ คือ สัทธา ๑ ศีล ๑ หิริ ๑ โอตตัปปะ ๑ สุตะ ๑ จาคะ ๑ และปัญญาเป็นที่เจ็ด

ยสฺส เอตา ธนา อตฺถิ อตฺถิยา ปุริสสฺส วา
อทฬิทฺโทติ ตํ อาหุ อโมฆํ ตสฺส ชีวิตํฯ

มีอยู่แกบุคคล จะเป็นหญิงหรือชายก็ตาม ท่านผู้รู้กล่าวชมบุคลนั้นว่าเป็นผู้ไม่ขัดสน ชีวิตของผู้นั้นก็ไม่ว่างเปล่าจากประโยชน์ ดังนี้เรียกว่า ผู้มีโภคะเพียบพร้อม

ผู้ที่ประกอบด้วยคุณธรรมทั้งสี่ประการนี้ จะไปสู่ที่ใดๆ ก็เป็นที่เคารพสักการบูชาของปวงชนในที่นั้นๆ

สมเด็จบรมบพิตรสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงประกอบด้วยคุณธรรมอันจัดเป็นพระคุณสมบัติมีนิทัศน์ดังบรรยายมาฉะนี้ทุกประการ จึงเป็นที่เคารพรักและนับถือของปวงชนถ้วนหน้า จึงเป็นเหตุให้ปวงประชาได้พากันถวายบังคมพระบรมศพ ทั้งบำเพ็ญกุศลทักษิณานุปทานมิได้ขาดสาย

สมเด็จบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐทั้งสองพระองค์ทรงมั่นในพระกตัญญูกตเวทิตาธรรม ได้ทรงรำลึกถึงพระราชอุปการคุณอันยิ่งใหญ่ในสมเด็จบรมบพิตรสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้จัดการพระราชพิธีบำเพ็ญพระราชกุศลถวาย

อิมินา กตปุญฺเญน ขออำนาจพระราชกุศลทักษิณานุปทาน ที่ได้ทรงบำเพ็ญพระราชอุทิศถวายทั้งปวงจงสัมฤทธิผลเป็นสุขวิปากสมบัติแด่สมเด็จบรมบพิตร สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี สมดังที่ได้ทรงพระราชอุทิศทุกประการ

รับพระราชทานถวายวิสัชนาพระธรรมเทศนาพอสมควรแก่เวลา เอวํ ก็มี ด้วยประการฉะนี้

ขอถวายพระพร

พระธรรมเทศนา เรื่อง กตัญญูกตเวทิตากถา

แสดงโดย พระราชวิสุทธิเมธี (ปัญญา วิสุทฺธิปญฺโญ ป.ธ.๙)

รองเจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี, เจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

ถวายในการพระราชกุศลทักษิณานุปทาน

พระศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ

เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท

วันจันทร์ที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๑ เวลา ๑๐.๐๐ น.

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ฯ

ภูมิ เว สปฺปุริสานํ กตญฺญูกตเวทิตาติ

บัดนี้ จักรับพระราชทานถวายวิสัชนาพระธรรมเทศนาในหัวข้อว่า "กตัญญูกตเวทิตากถา" พรรณนาถึงความกตัญญูกตเวที อันเป็นธรรมพื้นฐานของความเป็นคนดี ซึ่งเป็นพระโอวาทานุศาสนีของสมเด็จพระชินสีห์บรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ฉลองพระเดชพระคุณประดับพระปัญญาบารมีอนุโมทนาพระราชกุศลราศีทักษิณานุปทานกิจ อันสมเด็จบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และบริษัท ยูนิเวอร์แซล ยูทิลิตี้ จำกัด บำเพ็ญ ณ บัดนี้ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระเจ้าพ

พี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ด้วยความจงรักภักดีและด้วยความกตัญญูกตเวทีที่มีต่อพระองค์

คำว่า กตัญญู นั้นหมายถึง ความรู้จักอุปการคุณที่ท่านได้เคยให้ ได้เคยกระทำไว้แก่เรา เราทั้งหลายต่างมีความรู้ซึ้งถึงพระคุณของพระองค์ นั่นก็คือ

- รู้ซึ้งถึงความรักความเมตตาที่พระองค์ทรงมี
- รู้ซึ้งถึงความดีที่พระองค์ทรงกระทำ
- รู้ซึ้งถึงคุณธรรมที่พระองค์ทรงบำเพ็ญ
- รู้ซึ้งถึงความร่มเย็นที่พระองค์ประทาน

รู้ซึ้งถึงพระคุณของพระองค์ผู้เป็นประดุจ "แสงหนึ่ง" ที่แสดงถึงความรัก ความเมตตา ความห่วงใย ความร่มเย็น ที่พระองค์มีและมอบให้พสกนิกร "แสงหนึ่ง" นี่เอง ได้ส่องสว่างให้พสกนิกรทั่วแผ่นดิน ได้มีการดำเนินชีวิตที่ดีขึ้น สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะมีหลักชัยคือพระองค์ผู้ทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจ ทรงเป็นแสงนำชัยแห่งชีวิต ด้วยพระกรณียกิจต่างๆ ที่พระองค์ทรงบำเพ็ญตลอดพระชนมายุ ทั้งด้านการศึกษา การสังคมสงเคราะห์ การแพทย์ การสาธารณสุขและอื่นๆ ล้วนแต่เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขแก่พสกนิกรของพระองค์ทั้งสิ้น พระองค์จึงทรงได้รับพระสมัญญาว่า "แสงหนึ่งคือรุ้งงาม" ที่

๑.อุ้มไม่เคยหนัก พระกรณียกิจที่พระองค์ทรงบำเพ็ญ ไม่ว่าจะเป็นฐานะใด

- ในฐานะพระอาจารย์ ก็ได้ชื่อว่าเป็นพระอาจารย์ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญอย่างยอดเยี่ยม

- ในฐานะการศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพ พระองค์ทรงพระกรุณารับ “กองทุนหมอเจ้าฟ้า” คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไว้ในพระอุปถัมภ์ เมื่อพุทธศักราช ๒๕๒๙

- ในฐานะนักสังคมสงเคราะห์ พระองค์ทรงเป็นประธานมูลนิธิมากมายเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขของราษฎร เช่น มูลนิธิเด็กอ่อนในสลัม มูลนิธิขาเทียมในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เป็นต้น

- ในฐานะด้านการแพทย์และการสาธารณสุข พระองค์ทรงเป็นประธานมูลนิธิแพทย์อาสา สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (พอ.สว.) หรือหมอกระเป๋าเขียว มูลนิธิโรคไต เป็นต้น

- ในฐานะพระราชธิดา พระองค์ทรงได้ชื่อว่า ทรงมีความกตัญญูอย่างยอดเยี่ยม ทรงดูแลเอาใจใส่พระราชมารดา คือสมเด็จย่าของเราได้อย่างดีเลิศ ดังที่บัณฑิตกล่าวไว้ว่าลูกที่ดีพึงเป็น เช่น

เป็นไม้เท้า ยามพ่อแม่แก่ชรา
เป็นดวงตา ยามพ่อแม่แลไม่เห็น
เป็นพยาบาล คอยหมอบเฝ้าทุกเช้าเย็น
เป็นแก้วเนรมิต สมจิตปอง

ภาพแต่ภาพที่พระองค์ทรงปฏิบัติต่อพระราชมารดา ล้วนแต่เป็นภาพที่ประทับใจ ภาพของพระองค์ทรงจูงพระราชมารดาทรงพระดำเนินไปที่ต่างๆ ภาพของพระองค์ทรงก้มผูกเชือกรองเท้าให้พระราชมารดา เป็นภาพที่สุดประทับใจอยู่ในความทรงจำของพสกนิกรได้เป็นอย่างดี

- ในฐานะพระเชษฐภคินี ข้อนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงแสดงให้ประจักษ์ด้วยพระราชอนุสรณ์ถึงว่า พระองค์เป็น "พระโสทรเชษฐภคินี" อันสนิทและทรงมีอุปการคุณแก่พระองค์ จึงมีพระบรมราชโองการดำรัสสั่งให้สถาปนาพระเชษฐภคินีเป็น "สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชครินทร์" พระเกียรติคุณพระมหากรุณาธิคุณ ที่ทรงบำเพ็ญตลอดพระชนมายุของพระองค์ พระองค์จึงได้ชื่อว่าอุ้มไม่เคยหนัก

๒.รักไม่เคยหวง ทุกโครงการ ทุกมูลนิธิ ที่พระองค์ทรงเป็นประธาน พระองค์ทรงมีแต่ความเมตตา เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ราษฎรของพระองค์อย่างแท้จริง เช่น

มูลนิธิโรคไตแห่งประเทศไทย นับว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ทำให้ผู้ป่วยเพราะโรคนี้ ต่างมีโอกาสได้รักษาด้วยเครื่องมือที่ทันสมัยและหายจากทุกข์ได้ เพราะ พระบารมีของพระองค์อย่างแท้จริง

มูลนิธิขาเทียม สายพระเนตรที่พระองค์ทอดพระเนตรการใช้งานของขาเทียม เป็นสายพระเนตรที่แสดงถึงแสงแห่งความรัก ความเมตตา ที่พระองค์มีต่อพสกนิกร

๓.ห่วงไม่เลิก คือ ความหมายว่า พระองค์มีความรักเป็นห่วงพสกนิกรของพระองค์ตลอดเวลา หมั่นเสด็จไปเยี่ยมไปหา แม้หนทางจะทุรกันดารอย่างไร พระองค์ก็ไม่ทรงเคยย่อท้อ เช่น โครงการมูลนิธิแพทย์อาสา (พอ.สว.) พระองค์ทรงถือเป็นภาระอันยิ่งใหญ่ สืบสานเจตนารมณ์ของสมเด็จย่า พระองค์เสด็จไปทุกที่ ภาพของประชาชนที่รับเมตตาดูแลรักษาพยาบาลจากแพทย์ผู้มีความเชี่ยวชาญ หลายคนได้รับพระมหากรุณาธิคุณรักษาต่อ นับว่า

เป็นการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับราษฎรได้อย่างแท้จริง แต่ละโครงการที่เกิดมีขึ้น พระองค์ทรงติดตามผลงานตลอดเวลา ทรงให้กำลังใจ ทรงสนับสนุนทุกด้าน พระองค์จึงทรงได้ชื่อว่า ห่วงไม่เลิก

๔.เบิกไม่เคยคิด แต่ละโครงการ แต่ละมูลนิธิที่พระองค์ทรงเป็นประธาน พระองค์ทรงมีแต่ความเมตตา พระราชทานให้ เช่น

- ทุนสำหรับอาจารย์แพทย์ไปศึกษาอบรม ณ ต่างประเทศ
- ทุนอุดหนุนการศึกษาจัดสรรให้นักศึกษาเรียนดีแต่ขัดสน สำหรับนักศึกษาแพทย์และนักศึกษาทั้ง ๕ คณะ
- ทุนศึกษาค้นคว้า วิจัย พัฒนาชิ้นส่วนขาเทียมจากวัสดุภายในประเทศ เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ เป็นต้น

พระกรณียกิจต่างๆ ที่ทรงบำเพ็ญ ล้วนเป็นประโยชน์สุขแก่ประชาชนไทยทั้งสิ้น

ดังนั้น คณะเจ้าภาพอันประกอบไปด้วยบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) คณะแพทย์ศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และบริษัท ยูนิเวอร์แซลยูทิลิตี้ จำกัด และท่านทั้งหลายจึงมีความระลึกถึงคุณงานความดีของพระองค์ท่าน จึงได้มาแสดงความกตเวทีคือรู้แล้ว ทำการตอบแทน คือ

๑. ท่านทั้งหลายได้ชื่อว่าบอกความเป็นญาติ ญาติในที่นี้หมายถึงญาติธรรม ที่พวกเรามีความจงรักภักดีต่อพระองค์ เคารพนับถือพระองค์เหนือเกล้าเหนือกระหม่อม เป็นข้าราชบริพารของพระองค์ ที่พระองค์ทรงเมตตา ภาพของพระองค์ที่ทรงรองเพลงกับชาวบ้านและคณะแพทย์ผู้ติดตาม เป็นภาพที่แสดง

ถึงความคุ้นเคยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งตรงกับพระบาลีที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ว่า วิสฺสาสา ปรมา ญาติ ความคุ้นเคยเป็นญาติอย่างยิ่ง

๒. ท่านทั้งหลายได้ชื่อว่า ประกาศพระเกียรติคุณของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ว่า พระองค์ได้ทรงเคยสร้างเคยทำความดีเอาไว้ เมื่อถึงคราวที่พระองค์เสด็จสู่สวรรคาลัย นำความโศกเศร้าเสียใจมาให้กับพสกนิกรเป็นอย่างยิ่ง ดังบัณฑิตท่านกล่าวไว้ว่า

จากกันยามเป็นได้เห็นน้ำใจ จากกันยามตายได้เห็นน้ำตา

น้ำตาเป็นเครื่องวัดค่าราคาคน คนดีจากไปเราก็อาลัย เราก็คิดถึง ดังนี้

๓. ท่านทั้งหลายได้ชื่อว่า สนับสนุนคนดี ณ โอกาสนี้ ท่านทั้งหลายได้มีโอกาสบำเพ็ญกุศลถวายแด่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ โดยการนิมนต์พระมาสวดอภิธรรมบ้าง สวดมนต์บ้าง ฉันเพลบ้าง จึงได้ชื่อว่าสนับสนุนคนดี

๔. ท่านทั้งหลายได้ชื่อว่า แสดงน้ำใจไมตรีต่อเจ้าภาพ คือหมายความว่า คนเราจะเห็นใจกัน ซาบซึ้งในน้ำใจของกันและกัน บัณฑิตกล่าวไว้ว่า เมื่อเกิดเหตุ ๓ ยาม คือ ยามจน ยามเจ็บ ยามจาก

ยามจน เราจนข้นแค้นไม่มีจะกิน ใครก็ตามหยิบยื่นมือช่วยเหลือเรา เราก็มีความประทับใจในน้ำใจของผู้ให้

ยามเจ็บ ยามเจ็บไข้ได้ป่วย ใครมาเยี่ยมเยียนเรา เราก็มีความประทับใจในน้ำใจของผู้เยี่ยม

ยามจาก ยามที่เราต้องพลัดพรากจากของสิ่งที่รัก ใครมาร่วมในงานบำเพ็ญกุศล เราก็มีความประทับใจในน้ำใจของท่านเหล่านั้น

ดังขณะนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระราชโอรส พระราชธิดา พระราชนัดดา พระบรมวงศานุวงศ์ ต่างก็มีความซาบซึ้งน้ำใจของคณะเจ้าภาพ มีบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และบริษัท ยูนิเวอร์แซลยูทิลิตี้ จำกัด และพสกนิกรของพระองค์เป็นอย่างยิ่ง

๕. ท่านทั้งหลายได้ชื่อว่า ได้มีโอกาสซึมทราบพระสัทธรรม ณ บัดนี้ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้ทรงทิ้งบทเรียนบทสุดท้ายของชีวิตเตือนทุกคนว่า คนเราเกิดมา มีแก่ มีเจ็บ มีตาย หนีกันไปไม่พ้น เพราะ ฉะนั้นเราทั้งหลายอย่าได้ตั้งตนอยู่ในความประมาท สิ่งใดเป็นคุณงานความดีเป็นกุศลจงเร่งรีบกระทำ เพราะ มีบาลีรับรองไว้ว่า ปุญฺญานิ ปรโลกสฺมึ ปติฏฺฐา โหนฺติ ปาณินํ แปลว่า บุญเป็นที่พึ่งพาอาศัยของสัตว์ทั้งหลายในโลกเบื้องหน้า

เพราะเหตุนั้น ท่านทั้งหลาย จึงปรารภบุญ ทำบุญ บุญเกิดขึ้นได้ด้วยการให้ทาน ซึ่งเรียกว่า ทานมัย ตั้งใจให้ บุญเกิดขึ้นได้ด้วยการรักษาศีล เรียกว่า สีลมัย ตั้งใจรักษา บุญเกิดขึ้นได้ด้วยภาวนา ซึ่งเรียกว่า ภาวนามัย ตั้งใจเจริญ ทั้งนี้ เพื่อต้องการอุทิศส่วนพระกุศลทั้งหมดน้อมถวายแด่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ด้วยความจงรักภักดี ด้วยความเคารพ และด้วยความกตัญญูกตเวที ท่านทั้งหลายจึงได้ชื่อว่าเป็นคนดี เพราะมีความกตัญญูกตเวทีเป็นธรรมพื้นฐานอยู่ในใจ สมดังบาลีที่ยกไว้เป็นนิกเขปบท ณ เบื้องต้น ว่า ภูมิ เว สปฺปุริสานํ กตญฺญูกตเวทิตา

อิมินา กตทกฺขิณานุปทาเนน ขออำนาจพระราชกุศลทักษิณานุปทานกิจที่สมเด็จบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าทรงบำเพ็ญให้เป็นไป ณ สมัยบัดนี้ ทั้งทรงกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด(มหาชน) คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และบริษัท ยูนิเวอร์แซลยูทิลิตี้ จำกัด ได้บำเพ็ญเพื่อถวายเป็นพระกุศลแด่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ผู้สิ้นพระชนม์ไปแล้วโดยฐานนิยมสมตามพระราชประสงค์จงทุกประการ

ในอวสานแห่งพระธรรมเทศนา ขออำนาจแห่งพระราชกุศลและเดชานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย ได้โปรดอภิบาลและถวายพระพรชัยแด่สมเด็จบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าทั้งสองพระองค์ ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐพร้อมด้วยพระราชโอรส พระราชธิดา และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ทรงพระเกษมสำราญ ทรงพระเจริญด้วยพระราชสิริสวัสดิ์พิพัฒนมงคล เสด็จสถิตในสิริราชสมบัติ เป็นนาถะแห่งรัฐและฉัตรร่มเกล้าแห่งประเทศชาติและปวงชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าตลอดจิรัฐิติกาล

รับพระราชทานถวายวิสัชนาพระธรรมเทศนาในกตัญญูกตเวทิตากถาฉลองพระเดชพระคุณประดับพระปัญญาบารมี สมสมัยได้เวลา ขอยุติพระธรรมเทศนาลงคงไว้แต่เพียงเท่านี้ เอวํ ก็มีด้วยประการฉะนี้

บรรยายธรรม เรื่องการปฏิบัติธรรม

โดย พระครูศรีกิตติสุนทร (วีระ มหาวีโร ป.ธ.๖)

เจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์, ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

แก่พระนิสิตมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ห้องเรียนวัดไชยชุมพลชนะสงคราม จังหวัดกาญจนบุรี

ในโอกาสเข้าปฏิบัติธรรมวิปัสสนากรรมฐาน ณ เกาะพระฤๅษี อ.ทองผาภูมิ

วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๕

พวกเราทุกรูปมาปฏิบัติกรรมฐาน ซึ่งในความหมายของกรรมฐานทุกรูปก็คงจะเข้าใจ แต่ถ้าอยากให้พวกเราได้รับผลจาการปฏิบัติกรรมฐาน โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นผลขั้นพื้นฐาน รวมเป็นผลที่อันจะพึงมีพึงได้บ้าง แม้ว่าผลของการปฏิบัตินั้น ถ้าในส่วนของสายสมถะกรรมฐาน หรือวิปัสสนากรรมฐานจะมีผลที่เป็นเป้าหมายสูงสุดของแต่ละอย่างอยู่แล้ว ซึ่งแน่นอนในความเป็นจริงนั้น เรายังไขว่คว้าไม่ถึงในส่วนนั้นอย่างสมบูรณ์แบบ คือยังไม่อาจจะบรรลุเป็นพระอรหันต์หรือพระอริยบุคคลได้ในคราวนี้ แต่ในที่เราฝึกในแต่ละครั้งมันก็คงจะยากแล้วก็ไม่เคยเห็นว่าเราจะทำได้ในส่วนนั้นๆ

แต่ผลที่เราพึงจะได้บ้างหรือว่าควรจะได้จากการปฏิบัตินี้ อย่างน้อยก็ต้อง เป็นผลในระดับหนึ่งอันเกิดจากการปฏิบัติทั้งสมถะและวิปัสสนา เรียกว่าต้องได้บ้างไม่มากก็น้อย

เราควรจะทราบความหมายในสิ่งที่เรากำลังปฏิบัติเสียก่อนทั้งสมถะและวิปัสสนา สมถะ คือความสงบ สงบของใจของเรา ความสงบที่ไม่มีกิเลสเข้า

มายุ่งเกี่ยว ส่วนวิปัสสนาคือ การเห็นแจ้ง ไม่ใช่เห็นแจ้งด้วยตาเนื้อของเรา แต่เห็นแจ้งด้วยตาคือปัญญา ทีนี้เราจะสงบอย่างไรให้เป็นพื้นฐาน แล้วมันจะเห็นแจ้งอย่างไรที่มันเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตของความสุขที่อาจจะเกิดขึ้น ตรงนี้ผมคิดว่า เราจะได้จากตรงนี้ ซึ่งในส่วนของสมถะ ที่เราฝึกกันเป็นการกำหนดจิต กำหนดจิตให้อยู่กับปัจจุบัน เป็นการฝึกควบคุมจิตของตนเอง ไม่ให้ลุ่มหลงหรือหลงไหลไปในกิเลสซึ่งเป็นตัวยั่วยวนให้จิตของเราหวั่นไหว

กิเลสนั้น มันอยู่รอบๆตัวเรา เราลืมตาก็มองเห็นกิเลสหรือเห็นสิ่งที่ชวนให้เกิดกิเลส เราเปิดทวารต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มันก็จะมีกิเลสที่คอยแทรกคอยสอดไหลเข้ามาโดยที่เราไม่รู้ตัว วิธีจะป้องกันตรงนี้ได้คือความนิ่งของใจ หรือความสงบใจ ความนิ่งหรือความสงบนี้ เป็นลักษณะเราปิดใจไม่ให้กิเลสเข้ามานั่นเอง

นิ่ง หรือสงบด้วยการเจริญสมถะ หรือเจริญสมาธินั่นเอง จะนั่ง หรือยืน หรือเดินสมาธิก็ได้ สมถะที่เราฝึกนั้น จริงอยู่เราอาจจะสงบนิ่งแบบถาวรหรือให้นิ่งทันทีไม่ได้ แต่เราสามารถรู้สภาวะจิตของเราได้ เช่น รู้ว่าสภาวะจิตของเรานั้นกำลังหลงอยู่ในกิเลสตัวนี้ประเภทนี้ เมื่อรู้ตัวเราก็สามารถควบคุมมันได้ คือพอรู้ภาวะของจิตเราก็เข้าไปกำหนดให้นิ่ง หรือควบคุมให้นิ่ง หากควบคุมมันบ่อยๆ ก็จะกลายเป็นธรรมชาติ ถ้าท่านเคยฝึกอะไรก็ตามจะเป็นสัตว์หรือเด็กๆ ก็ตาม แรกๆ ก็คงจะฝึกยากแต่ฝึกบ่อยๆ ทำให้เกิดความเคยชิน จิตของเราก็เหมือนกันเราฝึกข่มบ่อยๆ เช่น คิดมากเรื่องนั้นเรื่องนี้ หรืออยากได้อย่างนั้นอย่างนี้ ก็ข่มความอยากได้ ข่มมากก็เกิดความเคยชินกับการถูกข่ม

ลักษณะแบบนี้คือประโยชน์ที่ได้จากการฝึกสมถะ อย่างน้อยทำให้เราเข้าใจถึงความหมายว่าเราสามารถข่มกิเลสความโลภ ความโกรธ ความหลง ที่ทุกคนมี บางทีมันนอนนิ่งอยู่ในสันดานของแต่ละคนอยู่แล้วมันจะฟุ้งฟูขึ้นมาตอนไหนก็แล้วแต่เหตุปัจจัย ฝึกเพื่อที่จะไปข่มให้เบาบางลง ถ้าขจัดออกไปจากจิตใจได้ก็ถือว่าบรรลุเป้าหมาย แต่ว่ามันไม่ใช่เรื่องง่าย สิ่งที่เราจะทำได้ก็คือข่มกิเลสให้ลดลง บางเบา แต่หากฝึกข่มบ่อยๆ จิตใจก็จะเชื่อง ความหมายหนึ่งของสมถะเป็นอย่างนี้

ส่วนความหมายของวิปัสสนา คือให้เกิดความเห็นแจ้งในความเป็นไปของตัวเรา เห็นแจ้งตามธรรมชาติและความจริงทุกอย่าง เกิดความเข้าใจยอมรับความจริงนั้น ทั้งสมถะและวิปัสสนานั้น มีหลักในการฝึกคือการใช้ **"สติปัฏฐาน"** ตามที่เราได้เคยเรียนกันมา มีกาย เวทนา จิต ธรรม สติปัฏฐานแปลว่า ฐานที่ตั้งของสติ โดยเอาสติไปตั้งอยู่ที่กาย เวทนา จิต และธรรม

เราต้องมามองว่าสติปัฏฐานนี้เขาสอนอะไรเรา กายสอนอะไร เวทนาสอนอะไร จิตสอนอะไร ธรรมสอนอะไร ผมคงพูดในส่วนที่เป็นเปลือก หรือคร่าวๆ ให้กับทุกท่าน เพราะแก่นหรือที่ลึกลงไปนั้น พระวิปัสสนาจารย์ซึ่งท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ จะได้ถวายความรู้กับพวกเรา แต่สิ่งที่ผมอยากให้พวกเราได้ซึ่งมันเป็นพื้นฐาน อย่างน้อยก็ให้เข้าใจและก็นำไปใช้ได้จริงๆ

การเอาสติไปกำหนดที่ฐาน โดยเฉพาะฐานประการที่ ๑ คือกายหมายความว่า เรากำหนดรู้สภาวะที่เปลี่ยนแปลงและเคลื่อนไหวของกาย เช่นกำหนดลมหายใจที่กำลังหายใจเข้า และออกอยู่ทุกขณะ เมื่อเราเดิน ยืน นั่งหรือนอนก็เอาสติไปกำหนดรู้ขณะนั้น ถ้าต้องการให้สติอยู่กับการเปลี่ยนแปลง

และเคลื่อนไหว ท่านให้กำหนดบริกรรม เช่น เดิน กำหนดว่าเดินหนอ ท้องที่พอง-ยุบ ตามจังหวะการหายใจก็กำหนดว่ายุบหนอ พองหนอ เมื่อมีสิ่งใดเกิดขึ้น หรือมีการเปลี่ยนแปลง ก็ไม่ยึดติดไม่หวั่นไหว ให้คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเกิดตามเหตุตามปัจจัย เป็นความจริง

ผลของการเอาสติกำหนดอย่างนี้ ทำให้จิตนิ่งอยู่กับสิ่งที่กำหนด ทำให้เกิดปัญญาได้ ปัญญาคือการมองเห็นตามความเป็นจริง หรือเห็นสัจธรรม มองเห็นว่าคนเราเกิดมาก็ต้องแก่ ใครไม่อยากแก่มันก็ต้องแก่ ไม่อยากเจ็บมันก็ต้องเจ็บ ไม่อยากตายมันก็ต้องตาย เพราะมันขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยที่เป็นความจริงหลายอย่าง เช่น ขึ้นอยู่กับอากาศบ้าง สภาพแวดล้อมบ้าง อาหารที่กินบ้าง บางคนไม่อยากไอมันก็ไอ ไม่อยากป่วยมันก็ป่วย บังคับไม่ได้ ห้ามไม่ได้ มันเกิดขึ้นตามเหตุตามปัจจัย

เราก็มาศึกษาให้เข้าใจสภาวะที่เป็นความจริงของตัวเรา เห็นถึงความไม่เที่ยง เห็นจนเกิดความเบื่อหน่ายคลายความยึดมั่นถือมั่น เพราะความยึดมั่นถือมั่นตรงนี้มันเป็นปัญหา เป็นปัญหาใหญ่ เป็นปัญหาตัวบุคคล สังคม ประเทศชาติ รวมไปถึงระดับโลก เช่น บางคนเกิดความโลภ อยากได้สิ่งนั้นสิ่งนี้มาเป็นของตัวเอง มีการทะเลาะกัน แก่งแย่งกัน มีการฆ่ากัน เหล่านี้ถ้าเราเข้าใจสภาวะตรงนี้มันก็จะทำให้เราเข้าใจโลกมากขึ้น

ฐานประการที่ ๒ คือ เวทนา ได้แก่การกำหนดความรู้สึกที่เกิดขึ้น สุข ทุกข์ เหงา เศร้า ปวด เหมื่อย ที่เรานั่งกันอยู่นี้ เวทนาก็เกิดขึ้นเรื่อยๆ ทางใจบ้าง ทางกายบ้าง ความเมื่อย ความโกรธ ความหงุดหงิด เอาสติกำหนดเวทนาที่เกิดขึ้น หรือมองเห็นเวทนา เมื่อเห็นก็สามารถแก้ไขได้ด้วยการกำหนด แก้จาก

สิ่งไม่ดีเป็นสิ่งดีได้ เช่น โกรธ ซึ่งเป็นเวทนาชนิดหนึ่ง เมื่อมองเห็นว่าตัวเองโกรธจะได้แก้ให้ไม่โกรธด้วยการกำหนดโกรธหนอ

ให้เข้าใจต่างๆ เหล่านี้ ผมจะพูดรวดรัดว่าเวทนาคือเราไปศึกษาเรียนรู้ความรู้สึกของใจเราว่าธรรมชาติของใจของเรานั้นมีความรู้สึกสุข ทุกข์ อุเบกขาอย่างไร จิตเราให้เรามีอะไรให้เรารู้สภาวะจิตของเราเองว่า เรานั้นเป็นคนมีจิตใจอย่างไรโกรธไหม บ้างทีคนเราโกรธมันจะไม่รู้ว่าตัวเองโกรธ ถ้าใครไปบอกว่า "คุณโกรธแล้วนะ คุณหงุดหงิดแล้วนะ" ก็ยิ่งไม่พอใจเพราะเราไม่เคยเอาธรรมมาส่องใจ เวลาเราโกรธเป็นอย่างไร โลภก็เหมือนกัน เวลาเราโลภเราไม่รู้สภาวะของเรา เราอยากได้ตรงนั้นอยากได้ตรงนี้ เห็นใครกินอันนั้นก็อยากกิน เห็นใครมีอันนั้นก็อยากมี เราไม่รู้ ถ้าใครมาพูดกับเรา บอกว่า "ท่านนี้งก ท่านนี้อยากได้ คุณนี้เป็นคนเห็นแก่ตัว" เรามักโกรธเพราะเราไม่ยอมรับความเป็นจริงขาดการศึกษาสติปัฏฐานซึ่งตรงนี้มันเป็นพื้นฐาน มีลึกกว่านี้ แต่ถ้าพื้นฐานเรายังไม่เข้าใจลึกๆ ไปมันก็จะงง

การฝึกกรรมฐานนั้น ก็คือการเรียนรู้เรื่องจิต เพื่อว่าจะได้เข้าใจสภาวะความนึกคิดของเรา เราโกรธเรารู้ เราโลภเรารู้ เราหลงเรารู้ หลงคือความหลงผิด เช่น คนสูบบุหรี่ก็หลงผิด เป็นโมหะ คนที่ใครพูดอะไรแล้วเชื่อก็หลง ใครเล่นหวยติดอบายมุข ติดการพนันนี้ก็เป็นโมหะ แต่สภาวะต่างๆ นี้ คนเรามักไม่ยอมรับตัวเอง ใครมาบอกกล่าวก็จะโกรธคือขาดความยอมรับตัวเอง สติปัฏฐานสูตรนี้ สอนให้เรามีสติสอนตัวเราเอง ไม่ได้สอนคนอื่น ครูอาจารย์เขาบอกให้เราไปสอนตัวเอง ทุกคนต้องดูตัวเองเป็นที่ตั้ง ไม่ใช่ดูคนอื่นเป็นที่ตั้งหากดูคนอื่นเป็นที่ตั้งเราก็มักมองคนอื่นไม่ดี แต่ไม่เคยมองว่าตัวเองดีหรือไม่ดี แล้ว

ก็จะหลงตัวเอง เป็นโมหะขึ้นมา เป็นโมหะจริต ข้อนี้จัดว่าตัวเองดีก็จะมองคนอื่นไม่ดี ตรงนี้เรียกว่าจิตตานุปัสสนา คือสอนให้เรามองจิตตัวเอง เราจักได้แก้ไขความรู้สึกนึกคิดให้ถูกต้องได้

ฐานประการที่ ๔ คือ ธรรม หรือธรรมานุปัสสนา ตามมองให้เห็นธรรม ธรรมก็คือธรรมชาติ ความเป็นไปของธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับตัวเรา การเกิด แก่ เจ็บ ตายเป็นธรรมชาติของตัวเรา ความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตาเป็นธรรมชาติของสรรพสิ่งและสรรพสัตว์ ตามมองให้เห็นเป็นสัจจธรรม

นอกจากเรื่องธรรมชาติแล้วก็เรื่องหลักธรรม เรียนรู้ธรรมชาติแล้ว ก็ต้องมีหลักธรรมเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ฉะนั้น หลักธรรมจึงต้องคู่กับธรรมชาติ เพราะพระพุทธเจ้าค้นพบหลักธรรมเพื่อสอดคล้องกับธรรมชาติ ถ้าเราเอาหลักธรรมมาประยุกต์กับธรรมชาติของตัวเรา เราจะเป็นคนที่มีคุณภาพ เป็นคนที่มีธรรมและธรรมตรงนี้สอนอะไรกับเรา สอนให้เรารู้จักการใช้หลักธรรมให้สอดคล้องกับตัวเราเอง เราจะได้เป็นคนมีคุณธรรมแข็งแกร่งขึ้น ขอยกหัวข้อหลักธรรมมา ๑ หลักธรรม คือ สัปปุริสธรรม ซึ่งเป็นธรรมของคนดี เมื่อเราเรียนรู้เสร็จแล้ว เราก็ใช้หลักธรรมข้อนี้เป็นแนว ให้เข้าใจหลักธรรมแล้วสอดคล้องกับตัวเรา

ประการที่ ๑ คือ ธัมมัญญุตา ความเป็นผู้รู้จักเหตุ เหตุหมายถึงสถานการณ์ เราเรียนรู้เราเข้าใจ ถ้าแก้วแตกลูกหนึ่ง เรารู้เราเข้าใจว่าคนไปชนแล้วถ้าเกิดท่านเป็นพ่อของเด็กที่ทำแก้วแตก หรือเป็นอาจารย์ของลูกศิษย์ที่ทำแก้วแตก แล้วท่านไปโวยวายไปโกรธไปโมโห แต่ไม่ได้เข้าใจว่านั่นก็เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่ง ที่เราหรือเขาเดินไปชนมันตกก็แตกได้ ลูกไม้หล่น ถ้าหล่น

ใส่หัวเราในจังหวะที่เราเดินไปใต้ต้นไม้ มันก็เป็นธรรมชาติไม่ใช่เราเดินไปที่แจ้ง ไม่มีผลไม้เลยหรือไม่มีต้นไม้สักต้นเลย อยู่ๆ ผลไม้หล่นมา แล้วมันมาจากไหน อันนี้มันผิดธรรมชาติ มันก็ไม่มีหรอก คำว่าผิดธรรมชาติเหนือธรรมชาติมันยาก ต้องเป็นท่านผู้มีฤทธิ์มาบันดาล ท่านผู้มีฤทธิ์ก็ไม่ค่อยมี ฉะนั้น เหตุต่างๆ เหล่านี้มันเป็นธรรม เราเข้าใจสถานการณ์เข้าใจความเป็นไป อย่างเด็กคุยเสียงดังก็โมโห อย่างนี้จะทำให้จิตของเรานั้นซึ่งเรียนรู้ ธัมมัญญุตาลำบาก เพราะไม่เข้าใจเหตุ

ประการที่ ๒ คือ อัตถัญญุตา รู้จักผล ผลมาจากเหตุ พอมีเหตุก็ต้องมีผลเป็นเรื่องธรรมดา เราต้องเข้าใจว่ามันเป็นของคู่กัน เหมือนที่เขาเรียกว่าต้องเป็นคนมีเหตุผล คนมีเหตุมีผลจะไม่โกรธใครง่ายๆ จะไม่โลภจะไม่อยากได้ไม่อยากมีง่ายๆ จะไม่หลงเชื่อใครง่ายๆ

ประการที่ ๓ ก็คือ อัตตัญญุตา การรู้จักตนเอง รู้ตัวเองเป็นสิ่งสำคัญ รู้ว่าเราเป็นคนอย่างไร หากเรารู้ว่าตัวเองเป็นคนอย่างไร เราก็จะใช้ตัวเองในทางที่ถูก เรารู้เราชอบเรียนอะไร เรารู้ว่าเราเป็นคนยังไง เวลาใช้สอยตัวเราเองเราก็จะใช้ถูก ถ้าเราไปเห็นคนนั้นเป็นอย่างนั้น อยากจะเป็นเหมือนเขา แต่บางทีมันเป็นไม่ได้ มันเป็นคนละคนกัน ก็ให้เรียนรู้ว่า การเรียนรู้ตนเองนั้นเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด

ประการที่ ๔ คือ กาลัญญุตา รู้จักกาลเทศ เป็นสิ่งจำเป็นมาก กาลที่ควรพูด กาลที่ควรทำ หรือกาลไม่ควรพูด กาลไม่ควรทำ จึงต้องรู้ บางครั้งเราฟัง “คนนั้นทำไมพูดเรื่องไม่เป็นเรื่อง” หรือบางครั้งเห็น “คนนั้นทำไมทำในสิ่งที่

ไม่น่าทำ" คนนั้นทำไมเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะเรานั้นบางทีไม่รู้จักกาลเทศ นั้นเป็นเรื่องของเขาเราก็ต้องเรียนรู้เรื่องของกาลควรหรือไม่ควร

ประการที่ ๕ มัตตัญญุตา รู้จักประมาณ รู้จักความพอเพียง จะเป็นเรื่องกินเรื่องใช้สอย อันนี้สอนเราให้รู้จัก เราฝึกเป็นคนไม่ได้บ้าง ผมเคยลองฝึกดูนะ เช่น เขาได้เราไม่ได้แล้วเราก็บอกตัวเองว่า เออ..เป็นคนไม่ได้ซะบ้าง ถ้าเราฝึกได้มันก็ดี แต่ถ้าคิดว่า เขาได้แล้วทำไมเราไม่ได้ก็ไปโวยวาย เราจะทำเพื่ออะไร ในเมื่อเราก็ไม่ได้อยู่แล้ว ทำให้เสียสุขภาพจิตเปล่าๆ ตรงนี้หวังว่าท่านทั้งหลายคงเข้าใจ มัตตัญญุตา คือรู้จักประมาณ

ประการที่ ๖ ปริสัญญุตา รู้จักบริษัท บริษัทก็คือกลุ่ม คณะ เหมือนที่พวกเรามาอยู่ตรงนี้ ถ้าเราเข้าใจว่าการอยู่รวมกันแน่นอนว่ามันมีหลายอย่างที่พอใจบ้างไม่พอใจบ้าง นอนห้องเดียวกัน คนนั้นนอนกรนเสียงดังบ้าง คนนั้นไอบ้าง ถ้าเราเข้าใจเขาแล้วก็มาเข้าใจเรา ก็จะไม่มีปัญหา บางทีเขาไอแล้วรำคาญ เขากรนแล้วรำคาญ แต่ไม่เคยนึกถ้าตอนตัวเองกรนบ้าง เวลาตัวเองไอบ้าง ถ้าเขารำคาญเราละจักเป็นอย่างไร ถ้าเราเข้าใจตรงนี้เขาเรียกว่าเข้าใจบริษัท เข้าใจสังคม ว่าสังคมแน่นอนอยู่ร่วมกันหลายคนปัญหามันต้องมากเป็นเรื่องปกติเป็นเรื่องที่เราต้องทำความเข้าใจให้ได้

ประการที่ ๗ ข้อสุดท้าย ปุคคลัญญุตา รู้จักบุคคล บุคคลไหนที่จะเป็นคนมียศถาบรรดาศักดิ์มีอำนาจ หรือเป็นคนอย่างไร เราก็รู้จักเรียนรู้ ศึกษานิสัยคนที่เจอบ้าง บางครั้งเข้าใจนิสัยเขาก็ทำให้เราไม่เครียดได้เหมือนกัน รวมเรียกว่า สัปปุริสธรรม

ผมจึงอยากให้ได้ผลขั้นพื้นฐานก่อน ให้เราเป็นคนมีเหตุมีผลซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกปฏิบัติสมถะและวิปัสสนา คือ จิตที่เราฝึกนิ่ง สงบ มีปัญญาเข้าใจเหตุเข้าใจผล จักเป็นคนที่สมบูรณ์ ถ้าสมถะก็ไม่ได้เรื่อง หวั่นไหวไปตามกิเลส เป็นคนไม่มีเหตุไม่มีผล เหมือนกับการเทน้ำใส่แก้วที่คว่ำ เทเท่าไรมันก็ไม่เข้า แต่ถ้ามันเข้าไปบ้างแสดงว่ามีประโยชน์บ้าง ผมขอฝากกับทุกท่านในฐานะที่ได้นั่งอยู่ตรงนี้ ฝากว่าเรามาฝึกกรรมฐาน ได้ทั้งสมถะได้ทั้งวิปัสสนา ก็แสดงว่าเราต้องได้ไม่มากก็น้อย แต่ขั้นอริยะผลนั้นคงยังไม่ได้กันในตอนนี้ คิดว่าอย่างนั้นนะ แต่นั้นไม่ใช่เรื่องที่ไม่มีสิทธิ์เป็นไปได้ เพราะที่เราปฏิบัติกันวันนี้เป็นการสั่งสมบุญบารมีสวนหนึ่ง ถ้าชาตินี้ไม่ได้ชาติต่อไปก็คงได้ แต่ขอให้ได้ผลขั้นที่พอจะพึงได้นี้ และขอให้พวกเราทุกรูปได้เอาความรู้ต่างๆ นี้ไปใช้ ไปปฏิบัติกับตัวเอง แล้วก็ไปฝึกสอนกับญาติโยมและสังคมให้เกิดเป็นมรรคเป็นผลเกิดเป็นประโยชน์ยิ่งๆ ขึ้นไป แล้วขอให้พวกเราเจริญในธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยกันทุกรูปเทอญ

อาหารใจยามเช้า

เรื่อง ทศบารมี (บารมี ๑๐ ทัศ)

โดย..มหาวีโร ภิกขุกาญจน์

บารมี คือ คุณงามความดีที่ประพฤติหรือปฏิบัติอย่างยิ่งยวดหรืออย่างสูง เพื่อบรรลุเป้าหมายอันยิ่งใหญ่ มี ๑๐ ประการ เรียกอีกอย่างว่า "ทศบารมี" ได้แก่

๑.ทาน คือ การให้ การเสียสละ

๒.ศีล คือ การรักษากายวาจาให้เรียบร้อย ความมีระเบียบวินัย ความประพฤติ ถูกต้องดีงาม

๓.เนกขัมมะ คือ การออกบวช การปลีกตัว ปลีกใจออกจากกาม

๔.ปัญญา คือ ความรอบรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล เข้าใจสภาวะของสิ่งทั้งหลายตามความเป็นจริง

๕.วิริยะ คือ ความเพียรบากบั่น แกล้วกล้าไม่เกรงกลัวอุปสรรค เพียรพยายาม เรื่อยไปไม่ทอดทิ้งธุระหน้าที่

๖.ขันติ คือ ความอดทน ความข่มใจ ทนทาน ควบคุมจิตใจให้อยู่ในเหตุผล ไม่ลุอำนาจกิเลส

๗.สัจจะ คือ ความจริง การพูดจริง ทำจริง จริงใจ ตั้งมั่นในจุดมุ่งหมาย อันชอบธรรม

๘.อธิษฐาน คือ ความตั้งใจมั่น มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนแล้วมุ่งทำตามนั้น ด้วยหัวใจที่เด็ดเดี่ยว

๙.เมตตา คือ ความรักใคร่ ความปรารถนาดี มีไมตรีต่อเพื่อนมนุษย์และสรรพสัตว์

๑๐.อุเบกขา คือ ความวางใจเป็นกลาง สม่ำเสมอ เที่ยงธรรมไม่เอนเอียงไปด้วยอคติต่างๆ

บารมี ๑๐ ประการ

บารมี ๑๐ การที่นำมากล่าวนี้ เป็นเพียงบารมีระดับต้น ไม่ได้กล่าวถึงอุปบารมี และปรมัตถบารมี บารมีทั้งสิบประการนี้ เกิดจากการบำเพ็ญ หรือประพฤติปฏิบัติของพระโพธิสัตว์เมื่อครั้งเสวยชาติเป็นบุคคลต่างๆ ดังที่ได้เรียงตามลำดับในสิบชาติสุดท้ายของพระพุทธเจ้า คือ

๑.พระเตมีย์	บำเพ็ญเนกขัมมบารมี
๒.พระมหาชนก	บำเพ็ญวิริยบารมี
๓.พระสุวรรณสาม	บำเพ็ญเมตตาบารมี
๔.พระเนมิราช	บำเพ็ญอธิษฐานบารมี
๕.พระมโหสถ	บำเพ็ญปัญญาบารมี
๖.พระภูริทัต	บำเพ็ญศีลบารมี
๗.พระจันทกุมาร	บำเพ็ญขันติบารมี
๘.พระนารทะ	บำเพ็ญอุเบกขาบารมี
๙.พระวิฑูรบัณฑิต	บำเพ็ญสัจจบารมี
๑๐.พระเวสสันดร	บำเพ็ญทานบารมี

เนกขัมมะบารมี

เนกขัมมะ หมายถึง การออกบวช หรือตัวออกจากเรือนเพื่อไปปฏิบัติธรรมที่วัด บางครั้งอาจเคยได้ยินคำว่า **"เนกขัมมะจารี"** ที่เรียกคนบวชชีพราหมณ์ ซึ่งแปลว่า การประพฤติออกบวช หรือปฏิบัติธรรมด้วยการออกจากบ้านไปบวช

ใครคิดจะสร้างบารมีนี้ ต้องเสียสละเป็นอย่างมาก ต้องทิ้งบ้าน ทิ้งครอบครัว ไปอยู่วัด ต้องตัดใจออกบวชอย่างเด็ดขาด หรือตั้งใจที่จะบวชอย่างแท้จริง จึงจะเป็นบารมี หรือเป็นบุญใหญ่ แต่การบวชในยุคนี้ ถือว่ามีทางเลือกมาก บวชพระ ๕ วันก็มี บวชเณร ๓ วันก็มี บวชเป็นอุบาสิกาหรือชีพราหมณ์วันเดียวก็มี แม้ไม่เป็นบุญใหญ่ถึงขั้นบารมี แต่ก็ถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดี

ฉะนั้น ทุกคนสามารถทำได้ เพียงแต่ว่า บวชน้อยก็ได้ปฏิบัติน้อยและก็ได้บุญน้อย บวชนานก็มีโอกาสได้บุญมาก เป็นบารมีใหญ่

การประพฤติเนกขัมมะบารมีนั้น เป็นการฝึกกายให้ออกห่างจากเรือนซึ่งมีแต่สิ่งยั่วยุ (กามคุณ) มาก เมื่อออกมาแล้ว ทำให้มีโอกาสฝึกจิตเพื่อให้ตัดความความรักความกังวลทั้งหลายได้ง่าย แต่หากไม่ออกจากเรือนแม้ปฏิบัติธรรมอยู่บ้าน เมื่อเห็นสิ่งยั่วยุต่างๆ ทำให้เป็นอุปสรรค์ต่อการปฏิบัติธรรมได้ เหมือนอุปมา ๓ ข้อ ที่ปรากฏแก่พระพุทธเจ้าก่อนตรัสรู้ว่า

๑.ผู้ใดมีกายและจิตยังไม่ออกจากกาม (จากเรือน) ตรัสรู้ไม่ได้ เสมือนไม้สดแช่ในน้ำ สีก็ไม่ติดไฟ

๒.ผู้ใดมีกายออกห่างจากกาม (จากเรือน) แล้ว แต่จิตยังไม่ออกจากกาม ตรัสรู้ไม่ได้ เปรียบเสมือนไม้สดตั้งอยู่บนบก สีไม่ติดไฟ

๓.ผู้ใดมีกายและจิตออกจากกาม (จากเรือน) แล้ว ควรตรัสรู้ได้ เปรียบเสมือนไม้แห้งอยู่บนบก สีให้ติดไฟได้

ดังนั้น การประพฤติเนกขัมมะบารมี เมื่อกายออกห่างจากเรือนหรือจากกามคุณแล้ว เหลือแต่จิตเท่านั้น ที่ต้องฝึกให้ออกจากเรือนตามไปด้วย หมายความว่า เมื่อบวชแล้ว ควรต้องฝึกจิต หรือตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง จนจิตไม่คิดถึงกามคุณต่างๆ เป็นเหตุให้เข้าถึงธรรมและบรรลุโดยเร็ว

สิ่งสำคัญของการประพฤติเนกขัมมะบารมี คือมองเห็นโทษของกามคุณซึ่งเป็นเหตุทำให้เกิดทุกข์ และมีความตั้งใจที่จะออกบวช และประพฤติธรรมอย่างจริงจังเหมือนดัง**พระเตมีย์** ที่ประพฤติเนกขัมมะบารมีด้วยการทนเป็นคนใบ้ คนหนวก คนง่อย เพื่อที่จะหาทางออกบวชบำเพ็ญเนกขัมมบารมี

วิริยบารมี

วิริยะ แปลว่า ความขยันหมั่นเพียร ความพยายาม ความมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อ ซึ่งเป็นหลักธรรมที่เป็นเครื่องหมายของความสำเร็จ มี “วิริยะ” เมื่อใดก็มีความสำเร็จเมื่อนั้น ไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จทางกายภาพ (หน้าที่การงาน) หรือความสำเร็จทางจิตใจ (การปฏิบัติธรรม) “วิริยะ” จึงเป็นธรรมะที่ใช้ในการสร้างความดีเท่านั้น ไม่ใช้ในการสร้างความชั่ว อยากทำความดี ต้องฝึกเจริญวิริยะหรือสร้าง **“วิริยะบารมี”** อยู่เสมอ

หมวดธรรมะที่กล่าวถึงความสำเร็จทุกอย่าง จะต้องมี “วิริยะ” เป็นหนึ่งอยู่ในนั้น เช่น

- อิทธิบาท (ธรรมะที่ทำให้สำเร็จความประสงค์) ๔ อย่าง คือ ฉันทะ **"วิริยะ"** จิตตะ วิมังสา

- พละ (ธรรมะอันเป็นกำลังนำไปสู่ความสำเร็จ) ๕ อย่าง คือ ศรัทธา **"วิริยะ"** สติ สมาธิ ปัญญา

- โพชฌงค์ (ธรรมะที่เป็นองค์แห่งการตรัสรู้) ๗ อย่าง คือ สติ ธัมมวิจยะ **"วิริยะ"** ปีติ ปัสสัทธิ สมาธิ อุเบกขา

- บารมี ๑๐ ทัศ (ความดีที่บำเพ็ญอย่างพิเศษเพื่อบรรลุธรรมสูงสุด) ๑๐ อย่าง คือ ทาน ศีล เนกขัมมะ ปัญญา **"วิริยะ"** ขันติ สัจจะ อธิษฐาน เมตตา อุเบกขา

ชีวิตทุกคนเกิดมาต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด และมุ่งมั่นไปสู่ความสำเร็จด้วยกันทั้งนั้น และชีวิตย่อมมีปัญหาและอุปสรรคให้ต้องประสบพบเจอด้วยกันทั้งนั้น ดังนั้น จิตใจของทุกคนต้องเสริมด้วย **"วิริยะ"** คือความขยัน ความพยายาม จึงจะประสบความสำเร็จตามที่ปรารถนาได้ หรือสามารถเอาชนะความทุกข์ ปัญหา หรืออุปสรรค์ต่างๆ ได้ ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า "วิริเยนะ ทุกขมัจเจติ...บุคคลพ้นทุกข์ได้เพราะความเพียร"

การฝึกจิตให้มีความขยัน วิริยะอุตสาหะในการทำงาน หรือปฏิบัติธรรมถือว่าเป็นการบำเพ็ญวิริยะบารมี วันหนึ่งก็ต้องประสบความสำเร็จ เหมือนดัง **พระมหาชนก** ที่กำลังประสบภัย แต่อาศัยความเพียร มุ่งมั่น ไม่ย่อท้อว่ายน้ำในมหาสมุทรเป็นเวลา ๗ วัน ๗ คืน ในที่สุดก็ประสบความสำเร็จ

เมตตาบารมี

เมตตา แปลว่า ความรัก ความปรารถนาดี ความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น **“เมตตา”** เป็นธรรมชั้นสูง ใครมีอยู่ในใจก็จะเป็นคนชั้นสูง คือมีคุณธรรมชั้นสูง พระพุทธเจ้าทรงจัด “เมตตา” ให้เป็นหนึ่งในพรหมวิหารธรรม หรือธรรมะของผู้อยู่อย่างพรหม ประกอบไปด้วย “เมตตา” กรุณา มุทิตา และอุเบกขา

ลักษณะของคนมีเมตตา คือ

- มีความรัก.....เป็นความรักที่บริสุทธิ์ไม่มีสิ่งอื่นๆ แอบแฝง มีความรักที่เป็นจิตใจ (นามธรรม) หรือสิ่งของ (รูปธรรม) ให้กับผู้อื่นโดยไม่หวังผลใดๆ ตอบแทน

- มีความปรารถนาดี.....อยากเห็นผู้อื่น มีความสุข พ้นทุกข์ สมหวังในความสำเร็จ

- มีความเห็นอกเห็นใจ.....เห็นผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน เกิดความเห็นใจ สงสาร อยากช่วยเหลือ

การสร้าง “เมตตาบารมี” คือการฝึกจิตใจให้เป็นคนมีเมตตาต่อผู้อื่น ไม่โกรธผู้อื่น หมั่นฝึกให้ได้ ดังนี้....

๑.ฝึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ฝึกเอาใจเขามาใส่ใจเรา ฝึกให้เป็นคนมีจิตใจดี ใจเย็น มีจิตใจอ่อนโยน ไม่มีความริษยา ไม่มีอคติ ไม่มีความพยาบาท

๒.เมื่อได้ปฏิบัติธรรมฝึกแผ่เมตตาให้ผู้อื่นโดยการสวดบทแผ่เมตตา “สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งสิ้น อะเวรา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกัน

เลย อัพพะยาปัชฌา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย อะนีฆา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีความสุขกาย สุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเทอญ"

คนที่มีเมตตาอยู่ในจิตใจ ย่อมได้รับอานิสงส์มากมาย ดังนี้

- มีความสุขกาย สุขใจ
- นอนหลับเป็นสุข ไม่ฝันร้าย ไม่ละเมอเพ้อเจ้อ ตื่นขึ้นมาก็เป็นสุข
- เป็นที่รักเป็นที่ย้ำเกรงของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน
- มีผิวพรรณหน้าตาผ่องใส
- เป็นที่รักของเทวดา และสัตว์ทั้งหลาย มีเทวดาคุ้มครอง ไม่ให้ได้รับอันตราย

โดยเฉพาะอานิสงส์ข้อสุดท้าย เป็นที่รักของเทวดา และสัตว์ทั้งหลาย มีเทวดาคุ้มครองไม่ให้ได้รับอันตราย เหมือนดัง**พระสุวรรณสาม** ที่ประพฤติเมตตาบารมีด้วยการเลี้ยงดูพ่อแม่ที่ตาบอด และมีความรักต่อสัตว์ทั้งหลายจนอยู่ร่วมกับสัตว์ทั้งหลายได้โดยไม่มีอันตรายต่อกัน เมื่อถึงคราวที่พระสุวรรณสามถูกลูกธนูอาบยาพิษของพระราชาเสียชีวิต ได้ฟื้นคืนชีพกลับมาอีกครั้งเพราะอานิสงส์ของความกตัญญูและความเมตตา มีเทวดามาอธิษฐานจิตช่วยคุ้มครองให้ปลอดภัย

มาบำเพ็ญเมตตาบารมีกันเถอะ..ฝึกทำใจให้รักผู้อื่น หรือสัตว์อื่นเหมือนกับรักตัวเอง แล้วจักเป็นที่รักของผู้อื่นและสัตว์อื่น คนมีเมตตาอยู่ที่ไหนก็มีความสุข มีความปลอดภัย หากทุกคนมีเมตตาต่อกัน โลก หรือชุมชนที่อาศัยอยู่ก็มีความร่มเย็น สงบสุข มีความปลอดภัย เหมือนดังพุทธพจน์ที่ว่า "โลโก ปตฺถมฺภิกา เมตฺตา แปลว่า เมตตา เป็นเครื่องค้ำจุนโลก"

****อธิษฐานบารมี****

อธิษฐาน แปลว่า การตั้งมั่น การตั้งใจ การตั้งความปรารถนาในการทำสิ่งดีๆ หมายถึงการตั้งจิตแนวแน่เพื่อที่จะทำสิ่งดีๆ ที่ต้องการให้สำเร็จความประสงค์ โดยตั้งจิตอธิษฐานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ว่าจักทำความดีนั้นๆ ให้สำเร็จเช่นสวดมนต์ไหว้พระแล้วตั้งจิตอธิษฐาน

การตั้งจิตอธิษฐาน คือการอธิษฐานเพื่อจะทำความดีให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งความดีนั้น คือสิ่งที่เป็นจริง สิ่งที่เป็นเหตุเป็นผล และสิ่งที่ตัวเองทำได้ และมีความจริงใจในการอธิษฐานนั้น เมื่ออธิษฐานแล้วลงมือทำผล หรือความสำเร็จย่อมเกิดขึ้น

การอธิษฐาน ไม่ใช่การอ้อนวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ได้ตามที่ตนเองปรารถนา อยากได้อะไรก็อ้อนวอน หรือขอจากสิ่งนั้นสิ่งนี้ที่ตนเองนับถือ และที่สำคัญเมื่ออธิษฐานแล้วต้องลงมือทำตามเป้าหมายที่อธิษฐานนั้นๆ ให้สำเร็จ

พระพุทธเจ้าก่อนที่จะตรัสรู้ ได้ทรงประทับนั่งบนบัลลังก์แก้ว ทรงตั้งจิตอธิษฐานว่า “แม้เนื้อและเลือดในสรีระจะแห้งเหือดไปจนหมดสิ้น แม้ร่างจะเหลือเพียงหนัง เอ็น และกระดูก็ตามที ถ้าเรายังไม่บรรลุอริยธรรม เราจักไม่ลุกจากบัลลังก์นี้” ด้วยแรงอธิษฐานและความตั้งใจทำอย่างจริงจังในที่สุดพระองค์ก็ทรงบรรลุอริยธรรมสำเร็จตามความพระประสงค์ การประพฤติ **“อธิษฐานบารมี”** ต้องมีคุณธรรมเหล่านี้เป็นเครื่องประกอบ

๑.ปัญญา....การอธิษฐานต้องพิจารณาด้วยปัญญาว่าสมเหตุสมผลหรือไม่ เช่น ทำบุญข้าวทัพพีหนึ่ง แต่อธิษฐานขอให้ถูกรางวัลที่ ๑ อธิษฐานไม่สมเหตุสมผล

๒.วิริยะ.....เมื่ออธิษฐานแล้วต้องใช้ความเพียรพยายามในการทำสิ่งที่อธิษฐานให้สำเร็จ ไม่ใช่ขอต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่เกียจคร้าน ไม่ลงมือทำเลย

๓.ขันติ....มีความอดทนแม้บางครั้งสิ่งที่อธิษฐานนั้นยังไม่สำเร็จ ต้องอดทนจนกว่าจะสำเร็จ

๔.สัจจะ....มีความจริงใจต่อการอธิษฐาน เมื่อตั้งใจแล้วต้องรักษาความตั้งใจไว้อย่างมุ่งมั่นไม่หวั่นไหว แม้จะมีอุปสรรคก็ตาม

อธิษฐานบารมี คือสิ่งสำคัญที่ต้องประพฤติในการทำความดี หรือทำงานให้ประสบความสำเร็จ จะทำสิ่งใดไม่ว่าจะเป็นความดี หรือการงานใดๆ ควรตั้งจิตอธิษฐานก่อนว่าจะทำให้สำเร็จโดยอาศัยหลักคุณธรรมทั้ง ๔ ประการนั้น แล้วความดีนั้นๆ หรือการงานนั้นๆ ก็ประสบความสำเร็จความประสงค์เหมือนดับ**พระเจ้าเนมิราช** ที่ทรงตั้งจิตอธิษฐานในการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา จนมนุษย์ และเทวดาต่างยกย่องสรรเสริญกันไปทั่ว

ผู้ที่ต้องการความสำเร็จในชีวิตแล้วอธิษฐานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างเดียว แต่ไม่คิดจะลงมือทำ ก็เหมือนกับคนที่คิดจะเอาแต่ได้อย่างเดียว แต่ไม่ลงทุน ไม่มีโชควาสนาใดๆ เกิดขึ้นมาลอยๆ มีแต่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองเท่านั้น

ปัญญาบารมี

ปัญญา คือความรอบรู้ หรือรู้ทั่วถึงเหตุถึงผล รู้อย่างชัดเจน รู้สิ่งใดควรทำสิ่งใดควรเว้น รู้บาปบุญคุณโทษ ปัญญา ถือว่าเป็นที่สุดของความคิด

และความสำเร็จของมนุษย์ เป็นสัญลักษณ์ของความรู้ และเป็นเครื่องหมายการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า

ปัญญา ในที่นี่ขอกล่าวแยกให้เห็น ๒ ลักษณะ คือ

"ปัญญา" ทางโลก หมายถึงความรอบรู้ในหลักวิชาการต่างๆ ที่ได้ศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำไปประกอบสัมมาอาชีพ และแก้ปัญหาต่างๆ ในการดำเนินชีวิต จนประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตตาม "โลกิยวิสัย...การอยู่อย่างชาวโลก"

"ปัญญา" ทางธรรม เป็นปัญญาชั้นสูง หมายถึงความรอบรู้ความจริงของชีวิต ความรู้อย่างแจ่มแจ้ง รู้ปัญหาและวิธีแก้ปัญหา และรู้ทันกิเลสต่างๆ จนนำไปสู่ความการรู้ธรรมเป็นเครื่องพ้นทุกข์ตาม "โลกุตตรวิสัย...การอยู่อย่างผู้ปฏิบัติธรรม"

"ปัญญา" ทั้งสองทางนี้ เกิดขึ้นและพัฒนาการจากเหตุ ๓ วิธี คือ

๑.สุตมยปัญญา...ปัญญาเกิดขึ้นจากการฟัง หรือการศึกษาเล่าเรียนจากครูบาอาจารย์

๒.จินตามยปัญญา....ปัญญาเกิดขึ้นจากการคิด พิจารณา ตรึกตรองสิ่งที่ได้ฟังหรือได้ศึกษามาแล้ว

๓.ภาวนามยปัญญา....ปัญญาเกิดขึ้นจากการลงมือทำ หรือลงมือปฏิบัติให้เห็นผลจริงๆ

การสร้างปัญญาบารมีนั้น สร้างตามกระบวนการทั้งสามประการ แต่ผลของการเกิดปัญญา เกิดขึ้นทั้งชาตินี และชาติหน้า เช่น บางคนเกิดมาชาตินี้ มีปัญญาดี หรือมีความรอบรู้ ฉลาด เพราะเป็นผลจากการเรียนรู้ ฟัง และฝึกใน

ชาติก่อน เหมือนดัง**พระมโหสถ** ที่มีความเฉลียวฉลาดหาใครเปรียบมิได้ ความฉลาด หรือความมีปัญญาของท่านทำให้เป็นที่พึ่งของคนจำนวนมาก

ปัญญาเกิดได้ด้วยกระบวนการทั้งสามปราการ แต่สิ่งสำคัญคือ มีคุณธรรม เพราะปัญญาดี หากอยู่กับคนมีคุณธรรม ก็จักเป็นคนที่สมบูรณ์แบบสร้างประโยชน์ให้สังคม ชาติบ้านเมืองได้เป็นอย่างดี ตรงข้ามกับคนที่มีปัญญาดี แต่ไม่มีคุณธรรม จักเป็นคนที่อันตรายมาก

อย่างไรก็ตาม ปัญญาที่จัดว่าเป็นบารมี คือปัญญาทางธรรมหรือปัญญาชั้นสูง เป็นปัญญาที่ประเสริฐ สามารถสร้างได้การศึกษาหาความรู้ (ปริยัติ) และฝึกอบรมจิต (ปฏิบัติ) ให้เป็นสมาธิขั้นสมถะแล้วเจริญวิปัสสนาจนเกิดเป็นปัญญาคือ พุทธะ...ผู้รู้แจ้งเห็นจริง ตามแนวทางของ "องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า"

ศีลบารมี

ศีล แปลว่า ปกติ ที่แปลอย่างนี้ หมายถึงความเป็นปกติจากการไม่ทำความชั่วทางกายและวาจา หากใครทำชั่วทางกาย เช่น ฆ่าสัตว์ ทำชั่วทางวาจา เช่น พูดเท็จ แสดงว่าเป็นคน "ผิดปกติ" มนุษย์ทุกคนเกิดมาจึงมีความเป็นปกติมาตั้งแต่เกิด หากทำผิดทางกาย และทางวาจาแสดงว่าผิดปกติ หรือผิดศีลนั่นเอง

ทุกคนเกิดมามีความเป็นปกติ ๕ อย่าง หรือ "มีศีล ๕" ติดตามตัวมาด้วย จะรับศีลจากพระหรือไม่รับก็ตามทุกคนล้วนมีศีลด้วยกันทั้ง การรับจากพระว่า "....สมาทิยามิ" เป็นเพียงการยืนยันกับพระว่าจะรักษาความเป็นปกติให้ได้ โดยสมาทานคำว่า

๑.ปาณาติปาตา เวรมณี สิกขาปทํ สมาทิยามิ แปลว่า ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบทเพื่องดเว้นจากการฆ่าและทำร้ายสัตว์

๒.อทินนาทานา เวรมณี สิกขาปทํ สมาทิยามิ แปลว่า ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบทเพื่องดเว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้

๓.กาเมสุ มิจฉาจารา เวรมณี สิกขาปทํ สมาทิยามิ แปลว่า ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบทเพื่องดเว้นจากการประพฤติผิดในกาม

๔.มุสาวาทา เวรมณี สิกขาปทํ สมาทิยามิ แปลว่า ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบทเพื่องดเว้นจากการพูดเท็จ

๕.สุราเมรยมัชชปมาทัฏฐานา เวรมณี สิกขาปทํ สมาทิยามิ แปลว่า ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบทเพื่องดเว้นจากการดื่มน้ำเมาอันเป็นที่ตั้งของความประมาท

การประพฤติศีลบารมี คือการตั้งใจรักษาศีล ๕ หรือศีลอุโบสถ (๘ ข้อ) อย่างเคร่งครัด ไม่ให้พร่อง หรือด่างพร้อยแม้แต่ข้อเดียว ฝึกจิตไม่ให้กิเลส คือ ความโลภ ความโกรธ ความหลงเข้าครอบงำอันเป็นเหตุให้ผิดศีล ฝึกบำเพ็ญตบะเครื่องเผากิเลสทั้งสามอย่างให้หมดไป หรือฝึกห้ามจิตไม่ให้เข้าใกล้สิ่งที่เป็นต้นเหตุทำให้เกิดกิเลส เหมือนดัง**พระภูริทัต** ที่บำเพ็ญศีลบารมีด้วยการลาพระบิดา และพระมารดาเพื่อไปรักษาศีลอุโบสถในนาคพิภพ

อย่างไรก็ตาม แม้ไม่ได้รักษาศีลถึงขั้นบำเพ็ญบารมี แต่หากรักษาศีลในระดับที่ไม่ทำให้ตัวเอง ผู้อื่น หรือสังคมเดือดร้อน หรือลำบาก ก็ถือว่าเป็นก้าวแรกที่ดีงาม และจะเป็นบุญเป็นบารมีในโอกาสต่อไป

ขันติบารมี

ขันติ แปลว่าความอดทน หมายถึง การบังคับจิตใจให้ทนต่อสภาวะต่างๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา หรือไม่พึงปรารถนาก็ตาม ฝึกจิตใจให้อดทนในการทำความดี ฝึกจิตใจให้อดทนต่อความยากลำบากในการทำงาน การดำเนินชีวิต ให้อดทนต่อทุกขเวทนาที่เกิดขึ้นในชีวิต เช่น ความเจ็บไข้ได้ป่วย ให้อดทนต่อการถูกด่าว่าถูกทำให้โกรธ ให้อดทนต่อกระแสของกิเลสที่มายั่วยวนกวนใจ เช่น อบายมุข เป็นต้น

ขันติ จึงถือว่าเป็นธรรมะที่รักษาจิตใจให้เข้มแข็ง ไม่หวั่นไหว มีความอดทน ไม่ยอมทำตามใจตนในเรื่องที่ไม่มีประโยชน์ เป็นธรรมะที่เป็นศัตรูกับกิเลส และเป็นธรรมะแห่งความสำเร็จอีกอย่างหนึ่ง ใครมีไว้ในใจ ผู้นั้นก็ประสบความสำเร็จและมีความสุข พระพุทธเจ้าทรงตรัส “ขันติ” ไว้ในหมวดธรรมะที่สำคัญ ดังนี้

- ธรรมะที่ทำให้งดงาม (กิริยาอาการงดงาม) มี ๒ อย่าง คือ

๑.ขันติ...ความอดทน...อดทนต่ออากัปกิริยาในการเดิน นั่ง หรือทำอื่นๆ เหมือนดังเช่น ทหารทนในการยืนตั้งแถว จึงเกิดเป็นความงาม มีวินัย หรือทนในการนั่งให้เรียบร้อย จะเป็นคนมีกิริยาอาการงดงาม

๒.โสรัจจะ...ความสงบเสงี่ยมเจียมตัว

- ฆราวาสธรรม (ธรรมะของผู้ครองเรือน) มี ๔ อย่าง คือ

๑. สัจจะ แปลว่า จริงใจ ซื่อตรง ซื่อสัตย์

๒. ทมะ แปลว่า ข่มจิตใจไม่ให้ทำชั่ว ฝึกตนให้ทำสิ่งดีๆ

๓. ขันติ แปลว่า อดทนต่อความลำบากและอุปสรรคในการดำเนินชีวิต

๔. จาคะ แปลว่า เสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน

การบำเพ็ญขันติบารมี ต้องอาศัยใจอันหนักแน่น ฝึกความอดทน ไม่หวั่นไหว ไม่ท้อถอยเหมือนดัง**พระจันทกุมาร** ที่บำเพ็ญขันติบารมี ไม่หวั่นกลัวต่อภัยต่างๆ มีความอดทนในสิ่งที่ถูกต้องและยุติธรรม

ดังนั้น เกิดเป็นคนต้องมีฝึกความอดทน หรือมีขันติ ฝึกอดทนมากๆ จนถึงขั้นเป็นขันติบารมี แล้วชีวิตจักประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งทางกายและทางใจ

อุเบกขาบารมี

อุเบกขา แปลว่า ความวางเฉย ความวางใจเป็นกลาง ความยุติธรรม ปล่อยวาง การไม่เอนเอียงเข้าข้างคนใดคนหนึ่งเพราะชอบ เพราะชัง เพราะหลง หรือเพราะกลัว ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง เป็นคนสุขุมรอบคอบ ไม่ดีใจหรือไม่เสียใจจนเกินเหตุ

ข้อควรระวัง อย่าตีความหมายของ “อุเบกขา” ว่าวางเฉย คือการไม่ทำอะไรเลย เฉยเมย เพราะคำว่า “วางเฉย” ในพระพุทธศาสนานี้ มีความหมายที่ลึกซึ้งมาก คือ การวางเฉยจากความชั่ว จากสิ่งไม่ดี จากสิ่งที่ไม่มีเหตุผล สิ่งใดทำได้ก็ทำ ทำไม่ได้เกินเหตุเกินผล เกินความสามารถก็ยอมรับความจริงแล้ว “วางเฉย” ด้วยการปล่อยวาง

“อุเบกขา” เป็นคุณธรรมชั้นสูงขั้นบารมี พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่าเป็นธรรมของพรหม หรือธรรมะสำหรับคนเป็นผู้ใหญ่ ดังที่ตรัสไว้ในพรหมวิหารธรรม ๔ ประการ คือ เมตตา กรุณา มุทิตา “อุเบกขา” ยกตัวอย่างเช่น พ่อแม่

เมื่อลูกทำผิด ต้องยอมรับในความผิดของลูก ไม่เข้าข้างลูกจนเกินเหตุ หรือเมื่อลูกได้รับเหตุเพทภัยใดๆ ต้องยอมรับความจริง หรือยอมรับในกฎแห่งกรรมนั้น หรือคนเป็นผู้ปกครองหรือเป็นเจ้านาย ไม่ลำเอียงลูกน้องคนหนึ่งเพราะชอบ เพราะหลง แล้วเบียดเบียนลูกน้องอีกคนหนึ่งเพราะเกลียดชัง ให้ความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกัน เป็นต้น

ลักษณะของการฝึก "อุเบกขาบารมี" คือ

- ฝึกเป็นคนมีจิตใจหนักแน่น ไม่หูเบา ไม่หวั่นไหว ไม่ลำเอียง
- มีสติอยู่เสมอ รู้สถานะตนเอง รู้ภาวะของใจตนเอง รู้ในสิ่งที่ตัวเองทำ พูด คิด
- ฝึกเป็นคนรอบครอบ มีเหตุมีผล รักความยุติธรรมและความถูกต้อง
- ฝึกเชื่อและยอมรับในเรื่องกรรมและกฎแห่งกรรม

เหมือนดัง**พระนารทพรหม** ที่บำเพ็ญอุเบกขาบารมี เชื่อในกรรมและกฎแห่งกรรม ดังนั้น หากใครปฏิบัติคุณธรรม "อุเบกขา" เป็นประจำจักเป็นคนที่ไม่หวั่นไหวในสิ่งที่เกิดขึ้น หากปฏิบัติอย่างจริงจังๆ จักเป็นบารมีธรรมที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ เป็นที่เคารพ รัก และศรัทธาของคนทั่วไป

สัจจะบารมี

สัจจะ แปลว่า ความจริงใจ ความซื่อตรง ถือว่าเป็นคุณธรรมที่สำคัญมากในสังคม การจะเป็นคนดีและมีความรับผิดชอบ ต้องมี "สัจจะ" และต้องมีทั้ง ๓ ทาง คือ สัจจะทางกาย (ทำจริง ไม่เหลวไหลไร้สาระ), สัจจะทางวาจา

(พูดแต่คำจริงไม่พูดเท็จพูดหลอกลวง), สัจจะทางใจ (มีความจริงใจ ความซื่อสัตย์)

หากมีสัจจะครบทั้ง ๓ ทางที่กล่าวมานี้ ย่อมเป็นคนมีลักษณะ ดังนี้

- พูดอย่างไร ทำอย่างนั้น รักษาคำพูด
- ซื่อสัตย์ จริงใจ ไว้วางใจได้ ทั้งต่อหน้าและลับหลัง
- มีความบริสุทธิ์ใจต่อคู่ครองของตัวและบุคคลทั่วไป
- ไม่เป็นคนสับปลับ หลอกลวง หน้าไหว้หลังหลอก

ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ ต่างต้องการของจริง ความจริงใจ ความซื่อตรงด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีใครต้องการของปลอม ความไม่จริง ความคดโกง ดังนั้น ถ้าอยากได้ของจริง ความจริงใจ ความซื่อตรงจากคนอื่น ก็ต้องสร้างความจริงใจ ความซื่อตรงให้กับคนอื่นเช่นกัน

การบำเพ็ญ "สัจจบารมี" ควรทำความจริงในชีวิตและจิตใจทุกอย่าง รักษาความจริงหรือสัจจะเท่าชีวิต แม้มีภัยเข้ามาข่มขู่ก็ไม่ยอมเสียสัจจ์ มีความตั้งใจจริงว่าจะไม่ทำความชั่วใดๆ จะตั้งใจทำแต่ความดีอย่างเดียว แล้วประพฤติตามความตั้งใจนั้นโดยไม่ให้เสียสัจจ์ เหมือนดัง**พระวิธุรบัณฑิต** ที่มีสัจจะในธรรม แม้มีภัยมาถึงตัวก็ไม่ทิ้งสัจจะในธรรม คนเราอยู่ในสังคมนี้ สิ่งที่ต้องมีคือสัจจะ หรือความจริง อย่างน้อยควรมีความจริงต่อสิ่งเหล่านี้

๑.สัจจะต่อความดีของตนเอง มั่นคงต่อการสร้างความดี ไม่หันไปทำความชั่ว ไม่ว่าจะตกอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม

๒.สัจจะต่อหน้าที่ เกิดมีหน้าที่ด้วยกันทั้งนั้น "หน้าที่ประจำตัว" เป็นลูกของพ่อแม่, เป็นพ่อเป็นแม่ของลูก, เป็นสามีของภรรยา, เป็นภรรยาของสามี

เป็นพ่อบ้าน (หัวหน้าครอบครัว) เป็นแม่บ้าน เป็นต้น ต้องมีความจริงใจต่อหน้าที่ประจำตัวเหล่านี้ “หน้าที่ประจำงาน” คืองานที่แต่ละคนรับผิดชอบ หรืออาชีพของแต่ละคน ต้องมีความจริงใจต่อหน้าที่ประจำงาน ไม่ทุจริตต่อหน้าที่หรือต่ออาชีพของตน

๓.สัจจะต่อวาจา....เป็นคนพูดตรง พูดจริง พูดจาสุภาพอ่อนโยน พูดจริงว่าจะทำและทำตามที่พูด

๔.สัจจะต่อบุคคล.....มีความจริงใจต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเราทุกคน

การมีสัจจะต่อสิ่งที่กล่าวมานี้ หากบำเพ็ญได้อย่างเสมอต้นเสมอปลายย่อมเป็นบารมีกับตนเองไปตลอด ชีวิตที่มีสัจจะก็เหมือนกับคนมีเครื่องประดับอันงดงาม ใครเห็นก็อยากคุย อยากคบ และจะเป็นศักดิ์ศรีไปตลอดชีวิต

ทานบารมี

“ทาน” คือการให้ หรือการเอาสิ่งของของตนไปให้กับผู้อื่น ให้ด้วยวัตถุสิ่งของซึ่งเป็นรูปธรรม หรือให้ด้วยน้ำใจซึ่งเป็นนามธรรมก็ได้ เป็นการทำบุญและถือว่าเป็นการสร้างบารมีอย่างหนึ่ง การให้ทานมีผลมาก มีผลข้ามภพข้ามชาติ เกิดชาติไหนจักมีผลทำให้เป็นคนไม่ยากจน มีกินมีใช้ตลอด

ผู้ให้ที่มีใจบริสุทธิ์ในการให้ จักเป็นผู้มีความสมบูรณ์ในการให้ทั้ง ๓ ประการ คือ

๑.ก่อนให้ เป็นผู้มีจิตใจ จิตใจประเสริฐ

๒.กำลังให้ เป็นผู้มีจิตเลื่อมใส มีความประสงค์อยากจะให้จริงๆ ไม่หวังผลใดๆ แอบแฝง

๓.เมื่อให้แล้ว เป็นผู้มีจิตใจเบิกบาน มีความสุข

คุณสมบัติของ “ทาน” มี ๓ ประการ คือ

๑.ผู้ให้ มีจิตใจบริสุทธิ์ ให้ด้วยความตั้งใจ

๒.สิ่งของที่ให้ เป็นของประณีต อย่างดี มีคุณค่า

๓.ผู้รับ เป็นผู้สมควรแก่การรับของ เช่น เป็นคนมีศีล มีธรรม มีคุณ หรือเป็นคนหรือสัตว์ที่มีความเดือดร้อน มีความต้องการ

ศัตรูของทาน คือความตระหนี่ หรือความขี้เหนียว ความโลภซึ่งเป็นกิเลส หากใจเอาชนะกิเลสเหล่านี้ได้ จักเป็นการสร้างทานบารมีที่ยิ่งใหญ่ขึ้นไปเรื่อยๆ เหมือนดัง**พระเวสสันดร** ที่ทรงขจัดความโลภหรือความตระหนี่หมดไปจากจิตใจ ตั้งใจอย่างแน่แนวในการบำเพ็ญทานบารมี ทรงให้ทุกอย่างที่มีคนมาขอให้ได้แม้กระทั่งลูก ภรรยาของพระองค์เอง

อย่างไรก็ตาม การให้ทาน เป็นการสร้างความดีที่มีคุณมากมายทั้งกับผู้ให้และผู้รับ

- ผู้ให้ เมื่อให้แล้ว มีความสุข ปีติยินดี เป็นการสร้างบารมีให้กับตนเอง มีผลทำให้เป็นมั่งมี เจริญรุ่งเรืองในกิจการ และหน้าที่การงาน มีผลทำให้มีทรัพย์ไม่พร่อง

- ผู้รับ เมื่อได้รับแล้ว มีความยินดีในสิ่งของที่ได้รับ หากนำไปอุปโภคหรือบริโภคก็จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ตัวของผู้รับ เช่น พระภิกษุ เป็นผู้รับอาหารจากทายก (ผู้ให้) เมื่อนำมาฉันแล้ว ทำให้มีสติปัญญา มีกำลังสามารถปฏิบัติศาสนกิจต่างๆ ได้จนเป็นเหตุให้พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง

ขอกราบขอบพระคุณ

พระเดชพระคุณ พระโสภณกาญจนาภรณ์

เจ้าคณะอำเภอเมืองกาญจนบุรี

รองเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงคราม

และคณะศิษยานุศิษย์

ที่เป็นเจ้าภาพในการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้

เพื่อเป็นมุทิตานุสรณ์

พระวิสุทธิพงษ์เมธี

(วีระ มหาวีโร ป.ธ.๗, พธ.บ., M.A.)

พระ – ผู้ผ่องเพียบพร้อม ความดี
วิสุทธิ - เป็นศรี ศาสนา
พงษ์ – ปัญญาบารมี บ่งชี้ คุณนา
เมธี – ภูมิธรรมกล้า เกียรติก้อง เกริกไกรฯ

ในวโรกาส ห้าธันวา มหาราช มีประกาศ โปรดเกล้าฯ จากในหลวง
ผลสัมฤทธิ์ กิจที่ทำ คอยค้ำดวง ให้โชติช่วง ดุจแสงทอง ผ่องอำไพ
"พระวิสุทธิพงษ์เมธี" ศรีสง่า คือสมญา พระราชทาน สืบสานให้
นามมงคล ควรค่า ภาษาใจ สมัญญา ฝากไว้ ในฐานันดร์
ศิษยา-นุศิษย์ จิตอาสา ต่างยินดี ปรีดา พาสุขสันต์
ร่วมแสดง มุทิตา สารพัน น้อมกำนัล นบนอบ ตามชอบใจ
ให้อยู่เป็น ขวัญมิ่ง หญิงชายศิษย์ ให้เป็นดุจ ญาติมิตร ที่ชิดใกล้
ให้อยู่เป็น ความหวัง กำลังใจ ศิษย์สดใส ใจสดสวย ด้วยพระคุณฯ

พระมหาเฉลิมชัย ชยเมธี ป.ธ.๙
ประพันธ์ถวายในนามศิษยานุศิษย์

ขอกราบขอบพระคุณและขออนุโมทนาขอบคุณ

๑. พระโสภณกาญจนาภรณ์ วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

๒. พระเมธีปริยัติวิบูล วัดไชยชุมพลชนะสงคราม

๓. พระศรีพุทธิวิเทศ วัดไทยพุทธาราม ออสเตรเลีย

๔. พระครูปริยัติชัยกาญจน์ วัดถ้ำเขาปูน

๕. พระครูคัมภีร์ปัญญาวิเทศ วัดไทยนครเมลเบอร์น ออสเตรเลีย

๖. พระครูปลัดทองแดง วิสุทธญาโณ วัดไทยนครเมลเบอร์น

๗. พระครูปลัดจำเริญ ญาณสมปนโน อุทยานรักษ์การล่ำเลิศ

๘. คุณอรวรรณ คุณชนนิกานต์ สมบัติ

ด.ญ.ชุติกาญจน์-ด.ญ.สรัลนุชส์ เกษมธีรสมบูรณ์.

๘. น.ส.สุภาภรณ์ อรรถวิรุฬหกิจ

๙. น.ส.ปิติพร ทองเปราะ

๑๐. น.ส.มาลินี กลิบทอง.

ที่เป็นเจ้าภาพในการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ เพื่อเป็นมุทิตานุสรณ์

พระวิสุทธิพงษ์เมธี

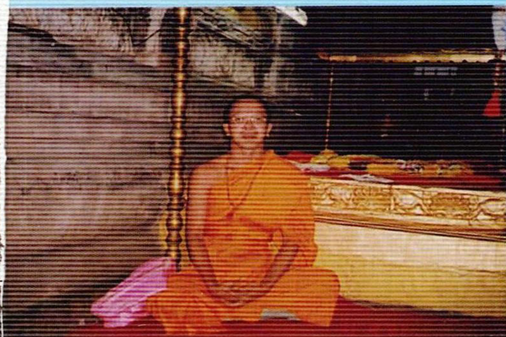
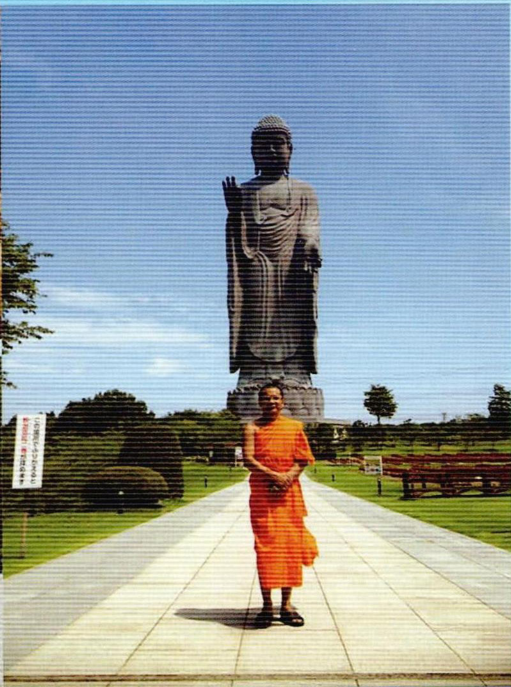
ผู้จัดทำ.. พระราชวิสุทธิเมธี ที่ปรึกษา

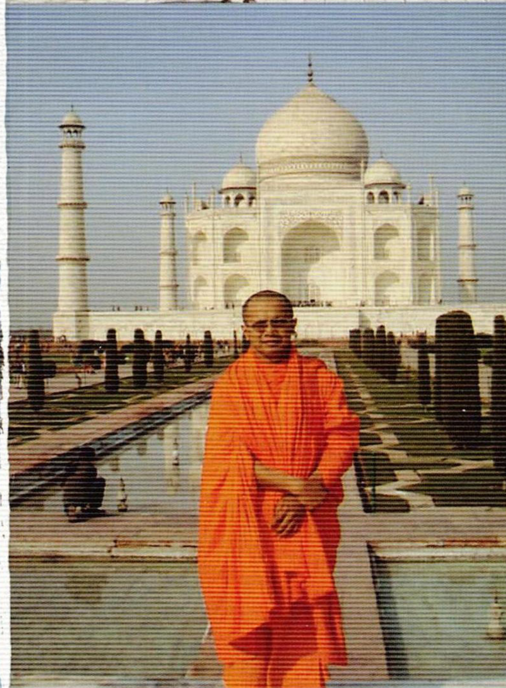
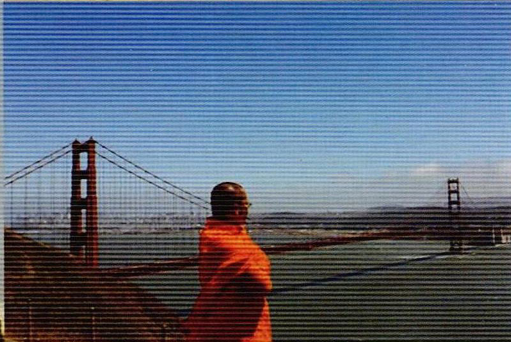
พระโสภณกาญจนาภรณ์ ที่ปรึกษา

พระวิสุทธิพงษ์เมธี ข้อมูล

พระครูวรวงศ์ เลข.จอ.ศรีสวัสดิ์ จัดรูปเล่ม / ออกแบบปก

เพื่อแจกในงานฉลอง วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม

ที่ระลึกงานฉลองสมณศักดิ์ "พระวิสุทธิพงษ์เมธี" (วีระ ป.ธ.๗) ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗